

கல்கி

KALKI

26.2.89

ரூ. 2.

கோஷ்டிப் பூசலில்
சிக்கத்
துவக்கிறார்...

மனம் கவரும் புத்துணர்ச்சி

எழில் வடிவத்துடன் கூடிய புதிய சந்தன நறுமண பவுடர்

நாத்தில் உயர்ந்த தரங்களிலான சந்தன கதலம்
கலந்த பவுடர் இப்பொழுது இனிய நறுமணத்துடன்
புத்துணர்ச்சி அளிப்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள்.
புதிய மனநிலை சந்தன டாக்ஸம் பவுடர் எவ்விததும் உங்கள்
மேனி எழிலுக்கு மேலே சென்றிருக்கக்கூடிய புதுமொலிபுகை
இருக்கக் கூடியதே.
மனநிலை சந்தன டாக்ஸம் பவுடர் புது மொலிபுகை இருக்க
இப்பொழுது புதிய மனநிலை கருகிறது.

புதிய

மனநிலை சாண்டல் பவுடர்

இனிய நறுமணம்—புதிய கருமை

தயாரிப்பாளர்: மைசூர் சாண்டல் களம், 100, பி. ஏ. ரோடு, மைசூர். தொலைநிலை: மைசூர், 100, பி. ஏ. ரோடு, மைசூர்.

“இந்த பெண்மணிகளைக் கடவுள் கூட மன்னிக்க மாட்டார்!”

—பி.ஜெம்ஸ் பாண்டியன்

“இரட்டை இலை வழுக்கில்
தூனகி அணியின் சார்பாக ராகவானந்த
மும், ஜெயலலிதா அணியின் சார்பாக
நாண்டேயும் மறு தாக்கல் செய்திருந்தனர்.
ஏதோ ஒரு சில பேரைக் கூட்டி வைத்துக்
கொண்டு ‘ஒன்றாகி விட்டோம்’ என்று
கூத்தடித்திருக்கின்றனர். அரசாங்க விடு
முறையான ஓர் இரண்டாவது சனிக்கிழமை
யன்று இந்த இரண்டு பேரும் தேர்தல்
கமிஷன் முன்பு போட்டிருந்த மனுக்களை
வாபஸ் வாங்கி விட்டு, ‘இரட்டை இலை
யொழு’ திருமயி வந்திருக்கின்றனர். மிகவும்
ஆச்சரியமான விஷயம் என்னவென்றால்,
விடுமுறை நிகழ்தில் இந்த இரண்டு பேரும்
டெல்லிக்கு வந்து தங்கள் ஆயின் கதவைத்
தட்டுவார்கள் என்று தேர்தல் கமிஷன்
எதிர்பார்த்து நின்றதுதான். மேலும் இப்
போது இணைந்திருக்கும் இவர்களைத் தவிர
வேறு பல குழுக்களும், அ. தி. மு. க.வில்
உண்டு என்று தேர்தல் கமிஷனுக்குத் தெரிந்
திருந்தும், சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு,
‘வழக்கு விசாரணைக்கு வருகிறது’ என்று
முன்னறிவிப்புக் கொடுக்காமல் ஒருநளைப்
பட்சமாக, அவசரக் கோலத்தில் தீர்ப்பு
வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த அவ
சரம்? இங்கேதான் சந்தேகம் எழுகிறது.

“பொதுத் தேர்தலின் பொது நான் தேர்
தல் கமிஷனுக்கு ‘எனக்கு இரட்டை இலைச்
சின்னம் வழங்க வேண்டும்’ என்று கடிதம்
எழுதினேன். அதற்கு தேர்தல் கமிஷன்
‘தேர்தல் ஆயத்தங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கி
ரும் இந்தச் சமயத்தில் உங்கள் வேண்டுகோ
ளைப் பரிசீலிக்க முடியாது’ என்று
பதில் எழுதியது. எனக்கு அப்படி பதில்
எழுதிய தேர்தல் கமிஷன் இடைத் தேர்தல்

கள் நடக்க இருக்கும் இந்தச் சமயத்தில்
அவசர அவசரமாகச் சின்னத்தை வழங்
கிறது ஏன்?

‘ஜெயலலிதா அணியில் என்னை
இணைத்துக் கொள்ளாவிடில் என்
எம்.எம்.ஏ. பதவி பறி போகும்’ என்று
சொல்கிறார்கள். நான் தூனகி அணியின்
சார்பாக இரட்டைப் புறா சின்னத்தில்
தேர்த்தெடுக்கப்பட்டவன். நான் எந்தக்
கட்சிக்கும் தாலவில்லை. சட்ட சபையைப்
பொறுத்தமட்டில் நான்தான் பார்ட்டி.
வெளியில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் என்னைப்
பாடுக்காது. இந்த விஷயத்தில் சட்டம் மிகத்
தெளிவாகவே இருக்கிறது. வாகும் என்னை
ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

‘எம்.ஜி.ஆரின் சொத்துக்களைக் கைப்
பற்றவே இந்த இரு பெண்மணிகளும்
இணைந்திருக்கிறார்கள். ராகவானந்தம்,
மாதவன் போன்றோரின் தவறான ஆலோ
சனையில் தூனகி செயல்பட்டு இருக்கிறார்.
எம்.ஜி.ஆர். உரிஸைப் பொறுத்தமட்டில்
கட்சி உடைந்தால் சதவா ஸ்டேடியோ
வருமானம் ஊமை— செவிடர் பள்ளிக்குச்
செல்ல வேண்டும். ஏற்கெனவே கட்சி பல
பாகங்களாக உடைந்து விட்டது. உயிலில்
‘கட்சி மீண்டும் ஒன்று சேர்வது’ பற்றி
ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. எனவே
எம்.ஜி.ஆர். உரிஸை நிறைவேற்றும்
பொறுப்பை அரசே ஏற்று, உயில்படி
எல்லாம் நடக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
ஊமை— செவிடர் பள்ளிக்குச் செல்ல இருக்
கும் வருமானத்தைத் திசை திருப்ப நினைக்
கும் இந்தப் பெண்மணிகளைக் கடவுள் கூட
மன்னிக்க மாட்டார்!”

சத்திப்பு: கௌசல்யா

சொந்தக் கைச் சேவிலை!

— கைவசானி
சொல்லிவரை!

எம்.ஜி.ஆர். சக்திகளில் இரு முக்கிய பிரிவினரை யீண்டும் ஒன்றாக்கி விட்ட சத்தோஷத்தில் முத்துசாமி இருந்தார். கேட்டோம்:

“இணைப்பு திரென்று ஏற்பட்டதா?”
“பல மாதங்களைக் கொண்டிருந்து வரும் முயற்சி இது. இடைவில் தேர்தல் வந்தது. அது முடிந்தவுடன் பேச்சு வார்த்தைகள்

யீண்டும் தொடர்ந்தன.”

“எம்.ஜி.ஆர்.யின் சொந்த அபகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் யீண்டும் இணைப்பு ஏற்பட்டுள்ளதா?”

“தொண்டர்களில் கருத்துக்கு மதிப்பு பளித்து இணைப்பு ஏற்பட்டுள்ளதே நவீர. பணத்தை அடிப்படையாக வைத்து அல்ல; கட்சிக்கு உண்டான செயல்படக் கட்சிக்கு வந்துதான் சேரும்.

இணைப்புதற்கு ஜெயலலிதா பேரம் பேசிவதாக...”

(இடைமறித்து) “பச்சைப் பொய். நான் உன் இணைத்தது இரட்டை இவ்வளவு யீண்டும் பெறுவதற்காக என்று வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பணம் ஒரு விஷயமே இல்லை. பணத்தையும் தொண்டர்களின் உணர்வையும் ஒன்றுபடுத்தாதீர்கள்.”

“தனித்தனி அளியாக இருந்த போது இரு அணிவினரும் அவற்றின் தலைவர்களும் ஒருவரையொருவர் தாக்கு தாக்கென்று தாக்கியதற்குப் பின்பு யீண்டும் இணைய தோத்ததற்குக் காரணம் தோல்வியால் ஏற்பட்ட பயம்தானா?”

“தீங்கள் அதற்கு என்னதான் காரணம் காட்டினாலும் எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பதில் ஒன்றுதான். தொண்டர்களின் உணர்வற்றதே இணைப்பு தடுத்திருக்கின்றது.

அப்படியானால் இன்னும் இணையாமல் இருப்பவர்கள் தொண்டர்கள் கருத்துக்கு எதிராக நடப்பவர்களா?”

“தீங்கள் அவர்களைத்தான் கேட்க வேண்டும்.”

“இணைத்த உங்களுக்குத் தகுந்த மரியாதை அளிக்கப்படுமா?”

“தீங்கள் ஏன் இவ்வாறு சந்தேகப்படுகிறீர்கள்? தடக்க இருக்கும் இடைத்தேர்தல்களில் எங்கள் வேட்பாளர்களைப் பாராட்டுங்கள்; ஒன்றுபட்ட தோழர்களுக்குள் எந்த மனக் கசப்பும் ஏற்படாவண்ணம் வேட்பாளர்களைப் போட்டிருக்கிறோம்.

“இந்த இணைப்பு ஏற்பாடுகளில் ஜாணதி அம்மாளின் பங்கு...?”

“அதுதான் எங்கள் பொதுச் செயலாளரே (ஜெயலலிதா) சொல்லி விட்டாரே! தலைவர் பதவி ஜாணதி அம்மாவைக்காகக் காலியாக வைக்கப்படும்!”

சத்திப்பு: இவ்வப்பா
படம்: சுபா

முத்துவர்: நிவாரண நிதி வரும் செவ்வீக்களையே, எதுக்கு...?

அமைச்சர்: நிமிர்ந்து கைநீட்டி சொல்லி என்ன அமைச்சர் பதவியிலிருந்து நீக்கிடப்படலாம் என்ன சொல்வது? அதுக்காகத்தான்!

— கடுவை கோபாலசாமி.

‘நிப்பு கய்தான்’ என்ற தலைப்பில்
க. வி. தொடர் தயாரித்து வந்த
டைரக்டர், தடிகரான சஞ்சல்கான்,
அண்மையில் ஒரு தீவிபத்தில் சிக்கி
வது தெரியும். ‘க. வி. அண்ட் வீடியோ
போர்ட்’ பத்திரிகைக்கு அவர்
அளித்த பேட்டி, அவர் எவ்வளவு
மனோநிடம் உள்ளவர் என்பதை
உணர்த்துகிறது. பேட்டியிலிருந்து சில
பகுதிகள்.....

க. வி. திருவள்ளுவர்

தீ விபத்தில் சிக்கிய தீரர் சஞ்சல்கான்

“க.வி. தொடருக்காக நீங்கள் குறிப்
பாகத் திப்பு கய்தான் வாழ்க்கை வரலாற்
றைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்கு என்ன காரணம்?”

“பள்ளிக்கூட நாட்களில் படித்த சரித்
திரப் புத்தகங்களிலெல்லாம் திப்பு கய்தான்
ஒரு கொடூரமான சர்வாதிபாதி என்றுதான்
வர்ணிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நான்
மூரங்கப்பட்டனத்திற்குச் சென்றிருந்த
போது அங்கிருந்த கைடு திப்பு கய்தானைப்
பற்றிச் சொன்ன விஷயங்கள் வேறு மாநிலி
யாக இருந்தன. அதோடு, ‘திப்பு கய்தானின்
வான்’ என்ற பகவான் கித்வானியின் புத்தக
மும் என்னைத் திப்பு கய்தான் மேல் அதிக
சுடுபாடு கொள்ளச் செய்தது. அதனால்
தான் அப்புத்தகத்தின் உரிமைகளை வாங்
கித் தொடர் எடுக்க ஆரம்பித்தேன்.”

“சினிமாவாக எடுக்காமல் க.வி. தொட
ராக எடுக்கக் காரணம்?”

“நான் திப்பு கய்தானைப் பற்றிப் பட
மெடுக்க எண்ணிய போது, அதற்குக்
கோடிக்கணக்காகச் செலவு செய்ய வேண்டி
வந்ததும் மறக்கவில்லை. அதே சமயத்தில்
வீடியோக்களில் வரவால் சினிமாக்களின்
வசூலும் பாடுக்கப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தது.
இந் நிலையில் சினிமாவாக எடுத்தால்
என்னவாகும் என்று எண்ணிப் பார்த்தேன்.
மேலும் இரண்டரை மணி நேரச் சினிமாவை
விட, க.வி. தொடரில் திப்பு கய்தானைப்
பற்றி நிறைவுச் சொல்ல முடியுமல்லவா!”

உங்களின் இந்தத் தொடர் எந்த விதத்
தில் மற்ற தொடர்களை விட வித்தியாசமாக
இருக்கிறது?”

“பிரம்மாண்டமாகவும் உயர்தரமாகவும்
தயாரிக்கப்படும் சினிமாக்களைப் போல
என்று தொடரை க.வி.யில் கொண்டு வரப்
போகிறேன். இப்போது க.வி.யில் ஏன்
தான் மிகச் சாதாரணத் தொடரிகள் காட்
டப்படுகின்றன என்பதை என்னால் புரிந்து
கொள்ள முடியவில்லை.”

“நீங்கள் சொல்லப் போகும் ஏராளமான
செலவுகளை எப்படி இந்தத் தொடரின்
மூலம் திரும்பப் பெறப் போகிறீர்கள்?”

“இத் தொடர் க.வி.யில் காட்டப்படுவ
தோடு, பிறகு வீடியோ கேசட்டுகளாக விற
பதிலும் எனக்கு வருமானம் வரும். அதோடு
க.வி.யில் இத் தொடர் காட்டப்படும்
நேரத்தை இன்னும் அதிகப்படுத்தித் தந்தால்
வினம்பரதாரர்களிடமிருந்து எனக்கு
அதிகப் பணம் கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.
இவ்வையென்றால் க.வி. தொடர் மூலம்
மிகக் குறைந்த வருமானம்தான் கிடைக்க
கும்.”

“இத் தொடருக்கு என்ன பட்ஜெட்
போட்டிருக்கிறீர்கள்?”

“இறுதியாக இத் தொடரை எடுத்து
முடிக்க என்ன செலவாகும் என்று தெரிய
வில்லை. ஆனால், உடைகளுக்காக மட்டும்
இதுவரை இருபது லட்ச ரூபாய் செலவாகி
யிருக்கிறது! எதற்காக இத்தனை பணத்தை
இதற்குச் செலவு செய்கிறாய் என்றும் சிலர்
கேட்கிறார்கள். என்ன செய்வது? சாதார
ணத் தொடராக இருந்தால் வெறும் பான்ட்—
சட்டைகளையே தடிக்கும் பாத்திரங்களுக்
குப் போட்டு விடலாம். ஆனால் இது
அப்படியில்லைவியே!”

“திப்பு கய்தானை எந்தக் கோணத்தில்
உங்கள் தொடரில் காட்டுகிறீர்கள்?”

“திப்பு கய்தான் சொன்ன சொல் தவ
றாதவன்; தியாயமானவன்; படித்தவன்.
இவையெல்லாம்தான் நான் காட்டப் போகி
றேன். இதைக் காண்பதன் மூலம்
திப்பு கய்தானைப் போல ஒரு தலைவன்
தம் நாட்டில் உத்யானாக என் முயற்சி
வெற்றி பெறும்.”

“இத்தத் தொடரின் தயாரிப்பு மற்றும்
டைரக்டரின் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்
கொண்டுள்ள நீங்கள் திப்பு கய்தானாகவும்
தடிக்கிறீர்களே, ஏன்?”

“திப்பு கய்தானின் குணங்களான
வெளிப்படைப்பான — வெருளிப்பான உபா
யம், அவனுக்கு தன்பர்களிடமிருந்த
தயக்கை, தயான குணம்... இவையெல்
லாம் என்னிடமும் சிறிதளவு இருப்பதாக
நினைக்கிறேன். இதுதான் திப்பு கய்தானாக
நான் தடிப்பதற்குக் காரணம்.”

கோஷ்டிப் பூசலில் சிக்கித் தவிக்கிறார்...

ஜனவரி 20, ம. பி. முதல்வர் அர்ஜுன் சிங்கின் மகள் அனுச் சிங் செயலாளராக இருக்கும் 'சூரத் குழந்தைகள் நலச் சங்கம்' நடத்தி வரும் லாட்டரியில் ஏகப்பட்ட சட்ட மீறல்கள் நடத்தி இருப்பதோடு, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களும் மோசடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ம. பி. உயர்நீதி மன்றம் கட்டிக் காட்டுகிறது. போபாலுக்கு அருகில் அர்ஜுன் சிங் கட்டியிருக்கும் பங்களாவுக்கான நிலம் எப்படி வாங்கப் பட்டது? அதைக் கட்ட எவ்வளவு பணம் செலவானது? அந்தப் பணம் எங்கிருந்து பெறப்பட்டது என்பதையெல்லாம் அவர் தேசத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கூடாமைப்பட்டிருப்பதாகவும் உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பளிப்பதாகும்.

உடனே, அர்ஜுன் சிங், காங்கிரஸ் கட்சி மோல்டித்தில் அந்த உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு, நமது எதிரிகளான மோதிலால் வோரா, மாதவராய் சித்தியா ஆகியோரின் தலையீட்டால் வழங்கப்பட்டதுதான் என்று எடுத்துச் சொல்லிப் பார்க்கிறார். அவர் பேச்சைக் கேட்க மேலிடம் தயாராக இல்லை. அர்ஜுன் சிங்கை ராஜினாமாச் செய்யும் படி சொல்லி விடுகிறது மேலிடம்.

ஜனவரி 33-ம் தேதியன்று டெல்லி மேலிடப் பார்வையாளர்களாக குலாம் நபி ஆஸாத், தர்பாரா சிங், பிரபகதூர் சிங் ஆகியோர் அர்ஜுன் சிங்கையும் அழைத்துக் கொண்டு புதிய முதல்வரை நியமிப்பதற்காகப் போபாலுக்கு வந்து செல்கிறார்கள்.

அர்ஜுன் சிங்கின் ஆதரவாளர்களோ, டெல்லி மேலிடம் நியமிக்கும் முதல்வர்களைத் தங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென்றும் தாங்களே தங்கள் முதல்வரைத் தேர்த்தெடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டுமென்றும் கோருகிறார்கள். இத்தச் சமவாதிவேயே டெல்லி மேலிடம் ம. பி.யின் புதிய முதல்வராக மாதவராய் சித்தியாவை நியமிக்க எண்ணியிருப்பதாகச் செய்தி பரவவே, அவர் வரக் கூடாதென்று அர்ஜுன் சிங்கின் ஆதரவாளர்கள் பலமாக எதிர்த்தார்கள்.

இரவு பகலாக மேலிடப் பார்வையாளர்கள் இவர்களைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றும் முடியவில்லை. சித்தியா முதல்வரானால் தாங்கள் அனைவரும் ஒட்டு மொத்தமாக ராஜினாமாச் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள் அவர்கள். இந் நிலையில் யாருக்குத் தான் எம்.எல்.ஏ.க்களின் ஆதரவு இருக்கிறது? மேலிடப் பார்வையாளர்கள், ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ.வையும் தனித் தனியாகச் சந்தித்துக் கருத்துக் கேட்ட போது, 183 பேரில் 140 பேர் திக்கிலுச் சிங் என்பவரே முதல்வராக வேண்டும் என்று ஆதரிப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

திக்கிலுச் சிங்கோ அர்ஜுன் சிங்கின் உறவினர். அர்ஜுன் சிங் ஒரு ஊழல் பேர்வழி என்று சொல்லி அவரது உறவினரை எப்படி முதல்வராகக் முடியும்? இந் நிலையைச் சமாளிக்க டெல்லியிலிருந்து மேலும் கூடுதல் பார்வையாளர்களாகப் பூட்டா சிங்கும், பொட்டேடாபுரம் வருகிறார்கள். அர்ஜுன் சிங் ஆதரவு கோஷ்டி எம்.எல்.ஏ.க்களிடம், தாங்கள் நியமிக்கும் முதல்வரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் அர்ஜுன் சிங்கையும் அவரது நெருங்கிய ஆதரவாளர்களையும் கட்சியிலிருந்தே விலக்கி விடுவதாகப் பயமுறுத்தி, ஒரு வழியாக அர்ஜுன் சிங் கோஷ்டியை ஒப்புக் கொள்ள வைக்கிறார்கள்.

இருப்பினும் அவர்கள் மாதவராய் சித்தியாவை முதல்வராக ஒப்புக் கொள்ள வில்லை. மோதிலால் வோராவையே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். வேறு வழியின்றிக் கட்சி மேலிடம், கடந்த பிப்ரவரி 33-இல் எந்த மோதிலால் வோராவை ம. பிரதேச முதல்வராக இருக்கத் தகுதியற்றவர்! செயல்படாதவர் என்பதால் வர்ணித்துப் பதவி விலகச் செய்து அர்ஜுன் சிங்கை முதல்வராக நியமித்ததோ, அதே மோதிலால் வோராவை இப்போது மீண்டும் ம.பி. முதல்வராக நியமித்திருக்கிறது. இவரை அர்ஜுன் சிங் கோஷ்டி எத்தனை நாட்களுக்குத் தாங்கிக் கொள்ளும் என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

ம.பிரதேச எம்.எல்.ஏ.க்கள் ஊழல் முதல்வரோடு கோஷ்டி சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்றால், பீகார் எம்.எல்.ஏ.க்களோ தேர்மையான முதல்வருக்கு எதிராகக் கோஷ்டி சேர்த்திருக்கிறார்கள்! எல்லா

மத்தியப்பிரதேசம், பீகார், உத்தரப்பிரதேசம், குஜராத், மகாராஷ்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களில் இ. காங்கிரஸுக்குள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் குடும்பப்பிடிச் சண்டைகளை விளக்குகிறது இக்கட்டுரை...

மட்டங்களிலும் பீகார் முதல்வருக்கு எதிர்ப்பு!

முன்பு, பீகார் முதல்வராக இருந்த பிந்தேஸ்வரி துபே ஆட்சியில் கழகப் பெருந் லிட்டது; சட்டம்—ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்று சொல்லித்தான் அவருக்குப் பதிலாகக் கடந்த ஆண்டு பிப்ரவரியில் தற் போன்றவ முதல்வர் பகவத் ஜா ஆஸாத்னை பீகார் முதல்வராக நியமித்தது டெய்லி மேலிடம்.

அவர் முதல்வரானதும் முதலில் சட்டம்—

ஒழுங்குப் பிரச்சனைகளைச் சீர்படுத்த நினைத் தார். அதற்கு ஒரு நேர்மையான டி.ஜி.பி. வேண்டும்; பீகாரில் அப்படியாரும் இல்லை யென்று அவர் கருதியதால், மத்தியப் பிரதே சத்திலிருந்த ஜே. எம். குரேஷி என்பவரைக் கொண்டு வந்து டி.ஜி.பி.யாக நியமித்தார். இது பீகாரிலுள்ள ஆறு மூத்த போலீஸ் அதிகாரிகளைப் பிணியுக்குத் தள்ளி விட்டுச் செயல்பட்ட நியமனம் என்பதால், பீகார் போலீஸ் துறை ஆஸாத்துக்கு எதிராகி விட்டது.

அடுத்தது தலைமைச் செயலர் நியமனம். இதில் இருபத்திரண்டு மூத்த ஜ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் பிணியுக்குத் தள்ளி விட்டு அருண் பதக் என்பவரைத் தலைமைச் செயலராக்கினார் ஆஸாத். எனவே, அதிகாரிகள் மட்டத்திலும் எதிர்ப்பு!

ஒருமுறை ஆஸாத் எம்.எல்.ஏக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, 'அவர்களெல்

வாரம் திருடர்க்கு: கொள்ளைக்காரர்கள்' என்று வெளிப்படையாகவே பேசினார். அதோடு, எம்.எல்.ஏ.க்கள் தலைவர்களாக இருந்து, கொழுத்து வந்த கூட்டுறவுத் துறைகளைக் கலைத்து அவற்றை அரசாங்கத்தின் நேரடிக் கண்காணிப்பிற்குக் கொண்டு வந்தார். போதும் போதாததற்கு நிலக்கரிச் சுரங்கக் கார்ப்பரேட்டர்கள் செய்து வந்த கழல்களுக்கு எதிராகவும் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்ததோடு, தம்மைப் பாராட்டி மாண்புமிகு போட எந்த எம்.எல்.ஏ.யாவது வந்தால், 'எனக்கு நான் கையிப்பந்தாகாவா மாண்புமிகு போட வந்தாய்? அதெல்லாம் நடக்காது...' என்று கிரட்டியடிக்க ஆரம்பித்தார். ஆக, அரசியல்வாதிகளின் சட்ட பிரேராத வருமானங்களின் கற்றுக் கண்களை ஆஸாத இறுக்கமாக மூடவே, எம்.எல்.ஏ.க்களும் எதிராளிகளாகி விட்டார்கள்!

இலங்கையோடு, பீகார் கவர்னர் கோவிந்த நாராயண சிங்! இவருக்கும் ஆஸாதத்தைப் பிடிக்காது. அதனால் பீகாரில் உள்ள ஏழு பங்கைகள் கழல்களுக்குத் துணை வேந்தர்களை நியமிக்கும் போது, முதல்வரின் பரிந்துரைகளின்படிதான் நியமிக்க வேண்டும் என்கிற மரபுகளைத் தாக்கிப்பெறித்து விட்டுத் தம்பிக்கையாகவே துணை வேந்தர்களை நியமித்து உத்தரவு போட்டார். கவர்னரின் உத்தரவுப்படி புதிய துணை வேந்தர்களைப் பொறுப்புக்களை நியமிக்க வேண்டாம் என ஏற்கெனவே துணைவேந்தர்களின் பொறுப்புக்களிலிருந்தவர்களுக்கு உத்தரவு போட்டார் ஆஸாத! இதைக் கண்ட கவர்னர், 'முதல்வர், ஆஸாத ஒரு மன நோயாளி' என்று டெல்லி மேலிடத்திற்குக் கடிதம் எழுத, இப்படி ஒரு பக்கம் வடாய்.

கவர்னர் இப்படி என்றால் பீகார் சட்ட சபைச் சபாநாயகராக இருந்த சிவசந்திர ஜா இன்னும் ஒரு படி மேலாகச் சென்றார். கடந்த 23-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் பீகாரில் ஆஸாத, சிவசந்திர ஜா இருவருமே போட்டியிட எம்.பி. சீட் கேட்டதில் ஆஸாத துக்குச் சீட் தரப்பட்டு ஜாவுக்கு மறுக்கப் பட்டதால் ஆஸாத மீது அப்போதே கோபம் ஜாவுக்கு! தற்போதைய முதல்வர் ஆஸாத எம்.எல்.ஏ. இல்லை: எம்.எல்.சி.தான். எனவே ஒரு எம்.எல்.சி. மேலவைத் தலைவராகத்தான் இருக்க முடியும் தவிர, சட்ட சபைத் தலைவராக இருக்க முடியாது என்று தீர்ப்பளித்தார் சபாநாயகர் சிவசந்திர ஜா. இவருக்கு பீகாரின் முன்னாள் முதல்வர் ஜெகன்னாதபிஸ்ராவும் ஆதரவு!

இந்தக் குடுமிப்பிடிக்கைக்கு இடையில் தான், கடந்த ஜனவரி 23-ம் தேதியன்று பீகார் சட்டசபைக் கூட்டத் தொடர் துவங்கு விறதென்றும் அதில் கவர்னர் உரை நிகழ்த்துகிறார் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்த அறிவிப்பு வெளியாவதுமேயே மெஜாரிட்டி எம்.எல்.ஏ.க்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, சட்டசபையில் கவர்னர் உரை நிகழ்த்துவதற்கு முன்பு முதல்வர் ஆஸாத பதவி நீக்கம் செயல்பட்டா விட்டால் தாங்கள்

வாரும் சட்டசபைக்குச் செல்லப் போவதில்லை என்று அறிக்கை விட்டுப் போர்க் கொடியுயர்த்தவே, நிலைமை மோசமானது.

இவர்களைச் சபாநாயகம் செய்வ, டெல்லி மேலிடம் ஆஸ்கார் பெர்னான்டஸ், பித்தேஸ்வரி துபே, ஸீலா சென் ஆகியவோரை பீகாருக்கு அனுப்பியது. அதிசுப்பி எம்.எல்.ஏ.க்கள் இவர்களை முற்றுணைவிட்டு ஆஸ்கார் பெர்னான்டஸை அடிக்கவும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்! அந்த அசிக்கத்தை ஒரு வழியாக உடனிருந்த பித்தேஸ்வரி துபே தடுத்துப் பெர்னான்டஸைக் காப்பாற்றினார். நிலைமை மேலும் மோசமாகாமல் தடுக்க, அந்த எம்.எல்.ஏ.க்களிடம், 'ஜனவரி முப்பதுக்குள் ஆஸாத மாற்றப்பட்டு விடுவார். எனவே, நீங்கள் சட்டசபையைப் புறக்கணிக்க வேண்டாம்' எனத் தண்ணிக்கையாகவே அறிவித்து விட்டார். அதில் அதிருப்தியாளர்கள் சபாநாயக மடைத்து சட்டசபைக்குச் செல்ல ஒப்புக் கொண்டனர்.

ஆனால், பித்தேஸ்வரி துபேயின் இந்தத் தண்ணிக்கையான அறிவிப்பைக் கண்டு ராஜீவ் வெளிப்படையாகவே, துபேயிடம் சீறிவிற, துபே உடனடியாகத் தாம் அப்படிச் சொல்லவேலில்லைமென மறுப்பறிக்கை வெளியிட வேண்டியதாயிற்று.

நிலைமை மேலும் மோசமானதால், ஆஸாதத்தை எப்படியும் காப்பாற்றியே தீர வேண்டுமென்பதற்காக டெல்லி மேலிடம் கவர்னர் கோவிந்த நாராயண சிங்கையும், சபாநாயகர் சிவசந்திர ஜாவையும் ராஜினாமாச் செய்யச் சொன்னது. கவர்னர் உடனடியாகச் செய்து விட்டார். ஜா செய்ய மறுத்தார். எனவே, கடந்த 27-ல் ஏதோவொரு காரணத்திற்காக ஜாவிடம் தேதியிடப்படாமல் யாங்கி வைத்திருந்த ராஜினாமாக் கடிதத்தைத் தேடிவெடுத்துத் தேதியிட்டு, அதை ஜாவுக்குத் தெரிவாமலேயே துணை சபாநாயகருக்கு அனுப்பி வைத்தது டெல்லி மேலிடம். துணை சபாநாயகரும் அதை ஜாவுக்குத் தெரிவிக்காமலேயே ஏற்றுக் கொண்டதாக அறிவித்து விட்டார்!

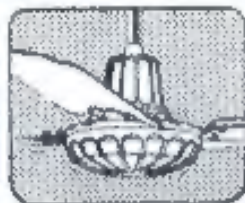
ஆக, முதல்வர் பகவத் ஜா ஆஸாத்துக்கு எதிராக இருந்த கவர்னரையும், சபாநாயகரையும் டெல்லி மேலிடம் பதவி விலகச் செய்ததோடு, ஆஸாத்தின் மீது அதிருப்தி யாளர்களாக்கு என்ன குறை என விசாரித் துத் தீர்மானிக்க மேலிட ஆய்வுக் குழு ஒன்றையும் நியமித்தது. இவ்வாறு அதிருப்தி யாளர்களின் திருப்திப்படுத்தியது போல் தோன்றினாலும் ஆஸாத்துக்கு இன்னும் தலைவரின் தீர்த்தபாடியில்லை. பதவியிழந்த சபாநாயகர் சிவசந்திர ஜா முன்பை விட அதிகமான அளவுக்கு இப்போது குழி பறிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்பதால் பீகாரில் எந்த நேரத்திலும் எதையும் நிகழலாம் என்கிற கதைதான்!

மூன்றாவதாக உத்தரப் பிரதேசம். அங்கு முதல்வராக இருந்த பீர்பகதூர் சிங்கால், அண்டை மாநிலமான ஹரியானா

February 1989

SUN		5	12	19	26
MON			13	20	27
TUE		7	14	21	28
WED			15	22	
THU		8	16	23	
FRI		9	17	24	
SAT	4	11	18	25	

முந்துங்கள்!
சூர்வார்யல் வாங்குங்கள்!
மார்ச் மாதம்: பேன்கள்
விலை உயரும்.

சலுகை சீலிங், போர்ட்பிள், பிரஷ் ஏர்
விசிறிகளுக்கு

கேதான்

பெயர் ஒன்றே போதுமானது

N.S.K.

குரூப் கம்பெனிகள் வழங்கும் சிறப்பு சலுகைகள்

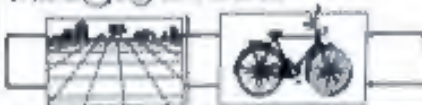

16.2.89

அனைவரையும்
அன்புடன் அழைக்கிறோம்

சிறப்பு பம்பர் பரிக

பிப்ரவரி மாத இறுதிக்குள்
சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கும்,
டெபாஸிட் செய்பவர்களுக்கும்,
நிலம் வாங்குவோருக்கும்
சிறப்பு கூப்பன்கள் வழங்கப்படும்.
குலுக்கல் நாள்: 1.3.89
பம்பர் பரிக: 1800 சதுர அடி
உள்ள வீட்டுமனை
ஆறுதல் பரிகைகள்: மூன், பின்
எண்களுக்கு ஐசக்கின்

N.S.K.

பிலடர்ஸ்

1 வகுப்பு	2 வகுப்பு
16%	17%
3 வகுப்பு	5 வகுப்பு
18%	20%

போனஸ்: பிப்ரவரி மாத
டெபாஸிட்டுகளுக்கு
2% போனஸ்

N.S.K.

சென்னை (15) லிமிடெட்

போனஸ்

1. சீட்டில் சேர்த்து விடும்
அங்கத்தினருக்கு 1% போனஸ்
2. பிரதிமாதம் தவறாமல் பணம்
செலுத்துவோருக்கு சீட்டில்
தொகையில் 1% போனஸ்

குறியீடுகள்	74 நாள் அங்கத்தினர்களுக்கு
900 x 25 = 3800 100 x 50 = 3800 100 x 100 = 10000	எவரீய்லர் (பிமெட்)
400 x 25 = 10000 900 x 50 = 10000 250 x 100 = 13000	எவரீய்லர் மெனஸ் (தற்போது)
1000 x 25 = 25000 300 x 50 = 25000 300 x 100 = 50000	எவரீய்லர் தவறில்
9000 x 25 = 30000 1000 x 50 = 30000	எவரீய்லர் பரிகை (Copper Bottom Pan)

N.S.K.

பிலடர்ஸ்

N.S.K. நகர் — திருநின்றவூர்

- M.M.D.A. எண் P.P.D.LO/10/87
- 1800 சதுர அடி வீடுக்கு 20,000
- வல்லக்கொட்டை அருகில்
தவணை வீடுபனை: ரூ 1500
முதலில் செலுத்தி மீதியை 10
மாத தவணையில் ரூ 200 வீதம்
செலுத்தலாம்.

38-B, பச்சிட் சாலை, திருச்சென்னை-600 017.
தொலைபேசி: 442950, 445252, 442106.

வளமான வாழ்க்கைக்கு **N.S.K.**

லில் எழுத்துள்ள தேவிலால் அளவையையும், உத்தரப் பிரதேசத்தில் புதிதாக எழுத்துள்ள லி.பி. சிங் அளவையும் சமாளித்து. இ. காங்கிரஸைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று காரணம் சொல்லி, மத்தியில் திறியமைச் சராக இருந்த என்.டி. தியாரிவைக் கடந்த ஜூன் 30-ல் உ. பி. முதல்வராக்வி, பிரீ பகதூர் சிங்கை மத்தியில் கம்யூனிசைஷன் மினிஸ்டராக்விவை.

ஆனால், இதே காங்கிரஸ் மேலிடம் தான், கடந்த செப்டம்பர் 30-ல் உ.பி. முதல்வராக இருந்த என்.டி. தியாரிவை மத்திய அமைச்சராக்வி, பிரீபகதூர் சிங்கை முதல்வராக்விவை என்பதால், அங்கு இப்போது ஏக குளறுபடி. உ. பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பஸ்ராம் யாதவ், பிரீபகதூர் சிங் பிரதேச முதல்வராக் தீடிக்க வேண்டுமென்று திவாரிக்கு எதிராகக் கோஷம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். பிரீபகதூர் சிங் இன்னமும் தம்மை தி. எம். என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். அத்தகு வினாக்கம் கேட்டாக், கம்யூனிசைஷன் மினிஸ்டர் என்பதைத்தான் இப்படி கருக்கமாக தி. எம். என்று மற்றவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று ஒரே போடாகப் போடுகிறார்!

இப்படி உ.பி.யில் பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பஸ்ராம் யாதவ் ஒரு தலைவரின் என்றால், குஜராத்தில் இன்னொரு காங்கிரஸ் தலைவராக உள்ள கரேந்திர ராஜ்புட் இன்னொரு தலைவரின். குஜராத்த் முதல்வர் அமர்சிங் சௌதரித் து எதிராக் திவார் கோஷம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இவருக்கு மற்ற சிவ உள்ளூர்த் தலைவர்களும் உதவி புரித்து கயலாயம் தொடர் பார்த்துகிறார்கள். இந்த எதிர்ப்பு என்பது, அமர்சிங் சௌதரி முதல்வராக் தீடித்தால் வருகிற பட்டுஜி' கூட்டத் தொரிய தாங்கள் கலந்து கொள்ளப் போவதில்லை என்று அறிவுக்கு எம்.எஸ்.ஏ.க்கள் அறிவிக்கும் அளவுக்குச் சென்றிருக்கிறது. கூட்டே முதல்வருக்கு எதிரான எம். எஸ். ஏ.க்களின் கையெழுத்து வேட்டைகளையும் செவ்வு கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கும் காலம் தான் அதிகம் செல்ல வேண்டும்.

குஜராத் மகாராஷ்டிரம். இங்கு கம்மா கிட்டத் தவறுகக் கொடுத்த கதை காங்கிரஸ்-க்கு. வழக்கமாக மகாராஷ்டிரத்தில் மூன்று காங்கிரஸ் கொஷ்டிகள். சரத் பவாரி தமது கட்சியை இ. காங்கிரஸில் இக்கியப்படுத்தி மகாராஷ்டிர முதல்வரான தும், மூன்று கோஷ்டியினரையும் சமதானப்படுத்தி ஒற்றுமைவாக்கினார். அவருடைய சாமாத்தியம் சிவசேனாவுடன் கூட்டு ஒரு நல்லிணக்கக் குழந்தையைக் கருவாக் கக் கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

இத்த நிலையில் தான் முதல்வர் முதல்வர் அத்துமேலையைக் கட்சியில் மறுபடியும் சேர்த்தது மேலிடம். அத்துமேலைக் கட்சிக்குள் வரும் போதே, சரத் பவாரிக்கு எதிராகக் குறிபறிக்கத் தேவையான குய்த்திகொள்து தான் வந்தார். எனவே, அத்துமேலை மிகுந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள, தற்போது சரத் பவாரிக்கும் தமக்கென்று ஒரு கோஷ்டி சேர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு உள்ளாகிவிடுக்கிறார்.

இவை தவிர ஒரிஸ்ஸா, ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்களிலும் கொஷ்டிப் பூசல்கள் தலையெடுக்க ஆரம்பித்து ராஜஸ்தான் தலைவரின் அகிகப்படுத்தியுள்ளன. ஆக மொத்தம், பார்டிமெண்ட் தேர்தலுக்கு இன்னும் ஓராண்டு கூட முழுமைவரக் இல்லை என்பதற்கெனவே, இ. காங்கிரஸின் நாடு தழுவிய கொஷ்டிப் பூசல்களில் சிக்கித் தவிக்கும் ராஜீவ் என்பது மானிக்கப் போகிறார் என்பது பெரிய கேள்விக்குறியாக விளங்குகிறது. தொடர்ந்து அவர் பிரதமராக் தீடிக்க விரும்பினால் நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கை வேட்டைப் பெற முற்படுமுன்னர் தமது கட்சியினரின் நம்பிக்கையைப் பெற்றாக வேண்டும். மாநில அளவில் கட்சிக்குள் இப்படி உட்பூசல்கள் இருப்பினும் தேசிய அளவில் நடக்கும் தாடாதுமன்றத் தேர்தலில் எல்லாரும் ஒன்று சேர்த்து கழைப்பார்கள் என்று கருதுவது மாபெரும் ஏமாற்றமாக முடியக் கூடும்.

— இளங்கோவன்

அட்டை வண்ணப்பாடம்!

காசைமணி

அடுத்த இதழில்...

சொந்தவீடு! பக்கலிசைவம்!

'தெருப்புப் பெட்டி மாடிரி அடக்கமாக ஒரு வீடு! அதில் ஒரு சிறிய சாமையலறை... மின்கால் காய வைக்கச் சதுரமாக ஒரு சிறிய திரைத் வெளி; மூத்தகைகள் படிக்க அமைதி வான ஒரு முகை; காத்தும் வெளிக்கமும் தாராளமாக விழும் ஒரு படுக்கையறை. இவ்வளவும் தமக்கே தமக்கென்று செடக் குமா...' என்று ஏங்கிக்கொண்டிருப்பவரது சத்தெக்கைத் தீர்க்கும் ஒரு கட்டுரை.

“ராகீவ் காந்திக்கு வணவாசம் தேவை!”

—ஹரிநித்ய சுவாணயாசிரியர் ராம் கிருகிறார்

கேள்வி: அளவற்றிந்திய அளவில் இ.காங்கிரஸுக்கும் தா.தே.கொண்டிரக் கும் கட்சிகளில் உள்ளவைகளை - கொடியுபயகரங்களைச் சரிப்படுத்த வேண்டுமென்றால், ராஜீவ் காந்தி மன்ன செல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறீர்கள்?

தமிழ்நாடு துணை ஆட்சியர் எம். ராம் கிருகிறார் மூன்று நாட்களாக நகராட்சியை இ.காங்கிரஸ் கட்சி பெரிய அளவில் சிதைத்து வருவதைத்தான் காண்கிறோம். பல ஆண்டுகளாகவே கட்சிகளும் தேர்தல்கள் நடத்தப்படவில்லை. கட்சி மேலிடம் நினைத்ததேரத்தில், நினைத்தபடி தனது கட்சி ஆளும் மாநிலங்களில் முதல்வர்களை மாற்றுகிறது. இத்தகைய மாற்றங்களுக்கு மாநிலங்களிலுள்ள கட்சிக்காரர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க, தில்லி தலைமையாலானது ஒன்று. அவர்களைப் பலமுறுத்திச் சரணடைவச் செய்கிறது. அல்லது அந்த எதிர்ப்புக்குப் பணித்து போய்விடுகிறது. இதைத்தான் தாம் ராஜீவின் தலைமையில் பார்க்க வந்தோம்.

இரண்டாவதாக கொள்கைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் ராஜீவ் அரசின் கொள்கைகள் நம்பிக்கை அளிப்பவையாக இல்லை. வந்த சமூகம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களானாலும் சரி, பாகிஸ்தானம் போகு தொட்கிரான பிரச்சனைகளானாலும் சரி, அவரது கொள்கைகளில் பல பலவினங்கள் உள்ளன. என்னை கட்சிக்குத் தியையும் அறிஞர்களையும் சமர்த்துக் கட்சிக் காப்பது என்பது அவருக்கு மிகவும் கடினமான விஷயம். இவைமேல்வாய் கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டுமே அறிஞர்களைத் தருவன அல்ல. நாடு தழுவிய அளவில் மக்களிடமும் அறிஞர்களிடமும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. அதனால் காங்கிரஸின் வெற்றி வாய்ப்புக்கள் நலிவடைந்து வருகின்றன. இந்தத் தேர்தல் ஆண்டில் காங்கிரஸ் பெரும் சோதனைக்கு உள்ளாகிவிடுகிறது. இந்த தலைமையை மாற்றி, கொள்கைகளில் அபிவிருத்தி காண

அது ஏதும் போலிவாக்கம். தலைமை இன்றுப் போலிவாக்கம் கொண்டே தான் போகிறது. கொள்கைகள் தவிர, கட்சியைச் சேர்த்தவர் நாங்கள் விஷயத்தில் காங்கிரஸ் தலைமை நடத்துகொள்வதில்லாதமும், அதிர்வு இவை அதிர்வுக்கே செய்கிறது.

காங்கிரஸுக்கு உள்ள இன்னொரு பெரிய அபாயம் அதனால் வெற்றி பெற முடியுமா என்ற சந்தேகம் கேள்வி கட்சிக் குள் போகும். எழுத்திருப்பதுதான் தா.கா. காத்து - மிஸேராமியில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றிருந்த போதிலும் தமிழ்நாட்டில் மிஸேராமியில் காங்கிரஸ் அடைந்திருக்கிறது. பல இடங்களில் இவைத் தேர்தல் களைச் சந்திக்க அபிவிருத்தி காணவில்லை. கட்சி அளவு ஒத்திப்போடப்படுகின்றன. 'காங்கிரஸின் வெற்றி வாய்ப்புக்கள் குறைகின்றன. தங்கள் தலைவரால் வெற்றிக் களைவாய் பறித்துத் தா.முடியாது' என்ற எண்ணம் காங்கிரஸ் கொண்டிருக்கிறது. பரவும் போது, அவர்கள் சந்தாகம் இறக்க, அது மேலும் தோய்விக்கக்கே வழிவகுக்கும். இது மனோரத்தவரின் தீவிரத்து

கேள்வி: கட்சி மேலிடம் தன்னிஷ்டத்திற்கு மாநில முதல்வர்களை மாற்றுவதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால், மத்திய பிரதேச முதல்வராக இருந்த அர்ஜுன் சிங் மீது உயர்தீவிர மன்றம் கைமுறை உறுதிப்படுத்தித் தீர்ப்பு வழங்கிய போதும், அம் மாநில எம்.எல்.ஏ.க்கள் அவருக்குத்தானே ஆதரவாக இருந்தார்கள். மேலிடம்தானே மாற்றியது. அதில் எந்தத் தவறும் இல்லைவோ?

ராம்: அர்ஜுன் சிங்கை தீர்மானத்தாக நாம் ராஜீவ்வைப் பாராட்ட வேண்டும். ஆனால், இந்த அளவுகோல் மற்றவர்கள் விஷயங்களில் கடைபிடிக்கப்படுவதில்லைவோ? உதாரணத்திற்கு மத்திய அமைச்சர் சிவசங்கரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்... அண்மையில் விஜயவாடாவில் நடந்த மிக மோசமான திவிர்த்திகளைத் தடுத்து திறத்தி அமைதி திரும்ப முயற்சி செய்ய வேண்டிய தேர்தலில் அவர் மிகவும் பொறுப்பற்ற

முறைமையாகப் பேசியிருக்கிறார். பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் பிரதிநிதிக் குழுவாக ஒருவராக நானும் அந்தச் சமயத்தில் விஜய வாடாவடிக்குச் சென்றிருந்தேன். பல பத்திரிகையாளர்களோடு சேர்ந்து நான் சிலசமயம் ஒரு பத்திரிகையாளர் சந்திப்பில், இப்படி பேசு கட்டப்பட்டு 'பத்தர்' கால் வாயில் விடுவெறிப்பட்டதாக ஒரு உயர் போலீஸ் அதிகாரியை தங்கிடச் சொன்னதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். இந்த ஒரு பொதுப் பற்ற வாக்விமே போதும் சிலசமயம் அமைச்சர் பதவிவிருந்து டுக்லியில் செல்வ. ஆனால் செல்வயில்லையே! தீர்மானி பேரம், போக்பர்கள் விவகாரம் ஆகியவற்றில் ஊழல் நடத்திப்பதற்கான பூர்வாங்க ஆதாரங்கள் இருந்தபோதிலும் அது தொடர்பாகப் பார் மீதும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லையே! பூரி மொழிகுறவது ஏன்? இவையெல்லாம் பாரக்கும் போது, அர்ஜுன் சிங்கம் மட்டும் அவசரம் அவசரமாகத் தீர்க்கிறது. மேம்போக்காகத் தோன்றவது போல் தீவிரமான காரணங்களுக்காக எடுக்கப்பட்ட சரியான முடிவு அல்ல; இந்தக் வேறு ஏதோ பதற்றமும் பலமுமே உண்மைக் காரணம் என்று பலர் முடிவுக்கு வர இடமளிக்கிறது. இன்னொரு விஷயம் மாதிரி முதல்வராக இருப்பதற்கு வாய்க் கிணை என்று பதவி தீர்க்கம் செயல்படுகிற ஒருவர் உடனே மத்தியில் அமைச்சராகப் படுவதை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? அப்படி மத்திய அமைச்சரையவிருத்து தீர்க்கப்படுகிறவருக்கு மாதிரி முதல்வர் பதவி வழங்கப்படுவதை எப்படி நாம் ஏற்பது? கால்கிரஸ் தலைவரின் இந்தவை போக்கு அமைவருக்குப் கவலைபலிப்பதாகும்.

கவ்வி: இந்திரா காந்தியின் அமைச்சு முறைக்கும் ராஜீவ் காந்தியின் அமைச்சு முறைக்கும் என்ன வித்தியாசத்தைக் காண்கிறீர்கள்?

ராம்: இந்திரா காந்தியின் சில கொள்கைகளும் எம்மிடென்னவியக் கொண்டு வந்தது போன்ற பல செயல்பாடும் கண்டனங்களையும் காரணமான விமர்சனங்களையும் பெற்றிருந்தாலும், அவர் ஒரு சிறந்த ராஜாநிதிச் என்பதும் அயல்நாட்டுக் கொள்கைகளில் ஆற்றல் மிக்கவர் என்பதும் அவரை விமர்சித்தவர்களாலேயே ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டவை. மக்களால் எளிதில் அணுகப் படக் கூடியவராக அவர் விளங்கினார். இவ் விஷயங்களில் ராஜீவ் காந்தியை விடப் பல மட்டக்கு அவர் உயர்த்தவர். பிரதமர் பதவி யில் ராஜீவ் காந்தியின் ஆரம்ப தாட்பமும் நன்றாகத்தான் இருந்தன. மக்களுக்கிடய நல் கொள்கைகளை அமோகமாகப் பெற்றிருந்தார். சொல்லப் போனால் சில விஷயங் களில் அவருக்கிடய தாயாத விடவும் அதிக மான மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். ஆனால் போலப் போக நிலைமை அடிவோடு மனி விட்டது.

கவ்வி: உட்சித் தலைவர் என்ற முறையில்

இருவரது செயல்பாடுகள் பற்றி என்ன எண்ணுகிறீர்கள்?

ராம்: இந்திரா காந்தி காலத்தில்தான் உட்சிவிக் அங்கிவாரம் ஆட்டம் காண ஆரம்பித்தது. நேரு காலத்திலேயே விழ்ச்சிக் காண அறிவிர்கள் தென்பட்டன என்றாலும் இந்திரா காலத்தில்தான் உட்சிக்கும் அரசுக் கும் உண் உறுவு, உட்சிக்கும் அதிகாரிகளுக் கும் உண் உறுவு - இவை தடம்புரண்டு, தகாத வழிகளில் செல்வ ஆரம்பித்தன. தாற்றமெடுக்க ஆரம்பித்தது எப்பே சொக் கலாம். ஆனாலும் அவருக்குத்த தெறு பலநிறைவுகளை நாம் குறைத்து மறிப்பி. டி விட முடியாது. உட்சிவையும் ஒருவரது உட்சிக் காந்து வந்தார். இந்திரா காலத்தில் ஆரம்பமான சிதைவுதான் இன்றும் தொடர் கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எவ்வா வந்துக்கும் ராஜீவ் மீதே முழுப் பதிரும் கமத்த முடியாது.

கவ்வி: ஆக, இந்திரா காந்தி உட்சிவயக் உட்சிக் காப்பதில் சந்தித்த பிரச்சனைகளைத் தான் இன்றும் ராஜீவ் சந்தித்து வருகிறார் என்று உறுவாமை?

ராம்: சரித்திரம் நிரும்புகிறது என்று உறு திவர்கள் இன்னொன்றும் சொல்வார் கள். முதல் தடவை சரித்திரம் நிரும்பும் போது அது துவரகரமாக இருக்கும்; இன்ை மூன்ற நிரும்பும் போது அது கோமா வித்தமமாக இருக்கும் என்பார்கள். நேரு வுக்குப் பின் இந்திரா காலத்திலும் இந்திரா வுக்குப் பின் ராஜீவ் காலத்திலும் சரித்திரம் நிரும்புவதைப் பாரக்க ஆதரன் திவை வுக்கு வருகிறது!

கவ்வி: வரப போதும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இவைவெல்லாம் ராஜீவ்வப் பாதிக்கமா? அதற்குள் அவரால் நிலைமை வைச் சீர்ப்படுத்த முடியுமா?

ராம்: இந்தியை தீர்த்தால் தோற்றுத்தால் போவார் உட்சிவ் பூசல்கள் அதிகரிக்கும். இதை ஏதோ அவரை எதிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. பிரச்னைகளைப் பாரக்கிறோம். கால்கிரஸில் உபபகத ஆரம்பித்தோம். மக்களிடம் அதன் பாதிப்பு என்ன என்பதைக் கணிக் கிறோம்; எதிர்க் உட்சிகள் என்ன சொக் கெறன செய்கின்றன என்பதைப் பாரக் கிறோம். பிறகு வந்தார்த்த தோக்கிக் சொக் கிறோம். கால்கிரஸ் மிகப் பெரிய ஆபத்திற் கிக்கியுள்ளது. நிலைமைவைச் சீர்ப்படுத்த முடியுமா என்று கேட்டால் தோற்றுக்கு முன் அதற்கு அவருக்குப் மோதிர அவகாசம் இல்லை என்பதுதான் பதில். இந்தத் தேர்த லில் தோற்று, அவர் ஒரு கால உட்சித்துக்கு வணவாசம் பெற்றொண்டு ஆம்ம மரிசோதனைக்குத் தன்மை சீர்ப்படுத்திக் கொண் வேண்டும் பதவிவினாய் ஏற்படக் கூடிய வகார்க்கிகள் இல்லாத நிலைமையதான் கால்கிரஸ்வார்க்கையால் தக்கனைத் தாக்கென இருத்திக் கொண் முடியும்.

புதிய சிமென்ட் சாலைகள்

பந்தலிப் பிரமணம் எடுத்துக்கொள்ளச்
சுல்லே... இத்தாங்க ராஜ்யமொ
கழுந்தத்திலே கைவெழுத்துப் போட்டுக்
கொடுங்க!

பிரமணம்

பாருங்க.. உங்களுக்கு வாழ்க்கையான
ஒரடனா இலைச் சின்னம். அதுங்கை
ஒட்டுப் போடுங்க! வெய்ந் நமக்கு!

புதிய சாலை
மேல்புறம்
கொடுங்க

உங்க கலாசா நல்லி?
வேண்டிய பணம் நான்
கொடுக்கிறேன்.

அட சித்தான் கோய்யா! உன் பணம் சல்லித்
தான் கொண்டாம்! இதற்குரியான அபிவிரு
தப்படுத்த இதைக்கொடுக்க சாப்படுத்த
எனக்குத் தெரியும?

ஏதாவது மக்கள்

கல்கி

1989 பிப்ரவரி 26
மலர் 47 இதழ் 30
விபலு மார்ச் 15

என். டி. ஆரின் எதேச்சாதிகாரப் போக்கு!

என். டி. ராமராவின் புதிய அமைச்சரவை பற்றி பற்றாவிட்டது. முன்னாவிடக் குறைந்த தவிர அமைச்சரவையையே சேர்த்த மற்ற அமைச்சரவைகளையும் கோரிப் பெற்றார். பட்டினி ரகசியங்கள் வெளியானால், அதற்கு தி.தி. அமைச்சர் பொறுப்பேற்பதுதான் இங்கு மட்டுமல்ல, அய்யராஜ் ஜனநாயகங்களிலும் இருந்து வரும் மரபு. மத்திய சபைதான் எல்லாவற்றுக்கும் கூட்டுப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும் என்றால், என். டி. ஆரும் அதில் ஈடுபட்டவியலவராவார். தம்மையும் சேர்த்துக் கொண்டு அவர் அமைச்சரவையின் ராஜிவராமாவையே சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் ராமராவ் அமைச்சரவையின் ராஜிவராமாவைச் சமர்ப்பிக்காமல், அமைச்சர்களின் ராஜிவராமாக்களை மட்டும் கோரிப் பெற்றிருக்கிறார். எனவே, என். டி. ஆர். அமைச்சரவையைத் திருத்தி அமைக்கக் கூடுதல் நல்லாபிப்பை எதிர்பார்த்திருந்தார்; பட்டினி ரகசியம் வெளியானது வசதியாகப் போகிறது என்று தம்ப இடமிருக்கிறது. எல்லா அமைச்சர்களின் பொறுப்புக்களையும் தாமே பற்றுக் கொண்டு, தில்லியில் சில தினங்கள், அஸ்ஸாமில் சில நாட்கள் என்று சாவகாசமாகக் கழித்துவிட்டு மாதிலத்துக்குத் திரும்பினார். மொத்தத்தில் ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு புதிய அமைச்சரவை பொறுப்பேற்றது.

இவற்றிலெல்லாம் சட்டரீதியாகத் தவறு ஏதும் இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால் ஜனநாயகப் பண்புகளுக்கும் மரபுகளுக்கும் இந்தப் போக்கு முரணானது. இங்கே எப்படி, எம். ஜி. ஆர். தான் ஸ்ரீரோ, மற்ற எல்லாரும் ஸ்ரீரோ என்று திணைவேண்டி வரை இருத்தபேதா, அதே திணைதான் ஆத்திராவிலும் உள்ளது என்பதையே இந்த நிகழ்ச்சிகள் உணர்த்துகின்றன. என். டி. ஆர். என்ற திரைப்பட நடிகருக்கு மக்களிடையே இருந்த மிகத்தான் செல்வாக்கு மூலமும், கூங்கிரஸின் மாதிரும் தவறுகள் மறுமறம் என்ற குற்றினவதாம் நெறுங்குத்தாம் கட்சியை ஆட்சிக்குக் கொண்டு வந்தது என்றாலும், ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுமே என். டி. ஆர். நல்ல தனபதிகளை சூலாக்கி, அவர்களுக்கு மக்களிடையே மதிப்பும் மரியாதையும் பெருக்கச் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால், தம்மைத் தவிர மற்றவர்கள் வளர்த்து விடாமல் தடுத்து, தம்மை மட்டுமே ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்வதே தொடர்ந்தது. தமது முக்கியத்துவம் எங்கே குறைந்து போய் விடுமோ என்ற அச்சம் நிலவுவதாகத் தோன்றுகிறது. இது தேவையற்ற ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மையின் விளைவாக இருக்கலாம். மிகமென்று பதவிக்கு வந்துவிடுகிற தனவலர்கள் இப்படிச் சங்கடப்படுவது இயல்பு.

தனிதவர் ஆட்சிக்கு வழிவருக்கும் தனிதவர் வழிபாடு, ஜனநாயகத்தில் ஆரோக் கியமானதல்ல. அது ஜனநாயகப் போர்வையின் நடக்கும் எதேச்சாதிகார ஆட்சியாகவே விளங்கும். இத்தகைய எதேச்சாதிகாரப் போக்குக் கொண்டவர்களின் தேவிய முன்னணி யின் அமைப்பாளர், தலைவர் என்பதை நினைக்க, ஆத்திர அரசினையைப் பற்றி மட்டு மின்றி நாடு நடுமிய அளவிலும் தமக்கு எதிர்காலம் பற்றிய கவலை உண்டாகிறது.

புதிய ஆத்திர அமைச்சரவையில் பழைய மந்திரிகள் யாரும் இல்லை. அதனா வென்று, ஓர் அணி ஆடித் திரும்பியது; இன்னொரு அணி ஆடக் களம் புத்திருக்கிறது” என்று ஒரு மாநி அமைச்சர் ஸ்போர்ட்டிவ் வாசச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த இரு அணிகளும் பொது எதிரிணைச் சந்திப்பதற்குப் பதிலாக, ஒன்றோடொன்று மோத ஆரம்பித்தால் என்ன செய்வது? அப்போது, எம். ஜி. ஆருக்கும் பிறகு அ. தி. மு. க. வுக்கு தேர்ந்த கடிறான் என். டி. ஆருக்கும் பிறகு நெறுங்கு தோத்துக்கும் ஏற்படும். இதனைத் தவிர்த்து, என். டி. ஆர். புத்திராவித்தனமாக இப்போதே செயல்பட்டாக்தாம் உண்டு.

மேலாண்மை அமைச்சர்

மா. திரு. சே. பி. சிவசாமி

தமிழக அரசு தலைநகரம் மாற்றுவதில் தாமதமாகிறது.

ஆர். சத்தினாமி, புன்செய் புனியம்பட்டி.

1. ஆச்சாரிய கிருபணானிதன் தூற்றாண்டு விழா வை அரசு மறத்ததற்குக் காரணம்...

2. அதை நாம் கொண்டாடாமல் இருப்பதுதான் கிருபணானிக்கு நாம் அளிக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய கௌரவம் என்பதை இந்த அரசு புரிந்து கொண்டிருப்பதுதான் காரணமாயிருக்க வேண்டும்!

3. ஆர். ஆறுமுகம், மதுரை.

2. ஆர். தேவேந்திரன் கேட்டுள்ள கேள்விக்கு நீங்கள் அளித்துள்ள பதில் தகுதியை யானதுதானா?

1. ஜெயலலிதாவிடம் தராகவுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் எந்தவிதக் கார்ப்புணர்ச்சியும் இடையாது. அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற அளவில் கூடச் சிறப்பான பணியாற்றமாட்டார் என்ற தராகவின் கருத்து பொய்த்துப் போனால் தராகவையிட மிழந்தால் அடைபவர் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. ஆனால் அய்வாறு நடக்கும் என்பதற்கான அறிவிப்பு ஏதும் இந்நாள் வரை தங்கித் திடையவில்லை.

3. ஸ்ரீ மனோபாரதி, பாண்டிச்சேரி.

2. எம். ஜி. ஆரின் உண்மையான வாரிசு யார் என்ற குழப்பம் ஏன் இன்னும் நீரவில்லை?

1. அவருக்கு அரசியல் வாரிசு என்று யாரும் இல்லாததுதான் காரணம். சொத்துக்கு வாரிசு கொண்டாடலாம். ஜனநாயகத்தில் ஆட்சித் தலைமைக்கு அல்லது கட்சித் தலைமைக்கு வாரிசு உரிமை கொண்டாட முடியாது. இதைப் புரிந்து கொள்ளாததுதான் அ. தி. மு. க. தலைவர் களின் மிகப் பெரிய தவறு. எம். ஜி. ஆரின் புகழ் என்ற பட்டாடைவைத் தங்கள் மீது போர்த்திக் கொண்டு அரிபாசனம் ஏறிவிடலாம் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைக்கிறார்கள். மக்கள் இதை அனுமதிக்க மாட்டார்கள். அனுமதிக்கவும் கூடாது. அடிமட்டத்

1. சொத்து கொண்டாட்டம்

2. அடிமட்டத் தலைமை

3. அ. நாராயணன், சென்னை.

2. தேசிய முன்னணித் தலைவர்கள் கருணாநிதிக்கு தில்லியில் மாலை அணிவித்து மரியாதை செய்திருக்கிறார்களா?

1. தமிழ்நாடு தேர்தல் வெற்றி. நாங்கள் மாட்டியது போல் தேசிய முன்னணியின் வெற்றி அல்ல என்றும் கருணாநிதியின் வெற்றியே என்றும் இந்த நிகழ்ச்சியின் மூலம் ஒப்புதல் வாக்குறடும் தந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத் தேர்தல் வெற்றி. தேசிய முன்னணியின் வெற்றி எனில் கருணாநிதி அல்லவே! இதர தலைவர்களுக்கு மாலைமீட்டு மரியாதை செய்திருக்க வேண்டும்!

3. இடைய சதா, குளத்தூர்.

2. 'மருத்துவச் சிகிச்சைக்காக வெளிநாடு செல்வ அரசியல்வாதிகளுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் இந்திய மருத்துவப் பணிகளின் தரம் உயரும்' என்று டாக்டர் பூச்சி பாபு கூறி விடுப்பது பற்றி?

1. இந்தியத் தலைவர்கள் யாருக்கும் இன்று பெரிய அளவில் மருத்துவச் சிகிச்சைத் தேவைப்பட வில்லை. எவ்வே பூச்சி பாபுவில் கருத்துக்கு இப்போதைக்கு எல்லாரும்தலைவர்பட்டி வைப்பார்கள்!

3. எம். ஆர். சுப்பிரமணியன், பூனாம் பரணையம்.

2. வகுக்காவப் பிரதமர் யார்?

1. நிலையான ஆட்சி வழங்கக் கூடியவராகவும், ஜனநாயக மரபுகளை மதிப்பவராகவும், தொலைநோக்கு உடையவராகவும், தாய்மையானவராகவும், நாட்டில் தொழில்-வாத்தகம் - கல்வி ஆகியவை சிறப்பெய்தும் வீதமாகச் செயல்படுகிறவராகவும் உள்ள ஒருவர்! இப்படிப்பட்ட ஒருவர் வகுக்காவல்தில் என்னேறும் ஒருநாள் வராமலா போய் விடுவார்?

ஜெ-ஜா
கிணைப்பி நாடகத்தின்
இயக்குனர் யார்?

திவிருந்து படிப்படியாக உழைத்து முன்
ணேதி வருகிற ஒருவன்தான் பண்பட்ட
தலைவனாக விளங்க முடியும். தனித்தனியே
படுகிற அல்லது தன்னகத்தினே திணித்
துக் கொள்கிற தலைமை திணறவே சென்
டியம்.

* கே. எம். காமகிருஷ்ணன், தேவநகரம்.

? தமிழக எழுந்தளவர்கள் ஒரு தாவல்
எழுத ஒன்றாக கோது முயல் அக்காவல்
எப்போது வாய்க்குவார்கள்?

! இத்தியா, அமெரிக்கா அளவுக்குச் செல்
வச் செழிப்பும், கல்வித் தேர்ச்சியும் பெறும்
போது.

* இரா. கண்ணப்பன், தேவட்டக்குறிச்சி.

? ராஜீவ் காந்தியின் சேன தாட்டு விஜயத்
துக்கும் பேரரசின் விஜயத்துக்கும் வித்தி
யாசம் என்ன?

! அவர் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு வத்
தார்; ("முனை மறப்போம்") இவர் பெற்றுக்
கொண்டு சென்றார்; (பேரர் விமர்சனம்
களை.)

* எம். பாலமுருகன், விழுப்புரம்.

? தாவலச் செழுஞ்செழிவனைப் பற்றித்
தமர்சாக ஏதாவது சொல்லுங்களேன்?

! அவரைப் பற்றி மட்டுமேயல்ல. முனைக்
கொருவராகச் சித்தி இருக்கும் அ. தி. மு. க.
தலைவர்களையும் அவர்களது சொற்களையு
ம் செயல்களையும் நினைத்தாலே தமர்
சாகத்தான் இருக்கிறது. அதற்குமேல் தான்
வேறு சொல்வ வேண்டுமா, என்ன?

* எம். ஏ. பாசா, கடலூர்.

! தெய்வவிதா - ஐக்கி இணைப்பு நாட
கத்தில் இவர்களுள் யார்?

! திருவாளர் கவதலம்.

* க. திவாகரன், தெய்வேலி.

! சட்டமன்ற இடைத் தேர்தல் பிரசாரத்
துக்கு ராஜீவ் காந்தி வருவாரா?

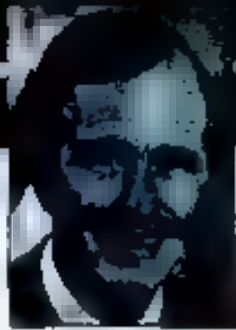
! ஊரும், முழுக்க தளைத்த பிறகு முட்
டாக்கு எதற்கு என்று விட்டுவிடுவார். என்
றாலும் காங்கிரஸ் வேட்பாளர்களை ஆத
ரித்து வாக்காளர்களின் இதயத்தைத் தொடு
கிற முறையில் ஓர் அறிக்கையாவது அவர்
டெப் சென்று அனுப்ப வேண்டும்.

* எம். சம்பத், வேலாறுதம்பாளையம்.

? "ஊப்பு எருமை ஒன்று, ஊப்புப் புள்ளி
களை உடைய பகையைப் பார்த்து, 'ஊப்பு
திறமுடையது' என்று கூறுவதைப் போல
எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் மீது ராஜீவ்

* கே. சங்கரலிங்கம்

* மு. சங்கரலிங்கம்

காந்தி ஊழல் புகார் கூறுவாரா?" என்று
என்னெதென்னவா கூறுவாரே?

! ஆக மொத்தம், தூய வெண்ணைப் பக
எதிர்க்கட்சிகளிலும் இல்லை என்று ஒப்புக்
கொள்கிறார் அவ்வாறு? அதற்காக அவரைப்
பாராட்டத்தான் வேண்டும்!

* ஆ. மோகன்குமார், திடீரம்பலம்.

? பாலிஸ்தான் ஏவுகணைகள், அணு
குண்டு என்று முக்குரலாகக் கூன்சது
பற்றி...

! "இத்தியா - பாலிஸ்தான் ஆகிய இரு
நாடுகளுமே தேவைவிடவில்லை பாதுகாப்புச்
செயல்துறைகளை அதிகரித்துக் கொண்டு
பாலிஸ்தான் பாஸ்பாய்ஸ் தில்லென்னைத்தில்
அடிப்படையில் இதைத் துறைத்துக் கொள்ள
லாம். இதற்கு என் உதவி வேண்டப்படாது
தான் உதவத் தவார்" என்று அனுதினமே
அபிபிராமித்துவத்தோடு கூறுவது, அட்சர
வட்சம் பெறக் கூடிய அறிவுரை. இதனால்
மிகவும் பணத்தை இரு நாடுகளுமே இதர
முக்கியமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குச்
செலவிட்டு, தொழில் - வர்த்தக - வேலை
வாய்ப்பு முன்னேற்றத்துக்கு உதவலாம்.
அமெரிக்க அபிபிராமி (ஜார்ஜ் புஷ்) "ஓராண்
டுக்குப் பாதுகாப்புத்துறைக்கு நிதி ஒதுக்கி
இங்கும்" என்று அறிவித்து, நாட்டில்
பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் முனைந்து
நின்பது உணர்த்துகிற்பது.

* இளங்கோ, ஆட்டைமங்கலம்.

? அங்கு கைக்குக் குடைமிகையாதவன்
அடுத்தவனுக்குக் குடை பிடிக்கலாமா?

! அரசாங்கத்தில் பல்வேறு துறைகளிலு
கும் அண்மையில் ராஜீவ் காந்தி கெட்டு
உபதேசம் பன்னிரெண்டாம் பார்த்தும்
போது, உங்களை கெட்டுக் குடையும் காந்தி
யந்தான்" என்பதே பற்றில்.

* கு. 10 பக்க பெறுபவர்:

ஆர். மோகன்குமார்,
அருடா மருத்தகம்,
திடீரம்பலம் - 614 602.

பெண்களின் ஆர்வம் பெரியுக்குக்குள்ளும் நிறுவனங்கள்

கூடியதில் வேலைக்கு வருகிற ஒரு பெண் திறமைசாலியாக இருக்கிறாள். கறுகலப்பிடன் செயல்படுகிறாள் என்று தான் பார்க்க வேண்டுமே தவிர. குட்டிக்கிங் (பார்வைக்கு அழகாக) இருக்க வேண்டும் என்று நிறுவனங்கள் விளம்பரம் செய்வது அபத்தமாக இல்லையா?

அழகு முக்கியம் என்று குறிப்பிடுவதை பெண்மையை இழிவு செய்வது போல் ஆகாது? இதை எப்படி ஒத்துக் கொள்ள முடியும்?

— 'சவுன் வீகி' இதழில் ஆஷா சர்வோத்தம் என்ற பெண்மணி இது பற்றிக் கொடுத்தப் போப் எழுதியிருந்த கடிதத்தைப் படித்தேன்...

சாதாரணம், கிராமமான கண்களிலும், வெறுத்த தொனிலும் என்ன இருக்கிறது?

அப்படிப் பார்த்துப் பொறுக்கிறாள் - மிகப் பெண்களின் - படித்துப் பட்டம் பெற்றதுடன் நில்லாமல் அதில் தங்கப் பதக் கங்கள் வாங்கிய பெண்களின் கதி என்ன?

திறமைக்கும், கல்வித் தகுதிக்கும், உற்ரவாறு நிறுவனங்கள் வேலை கொடுக்க முன் வர வேண்டும்.

இன்னொன்றைக் கவனித்தீர்களா...

இந்த 'குட்டிக்கிங்' பதப் பிரயோகம் பெண்களுக்கு மட்டும்தான். ஆண்களுக்கு இல்லை!

எனக்குத் தெரிந்த துன்பப் நடுவர் பெரிய நிறுவனத்தில் ஜி.எம்.மாக இருக்கிறார். அவர்தான் அந்த நிறுவனத்தின் முதல் கெதும்பே. கலப்பாக - அம்மைத் தழுப்பு முகமாக இருப்பார். அவரது சார் டிரைவர் மங்கலூரீக்காரர். கண்டிஸர் ரத்தம் தெறிக்க

விற விவப்பு. வாட்ட சாட்டமாய் - ஏதோ ஒரு கன்னட ஆட்களின் சாமலில்...

குட்டிக்கிங் படி பார்க்கப் போனால் - இந்த டிரைவரிடம் தொனரல் மாணேஜர் பதவியை அல்லவா ஒப்படைக்க வேண்டும்?

இது சாத்தியமில்லை என்பது புரிந்த போது, பெண்கள் மட்டும் பார்வைக்கு அழகாக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுவது மட்டும் புரியாமலா போய் விடும்?

இதற்குப் பெண்களை ஒத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அழகான பெண்களை வரவேற்பு பாராக்காக வைத்து, தடப்பீஸ்ட்களாக வைத்து விராபாரம் செய்வ துணைப்பவர்கள் எத்தனை சிந்த்ரமான புத்தியுள்ளவர்? என்பதை முதலில் பெண்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குழிய் கருப்புத்தான் - குரல் மதுரமாக இல்லையா?

கரும்பு கொணல் என்றால் - கணவியுமா மடறிவிடுக்கிறது?

நேர்முக(ம்)தேர்வு!

பெண்களைப் பெண்களாக மதித்து, இது போன்ற நிறுவனங்களை நடத்துபவர்களைப் பெற்றவளும் பெண்தான். இவர்களுக்குப் பிறந்தவர்களும் பெண்தான் என்பதைச் சித்தித்து என்னைக்கு இவர்கள் செயல்படுகிறார்களோ... அன்றைக்குத் தான் நாடு உருப்படும்!

அந்தக் காலம் விரைவில் வர, பெண்களை விரதாந்தான் புரட்சிக் குரல் எழுப்ப வேண்டும்!

— அனுராதா ரமணன்

உங்கள் சேமிப்பின் பாதுகாப்புக்கு
சக்தியை நாடினீர்கள்.

இப்போது உங்களுடைய
விடை உயர்ந்த உடைமைகளின்
பாதுகாப்புக்கு...

சக்தி பாதுகாப்புப் பெட்டகங்கள்

தபாளமான இ. கந்தி: ஏர்-கண்டிஷனர்; நவீன அமைப்பு;
வங்கிகள் பின்பற்றும் வரைமுறைகளைக் கடைப்பிடித்துக்
கட்டப்பட்டது; திருவிளக்கு தஞ்சை அமைப்பு மனிதனான;
புரண பாதுகாப்பு; அனுபவம்மிக்க பெண்களின் திறமையின்
சேவை; உங்கள் வசதிக்காகக் கருதலான வேலை நேரம்.
இங்கே உங்கள் அழகம் முற்றிலும் அந்தரங்கமாக இருக்க
பற்ற கும்பினை; இலிய. மெல்லிய இசையும் உண்டு... இவை
அனைத்துக்கும் கட்டணமாக ஆண்டு வரடவை மிவமிக்க குறைவு.

சக்தி பாதுகாப்புப் பெட்டகங்கள்.

சக்தி பைனான்ஸ் லிமிடெட்

கீழ்க்கண்ட விவரங்களில் உள்ளன:

தமிழ்நாடு: கோயம்புத்தூர்: ஆர்.எல்.புரம், அலிபாதி எடை,
சென்னை: தி.கல். அன. யாறு. அலிபாதி எடை, அண்ணா
நகர், அமலாப்பூர், காசாக்குடி, மதுரை (அண்ணா நகர்),
பொன்னாச்சி சேலம், திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி,
மேரனம்: எர்ணாசுலம், பாடக்காடு, திருவனந்தபுரம், திருச்சூர்,
கர்நாடகம்: பெங்களூர் (சிம்லா எடை)
மஹாராஷ்டிரா: பம்பாய் (சென்னை)

விவரலில் ஈரோடு, சென்னை (தூ.க.), பம்பாய் (சான்ட்ர குருஸ்),
புதுடிஸ்லி ஆகிய இடங்களில் சக்தி பாதுகாப்புப் பெட்டகங்கள்
அமைக்கப்படும்.

சந்தேசத்திற்கு இடமில்லாமல் அது கண்யாதான் என்று தெரிந்து விட்டது அவனுக்கு.

குழந்தையை மறந்து யாரோ ஓர் இளைஞனுடன் பேச்சில் லகித்திருந்தான்.

மணக்கூன் கரீவென்றது. யார் அவன்? இவனுக்கு அவனுடன் என்ன பேச்சு?

கூட்டத்தில் கனடுகுவி அருகில் நெருங்கிய போது இளைஞன் விடைபெற்றுப் போனதைத் தான் பார்க்க முடிந்தது. கண்யாயும் இவன் வருவதைக் கவனிக்காமல் எதிர்திசையில் தகர்ந்து போனான்.

கொழு வழியின்றிக் காந்தி மார்க்கெட்டிற்குள் நுழைந்தான். அலுவலகம் முடிந்து திரும்பும் போது, வாரத்தில் இரண்டு முறை, விடை சகாயம் என்பதால், இந்த வழி கதிகால் வாங்கி வருவான். புறநகரில் பருதியில் கிடைக்காத செனகரியங்கன்.

காய் இயந்திரமால் விடை விரைந்துக் கதிகால் வாங்க, மணக்கூன் தங்கையில் போகத்தான் உறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பிருந்து தான் வேலைக்குப் போக ஆரம்பித்தான்.

அப்பா ஓர்வா பெற்ற போது கிடைத்த பணத்தில் பாதி, இவன் புதிதாகக் கட்டிய வீட்டில் முடங்க, கண்யாவின் நிருமணம் மெலும் தள்ளிப் போனது. வீட்டில் கம்மா இருப்பதற்கு வேலைக்குப் போகிறேன் என்று ஏதேதோ தெர்வு எழுதினான். வேலை ஏம் கிடைத்துப் போக ஆரம்பித்தான்.

வீடு கூட இத்தனை அவசரப்பட்டுக் கட்டி விடுக்க மாட்டான். நண்பர்களுடன் சேர்ந்து விளையாட்டாக ஒரு பிளாட் வாங்கிவிருந்தான். அவர்களில் சிலர் கட்டவும் ஆரம்பித்து விட்டனர். கம்பெனி கடலும் கணிசமாகக் கிடைத்தது.

தயங்கியவனை அவர்கள் தான் துண்டி னார்கள்.

'சொத்த வீடு இருந்தாலே பிளஸ் பாவினம். கணக்குப் பெண் பார்த்தா... அப்பப் புரியும் அதோட அருமை...

வாய்தவயத்தான். மனமான புதிதில் பாறு அடைத்தான் சொன்னான்.

ஏங்க வீடு இவ உங்களைப் பிடிக்கப் போனதுக்குக் காரணமே சொத்த வீடுதான். எங்கக்கா 'ரெண்டு பேருமே வரடகை வீட்டுல... கூட்டுக்குடித்தனத்துல ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டறாங்க...

கடைசியில் இவன் செனகரியத்திற்காகக் கண்யாவின் கல்யாணம் தள்ளிப் போனது. கண்யா தவறாகப் போக மாட்டாள் தான். ஆனால் இந்த வயதில் வறும் ஆசை களுக்கு. அதுவும் கண்ணெதிரே தன் வயதுப் பெண், சரியான காலத்தில் நிருமணமாகி அண்ணனுடன் வசிப்பதைப் பார்க்கும் போது, ஏதேனும் தொன்றாமலா இருக்கும்?

மதர்க்கெட் பஸ் ஸ்டாண்டில் எப் போதும் கூட்டம். கூட்டம் குறைந்த பஸ் ஸ்டாண்டுக் காத்திருப்பதில் அனுப்பே வந்து

விடும்.

இனிமேலும் தாமதிப்பதில் அர்த்தமில்லை என்று கிடைத்த பண்ணில் தொற்றிக் கொண்டான்.

கைப்பை கணக்க ஆரம்பித்தது. ரெயிசலில் முக்க முட்டியது. கியர்வையில் கசகசக்க, மணக்கூன் பொறுமை மெல்ல இடம் பெயர்ந்தது.

அப்போதுதான் அவனைக் கவனித்தான்.

அவன் இருக்கும் பருதியிலேயே அவனும் குடியிருக்கிறான். பெயர் கூட அகல்யாவோ என்பவரோ...

ஆரம்பத்தில் பாணுவைச் சேர்ந்த இவனைத் தான் உபயோகிப்பான்.

அழுதுக்கொண்ட... ரெண்டாவது வீட்டுல இருக்கானே... அவதான். ஒரு குறை கண்டு பிடிக்க முடியாது...

அப்ப அவனையே பண்ணிக்க வேண்டியதுதானே...

தாரம்... வேற லாதி. அதுவும் இல்லாமே ஏற்கெனவே கல்யாணம் ஆயிருக்க, அப்பறந்தானே இங்கே குடி வந்தா. என் அடிரஷ்டம்...

பாறுவின் கோப விவகலைப் பிறகு வார்த்தைகளால் சமாதானம் செய்யான்.

'சேச்சு... ஒரு விளையாட்டுக்குக் கொன்னா... அவனைத் துரத்திவெளிந்து பார்த்தாத்தான் அழுது. கிட்டப் போனா... மூஞ்சி 'ரப்பா இருக்கும்...' என்பான்.

அருகில் அப்படி இல்லை. மிகுதுவாகத் தாணித்தது அருகில் பார்க்க. மெல்ல தகர்ந்து அவனருகில் போய் தின்றான் தன்னிச்சையாக. இவனைக் கவனித்து விட்டான். கைக் கலமலையுமே பார்த்தான். "கொடுங்க..." என்பது போல் பாலனைக் காட்டினான்.

கொடுத்தான் சந்தோஷமாக. உறுத்திய லிரல்களை நீட்டி மடக்கினான். விசிலைக் கத் தொன்றியது. தன்னிடம் கூட ஏதோ கவர்ச்சி இருப்பதாக உணர்ந்தான். பிரயாணம் முழுவதும் ஏதேதோ கற்பனைகள்.

ஸ்டாப்பில் இறங்கியதும் பையை வாங்கிக் கொண்டான். இவன் 'தேங்க்ஸ்'க் கூறில் வாங்காமல் புன்னிரிப்புடன் வேகமாக தகர்ந்தான்.

பின்பற்றினால் துரத்துவிற மாநிரி இருக்கப் போகிறது என்று நினைவுடன் மெல்லியே நடந்தான். மனத்தில் கிழுகுப்பண்பச் சட்டென்று நோன்றிய அந்த எண்ணம் தடை செய்தது.

'மணமாகி விட்ட தனக்கே, அந்நியக் கவர்ச்சி சரிக்நிந்து என்றால்... பருவ கவதில் உள்ள கண்யாயுக்கு...

கண்யாவைப் பற்றி வீட்டில் பிரச்சனை பைக் கிளப்பி ரகனை செய்ய வேண்டும் என்ற தன் நிர்மாணத்தை மனத்திலிருந்து தூத்தினான் அவசரமாக.

விசாரிக்கலாம், அமைதியாக... நல்ல இடம் என்றால் கஷ்டப்பட்டாவது முடிந்து வைக்கலாம்...

இப்போது அவன் தடையில் திதானம் இருந்தது.

சகபோகத் தீவுகள்

7

"தோய் வந்த பிறகுதான் மருத்தா? நோயே வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டாமா? இரண்டு பேரும் அவன் எண்ணப்படி சாவ காதமாகப் புறப்பட்டு வாருங்கள். உன் னைப் பார்க்க முதல்வர் கூட ஆசைப்பட்ட டார்."

"முதல்வர்? என்னையா?"

"ஆம். விவரம் போனில் வேண்டாம். கோகிலா நேரில் சொல்வான். முடித்துக் கொள்கிறேன்."

"மூர்த்தி உடம்பு முழுக்க மிளகாரம் ஏறி இறங்குவது மாறிலி இருந்தது."

"தங்கள் ஒய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள் சரிவாக நான்து மணிக் கு வருகிறேன்"

பிரபலம்

மூர்த்தியை மாமா பாராட்டினார். போல் மூலம்தான்.

"பாராட்டுப்படியாக நான் ஒன்றும் செய் திடையே. மாமா. கூடவரசுந்தான் பாராட் டுக்குரியவர். எனக்கு மிகவும் உதவிகரமாய் இருந்தார்" என்றான் மூர்த்தி.

அதோடு மற்றொரு விஷயத்தையும் சொன்னார்.

"கோகிலா விமானத்தில் புறப்பட்டு விட் டாள். மாலை நான்து மணிக் கு அவள் அங்கு இருப்பாள்."

"எதற்கு மாமா கோகிலா? ஏதா வது செக்ஸ் என்ஜல்தானே அந்த ஆம்மாள் இங்கு வருவதா இருந்தது?"

அம்மையார் சரியாக நான்கு மணிக்கு வந்து விடுவார்" என்று கூடவரசன், உண்மையானதைக் காட்டி, "சாப்பாடு நவர, ருடாகப் போட்டுத் சாப்பிடுங்கள்" என்றவர். அவனைப் பார்த்து, "உங்களைச் சரியாகக் கவனித்துக் கொள்ளும்படி அப்பா உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். ஏதோ என்னவோ! ஆனதைச் செல்தேன்" என்றவாறே புறப் பட்டுப் போனார்.

அவன் சாப்பிட்டுத் தொய்ந்தவனாய்.

அவனது கழுப் பம்பாய் வேளையைத் தவிர்த்து, மக்களைச் சாதியும் மதமும் பிரித்துப் போதாதென்று இப்போது அரசியலும் புதுவகைச் சாதிவாகத் தோன்றியிருக்கிறதோ என்று எண்ணப் பூட்டினான் அவன். பத்திரிகையில் எகையெழுத்துப் போட்டு முடித்த மாரிகாமி சொன்னது அவன் நினைவுக்கு வந்தது - "தம்பீ, நிலத்தைக் கடன் தொல்லை நாய் காமல்தான் விற்றிருநேன். ஆனாலும், மாரிடம் வேண்டியானாலும் விற்பனை விடுகிறவன் இல்லை நான். நம் சாதி சளைத்துக் கட்டும்"

தான் விற்பனை எவ்விதத்தேன். என் ஆகா திறமேறி விட்டது.

இது என்ன வகைக் கொள்கை. விற்பனை என்று வந்தபின் மாரிடம் விற்பனை என்ன? விநோதினி ஒரு புகழ் கொண்டவள். அவன் நினைவுக்கு வந்தது. "இந்தப் பகுதியில்தான் அந்தப் புரட்சிகர ஸ்டாலின் இருக்கிறார். அவர் படங்களில் ஜாதி ஒழிப்பு, சீர்திருத்தம் எல்லாம் இருக்கும். அவர் கமரர் எட்டு வீடுகளைக் கட்டி வாடகைக்கு விட்டிருக்கிறார். எட்டிலும் தன் ஜாதிக்காரர்களைப் பிடித்துத் தன் கோத்திரக்காரர்களை மட்டும்தான் வைத்திருக்கிறார்."

விநோதினி போகும் போது சொன்னது அவனுக்குச் சரிவென்றிருந்தது.

நம் இரத்தத்தோடு, மய, மனிதரை விட்டு மனிதரைப் பிரிக்கும் நாய்க் கவந்து விட்டது. நாம் 41 லைகளை மட்டும்தான் அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்கிறோம். உடம்பைப் கழுவிக்கொள்கிறோம். கெட்டுப் போன ரத்தத்தை எப்போது சுத்தம் பண்ணப் போகிறோம்?"

விவசாயி வெளியில் காய்ந்து கொண்டிருந்தது. துள்ளிக் திரைகளை எல்லாம் இருக்கெனச் செல்லும் துள்ளிக் துள்ளிக் கொண்டு வந்திருந்தது. உறங்க முயன்று கொண்டிருந்தான் மூர்த்தி...

ஒர் அழகிய நத்தவனம், பொன்னமரண மணல் பரப்பு. தென்னவன் அடுத்த ஒரு தொப்பில் ஓர் இளைஞனும் ஒரு யுவதியும் வாகைத்தாழ்ந்து செல்கிறார்கள். கொம்பாடு மூர்த்தி அந்த இருவரின் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டான். அந்த இளைஞன் மூர்த்தியையே போலி எடுத்த இளைஞனாக இருக்கிறான். அந்த யுவதி அசைய விநோதினி. இருவரும் மண்ணில் நடந்தார்கள். எவ்விதும் மண், பந்தம் மெத்தையே போல் குழைந்திருந்தது. எகக் கெட்டும் துரத்திக் கொண்டு வந்தது. நிலைமைத் தட்டிக் கொண்டு அவர்கள் நடந்தார்கள். தட்டையில் நிலைமைத் தட்டிக் கொண்டு வந்தது. மட்டையிலிருந்து கிழிந்தது. மேகம், ஒரு ரதமாக, அவர்கள் அடிக் படியும் செல்கிறார்கள். நழுவினார்கள். வந்த சத்தியம் பிரிக்க முடியாது என்று அவர்கள் தீர்மானித்திருந்தார்கள். அவர்கள் என்னதெனத் திறவுகிறது மாரி. அவர்களை வழியறித்துக் கொண்டு ஒரு புதம் நின்றிருந்தது. பனைக்கும் உயரமான புதம். கொண்டு பல்லாம், சவுக்கு மர இளைஞனைப் போன்ற முடிகளும், விரல் அளவு நீண்ட நகமுமாய் இருந்தது அந்தப் புதம். அதன் உடல் முழுதும் அரசியல் கட்சிக் கொடிகளைப் போல் பற்பல வண்ணங்களில் கொடிகள் நட்கு வகைப் பட்டுப் பறந்து கொண்டிருந்தன. அந்தப் புதத்தைக் கண்டு அஞ்சி நிற்கிறார்கள் அவர்கள். கண் இமைக்கும் நேரத்தில், அந்தப் புதம் அந்தப் பெண்ணைத் தாக்கிக் கொண்டு செல்கிறது. போது புதத்தில் மறுகுப் புதத்தைப் பார்த்தபடி அச்சத்தால் உறைந்து போய் நின்றிருக்கிறான் அவன். முதுகுப்

புறம் அரப்பீஸ் அவன் மாமாவினது போலியே நோக்குகிறேன்...

நிடுக்கிட்டு விதித்துக் கொண்டான் ஸார்ஜி.

செய் தட்டப்படும் துறை கேட்டபடியே இருக்கிறது. உதவத் திறந்தான். வெளியே கொலிவாயும், கூடவரையும் நின்றுகொண்டான்.

கூடவரன் சொன்னார்.

"நாறு மணிக்கு வந்து விட்டேன், ஸார்ஜி. நீங்கள் நன்கு உதவித் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தொத்தரவு புறத்த வேண்டாம் என்று போய் விட்டேன். அம்மாவையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டேன். சரி, நீங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் போய் இன்னும் ஒரு மணி நேரம் சென்று திரும்புகிறேன்" என்றபடி புறப்பட்டுப் போனார்.

கோலியா பயணக் கணப்பு தெரிவாய் இருந்தான். நெற்றியில் வந்து விழுந்த மூன் மணி மட்டுமே, அவன் பயணம் செய்து வந்தவன் என்பதை உணர்ந்திருந்தான்.

"மோ...!" என்றபடி கட்டியில் எய்திய படி அமர்ந்தான் கோலியா. "வெற்றி மேல் வெற்றி என்பார்களே, அது மாதிரி எடுத்த காரியத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்கள். உங்கள் மாமாவைக் கட்டுமயல், முதலமைச்சருக்கும் உங்கள் மேல் கவனம் விழுந்திருக்கிறது..." என்றபடி அவனைப் பார்த்துக் கொண்டு கோலியா. அவளுக்கு வயது முப்பத்தெட்டு என்று ஒரு பேச்சின் போது மாமா சொன்னது அவன் நினைவுக்கு வந்தது. வயது சிலகுத்து எவ்வளவு வயது உத்தம ஏற்படுத்தி விடுகிறது? என், பழ மாவது போல சில பெண்களுக்கு, முதலமைச்சர் முதல் ரேகை எட்டிக் கொண்டும் இந்த தாற்போகை ஒட்டிய வயதிலும் எவ்வளவு வயதான ஏற்படுத்தி விடுகிறது. கோலியா அந்த அளவு வயதானா இருந்தான்?

உத்தமவர் பீர்த்தபடி அவன். துக்கம் வந்த வாசத்தையப் பார்த்தபடி சொன்னான். "முதல்வர் கவனம் உங்கள் மேல் விழுந்தது. உங்களுக்கு தங்கை. உங்களுக்கு மூன்று தான். உங்கள் மாமாவைக் கீழ்க்கை."

ஸார்ஜி நிடுக்கிட்டான்.

"என்ன சொல்கிறீர்கள்?"

"உங்களுக்கே போகப் போகத் தெரியும்."

அவன் அவனைப் பார்த்தபடி. மோதலையுண்டான நாள்களிலே அமர்ந்திருந்தான்.

ஸார்ஜி. நீங்கள் வாய்மையே தான் போதாது. இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாகத் தேவை. உங்கள் மாமா, உங்கள் பெயரில் நிதியுதவியிருப்பதாக யாரோ ஒரு மொட்டைக் கடிதம் மத்திய அரசுக்கு எழுதினிருக்கிறார்கள். எங்கிருந்து எதிர்ப்பு வரும் என்பதைத் தவிர்ப்பு முடியும். இந்தப் பத்திரில் தகவல் சிங்கம் என்பதே ஓர் அரசியல் காதி இருக்கிறார், அல்லவா. அவரை நான் சந்திக்க இருக்கிறேன். அவரைப் பார்த்தால் கூடவரன் போல் இருக்கிறார்.

ஆசாமி பொம்ப தெரிவாயானவர் என்று கூடம் சொல்கிறார். தெரிவாய்க்கும் ஓர் எல்லை இருக்குமோ? அது என்ன என்பதை நாம் இன்று பார்த்துப் போகிறோம். சரி, புது இடம். புது மனிதர்கள், புதுக் காரியங்கள். இந்நேரமாய் உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?

ஸார்ஜி போகிறது விட்டுச் சொன்னான். தெரிவாயினால், கோலியா, கவனத்தில் நாம் ஏதோ தங்கை செய்வதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், விநோதினிடம் பேசுகிற போது, கிட்டி செய்து கொண்டிருப்பதாகப் படுகிறது...

கோலியா அவனைப் பார்த்து அழகாகச் சிரித்தான். சிரிப்புகளும், மயிற்சிரிப்புகளும் எப்போதும் வயது ஏறுவதில்லை என்று அந்தக் கணத்தில் தெரன்றியது அவளுக்கு.

"விநோ, ஒரு வட்டியவரது. அப்படி வட்டியம் ஏற்றிடுப்பவர்கள், எப்போதும் மண்ணை, தங்கள் இயல்பை, தங்கள் உத்தம, தலத்தின் திணைப்பதில்லை. அவர்கள் கையுடனில் வாழ்பவர்கள். யதார்த்தம் அவர்களுக்கு எப்போதும் துன்பத்தைத் தருவதாய் இருக்கும். வெள்ளையும், மானும் ஒரு குணத்தில் நீர் அடுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்ப்பார்கள். எந்தியுமா அது? என். விநோ ஒரு வட்டியத்தைச் சீராட்ட தாங்களாகச் செலவு பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. துன்பம் சந்திக்கும் அமர்ந்து, அடிக்கிறார் படித்தபடி, அவன் எப்போதும் ஒரு கப்பலானதில் நிலை அதுபத்து எட்டு ரூபாய் ஒன்றும், காப்பியம் சேர்த்து தவிரவும் பாணம் அது. அதன் பெயர்கூட எங்கே திணைவில் இல்லை. மாதம் ஒன்றுக்கு டீயா சேர்த்துக்கும் மேலே புத்தகத்துக்காகச் செலவு செய்கிறான். ஏ. சி. இவ்வளவு அவனாக தான் முடியாது. எப்போதும் தன் கபலில் ஆசிரியர்க்கும் குறைவாத பணம் இருக்க வேண்டும் அவளுக்கு. அப்படி அவை இருக்கலாம். ஏனென்றால், அவன் கோலியாவின் மகன். நான் ஒரு நாடக நடிகனாக மகன். உங்களுக்குத் தெரியுமா. ஸார்ஜி. நான் அப்படி இருக்க முடியாது. ஒரு சிலனிக் காலிக் மறிப்பும் என்னைத் தெரியும். கதாசிரிகளின் மறிப்பு, மனிதர்களின் மறிப்பை விட உயர்ந்தது என்பதை நான் அறியேன். அவன் கருத்துப்படி அளிக் கமான, மக்கள் விநோத அரசியலியதான என்னக்குப் பணம் கிடைக்கிறது. அப்படியும் பணம், அப்படியும் பணம் எங்கிறானோ. அப்படியேதானே அரசாங்கமே நடக்கிறது. அப்படியும் பணத்தானே பேரணியாகி, நேர்நல் செலவுகளாகி, கட்டமன்ற அடிப்பீனர்களாகி, அமைச்சர்களாகவும் ஆகி இருக்கிறது! வெளும் பத்திரிசும் ரூபாய் செலவு செய்து நேர்நலம் சந்தித்து வெற்றி பெற்ற ஒரு மனிதரை என்னை நீங்கள் கட்டிடுங்கள்..."

ஸார்ஜி வெட்டிக் கொண்டு கேட்டான். தகவல் சந்திப்பும் அயோக்கியத்தனம் நடக்கிறது என்பதைக்கூட நானும்

அப்படி..."

கோவிலா என அழைத்துக் கொண்டே எழுந்தான்.

"பொறு இளைஞனே... நான் குளிக்ஷம் நேரம் வந்து விட்டது. ஓர் அரைமணி பொறு" என்றவன் தன் பெட்டியைத் திறந்து உடைவையும், பிரஷ்வையும் பேஸ்ட்டையும் எடுத்தான்.

நான் வெளியே இருக்கிறேனே..." என்றபடி எழப் போனான் மூர்த்தி.

"தேவையில்லை. கம்மா இருக்கக்" என்றபடி குளியல் அறைக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்பே போனான் கோவிலா.

மிகச் சிறப்பாக ஆடை அணிந்திருந்தான் கோவிலா. ஆடை அணிதல் என்பது அழகை அணிதல் என்பார் தமிழ் ஆசிரியர். எல்லோரும் உடுத்தும் சேலை. அணிவும் ரவிக்கை. அவளுக்குத் தனி அழகையும் சோனபளையையும் அணித்தது. அனைத்துக்கும் ரவணை வேண்டும் என்பது எவ்வளவு ஆர்வ கண்டுபிடிப்பு.

வியப்புப் புடைசலையும், வியப்பும் மற்ருளும் கறுப்புமாகக் கலந்து ரவிக்கையும் அணிந்திருந்தான் அவன். சத்தை மணம் கமழ, கூத்தலைச் சீலிக் கிவெடுத்துக் கொண்டே அவன் சொன்னான்.

"மூர்த்தி உங்களுக்குத் தெரியுமா? நான் சிறையில் பிறந்தவன். என் அம்மாதான் பார்வதி. அந்தக் காலத்து தூடகப் பிரீசர்கள் அனைவரும் அவளை அறிவார்கள். சத்திரிப் போராட்டம் தீவிரமடைந்திருந்த காலத்தில், மேடையில், 'கொத்து பறந்து தடி பாப்பா. வெள்ளைக் கொத்து பறக்கு தடி பாப்பா. இந்த நாட்டுச் சொத்த மக் களைச் சுரண்டிக் கொழுக்க வந்த வெள்ளைக் கொத்து பறக்கு தடி பாப்பா' என்ற பாடியதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்டே சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர். கைதாரும் போதே வாய்ப்புவிடாத இருந்தார். சிறையில் நான் பிறந்தேன். சத்தாரம்மான் தான் எனக்குப் பெற்ற தாய். சிறையை விட்டு அம்மா என்னைச் சுமந்து கொண்டு வெளியே வந்த பொது. ஓர் ஆத்மா அவரை வரவேற்க வரவில்லை. என் அப்பா. அம்மா சிறைக்குப் போன மறு மாதமே வேறு நிகழ்ந்தியோடு வாழத் தொடங்கி விட்டார். அம்மா தன்னைவும் என்னைவும் வளர்க்கப் பட்ட பாடு எனக்குத் தெரியும். நாடகம் நசித்து வினிமா செறித்த காலம் அது. அம்மா இரண்டு மூன்று பேர்களை இறந்து என்னை வளர்த்தார். நான் தயக்க ஆனேன். கௌரவமான குடும்பத்துப் பெண்கள் வினிமாவைத் வர்த்தவயிவதால் எனக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்ற வைத்துக் கொள்ளுகளேன். வினிமா மட்டும் என்ன? அங்கும் மனிதர்கள் தானே இருக்கிறார்கள். என்னைச் சுலபமாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்ற நினைவி வேயே குழந்தை முதல் சித்வர் வரை இருந்தார்கள் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

"இங்கே துறா ஏக்கர் மதல், பக்கத் தில் துறா ஏக்கர் கறுப்பு. இந்தப் பக்கம் எழுபது ஏக்கர் வரை பரிகரிடப் போனாக் கணம்!"

"எப்போ?"

"தேர்தல்வே தீவக் கொண்டு வந்ததா வக்களித்த ஆற்று நீர் வந்ததம்!"

கனென். அவர்கள் தொந்தரவு சலிக்க முடியாமல்தான். நான் முதல்வரை நாயிப் போனேன். ஆம், தானாகத்தான் போனேன். நான் அவருடன் சினைகமாக இருக்கிறேன் என்று தெரிந்ததுமே, என்னைச் சுற்றி வந்தவர்கள், விவகத் தொடங்கினார்கள். அப்படித்தான். நான் இந்தச் சூழலின் கொண்டு வரப்பட்டேன்.

அவன் அவனைப் பார்த்து மீண்டும் சிரித்தான். அவன் மனக்குள் அவனைப் பற்றிய இரக்கமே காத்தது.

"இப்படி வாழ் தெர்த்தது விட்டமைக்காக தீவக் வகுத்துவிடுகளை கோவிலா?"

அவன் யோசித்து விட்டுச் சொன்னான். "இல்லை... எனக்கு எப்போதுமே, நான், வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு செல்வதாகத் தொன்றுவதில்லை. மாறாக, வாழ்க்கைதான் என்னை வழிநடத்திக் செல்வதாகத் தொன்றும். அப்படித்தான் நடக்கிறது. அது எனக்கு என்ன நுகிறதோ அதைப் பெற்று அமைதி அடைவது மட்டுமே என் செல்கை. நான் வகுத்தப்படியும் இல்லை. சத்தோஷப்படவும் இல்லை.

செவைத் தட்டி விட்டுக் கூடவரையும், மற்ரும் ஒரு மனிதரும் அறைக்குள் நுழைந்தார்கள். அந்த மனிதர் தனையெங்கும் தான்.

"வணக்கம்" என்று எழுந்து நின்று கரம் குவித்து வணங்கினான். கோவிலா. அந்த வணக்கத்தில், பணிவு, அன்பு, இது எனக்கு மட்டுமே ஆன தனி அங்காரம் என்பது போன்ற பல பொருள்களும் அடங்கிக் கிடத்தன. வந்தவர் மீறண்டு போன மாதிரி இருந்தார்.

கூடவரான்... உங்கள் கண்க் கோயில் பிரதிதி பெற்றதாயிறே! மூர்த்தியை அழைத்துப் போய்க் காட்டுங்கனென்.

குறிப்பை அறிந்து இருவரும் வெளியேறினார்கள்.

(தொடரும்)

கல்கி 1989 தொழில் மலர்

இந்தியத் தொழில் துறாவின் முதுகெலும்பு போன்ற விவசாயத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளைப் பற்றிய ஆதிசைவமான, அதி ரசமான தகவல்கள்.

* வனவனம்

மரங்களைப் பாதுகாக்க சிப்போ இலக்கம் நடத்திய சுதந்திரப் படை ருணாவின் கூடுதல் முதல் துல்லாத மலையில் சுத்தம் மரங்கள் வளர்ச்சி சுத்தம் எண்ணெய்க் தாரைப்பு வளர் பல்வேறு விஷயங்கள்.

* ரஸாயன உரங்கள்;

பூச்சி கொல்விகள்

சோமன உரத் தாரைப்பு ஆனவக்கு ரோஷ மிதிட் முதல் பூச்சி கொல்வியுடைய அறிவைப் படுத்தல்தாம் மனித ஆரோக்கியத்துக்கு ஏற்படு பாதிப்பு வரை ஒர் அலகம்.

* மலைத் தோட்டங்கள்; பழத் தோட்டங்கள்

வண்ணப்படம்: 15389.

பணத்தை அள்ளித் தரும் பழத் தோட்டங்கள் முதல் தகவல்களுக்கு மானவ அறிவிக்க உதவும் தோட்டத் தோட்டங்கள் வரை! மலைத் தோட்டங்கள், குருப்புத் தோட்டங்கள் முதலியவை.

* விவசாயத் தொடர்பான பொழிவியல் துறை

பயிரை பல் செடிகள் தாரைப்பு, தாரைப்பு தாரைப்பு பற்றிய படப்பிடிப்பு நகர, விவசாயம் இவற்றிமையவாதவாய் வேலை வாய்ப்புக்கம் பாதிக்கப்படுமா எல்பது பற்றிய ஒரு காரண விவாதம்!

* விளைச்சலைப் பயன்படுத்தும் தொழில்கள்

தோட்டோ பரிசீலிக்கும் சாக்கெட், கருணா சகலவற்றிக்கும் சாக்கெட், பூணிடம் மரப்பாட்டவிரிக்கும் ரோஷம் இதை.. இன்னும் எண்ணெய்க்கோ வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத பொருள்களின் உற்பத்தி விவசாயத்தையவிலை நம்பிவிடுகின்றது! எச்சனா ஆனவ முதல் செட்டி - பிம்பட் தொழிலகங்கள் வரை ஒரு கற்றுரை!

* விவசாயத் தொழில் துறாக்கம், நிதி உதவி, விநியோகம், விற்பனை.

விவசாயம் எல்லாம் எங்கள்! பாடுகளை இன்னிதர் சென்று எப்படி? காலிரிசில் தொடக்கும் குதந்தபட்ட சிறைக் கொண்டு அதிப்பாச் விளைச்சல சான்பது எவ்வாறு? வேரல்வேளவிரைக் கார்த்துப் பணம்? - துருக்கணகோவ வேலைக்குக்குப் பதிலான உள்பட்டியை பற்றி.

* கால்நடைகளும் கோழிப் பண்ணைகளும்

கெண்ணைப் புரட்டி எந்த அளவுக்கு வெற்றி? குட்டைத் கோழிக்கு விநியோகம் கோழிக்கு என்ன வேறுபாடு? கால்நடை மற்றும் கோழித் தீவனத் தாரைப்பிதும் விற்பனையிலும் காதலன புரிய முடியுமா?

* இராமம் மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள்

செட்டி பாணங்கள் தாரைப்பிவிருந்து, வந்தி ஆவிரத்திசு கருவாநம் கதாபத்தி, சோப்பு வரை அருக்பாணிவற்றும் குடிசைத் தொழில்களின் வரிமை. காலினைகுதலின் கணைப் பொருட்டின் வண்ணம்.

256 பக்கங்கள்: விலை ரூ. 10

உடனே உன்னை ஏதென்னுடம் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள். அல்லது தயாரில் பெற கல்வி காரியாலயத்துக்கு எழுதுங்கள். பதிவுத் தயாரில் பெற ரூ. 5 செடுத்து அனுப்ப வேண்டும்.

மாணேஜர், கல்வி காரியாலயம், சென்னை 600 033.

சுருத்தி வைமுறை

அம்மா தூக்க முடியாமல் இரண்டு கூடை, ஒரு பாை இத்தனைையும் தூக்கிக் கொண்டு உன்னை வந்தாள். முகத்தில் கனகை இல்லை. அசதி என்று கல்பமாகத் தப்பித்துக் கொண்டு விடுவாள். 'என்னிக்குக் கூட்ட மில்லாமல் பஸ் வந்திருக்கு. சொல்லு?' என்பாள். ஆனால் இந்த அனுப்பு அசதி சம்பந்தம் பட்டில்லை.

"ஏதாவது சொல்லிக் காட்டினாண்டா அங்கே?" சம்பந்திட்டுப் பிணைத்து கொண்டே விஜி கேட்டாள்.

"எங்கே?" அம்மா ஒன்றும் தெரியாத வளாவாள்.

"வீகரம் வீட்டில்..."

"இவ்வியோ... எதுக்குக் கேக்கிறே?"

"மற்றி வாரணாப்பல இருக்கேன்று கேட்டேன்!"

"மன்னி, தாறும ஆனாலா விஜிக்கு என்று சொன்ன புடைவை எடுத்துக்கொண்டு கொடுத்து விட்டா. மாட்டே என்று சொல்ல முடியுமா? பண்டைகை நாளா இருக்க பஸ்ஸில் ஏக கூட்டம். ஏறின கூடாப்பிவிருந்து இறங்க வலையில் நின்றுண்டு வரேன்."

"உன் அனுப்பு உடல் சம்பந்தம் பட்டதா தெரியலாமமா..."

"சாப்பிடென்று போ! பண்ணாரதே விஜி. நாளைக்கு வீகரம் வீட்டுக்குப் போகப் போறா. உங்கம்மா இவ்ளோதான் சாதம் போட்டுவனர்த்தாளா என்றுமன்னி என்னைத் தான் வைலா - அம்மா பேச்சை மாற்றி னாள்."

"என்ன நடந்தது?" விஜி விடாமல் கிண திலாள்.

அம்மா பதில் சொல்லாமல் புடைவைப் பெட்டிகளைக் கீழே பாப்பினாள். உடல் முழுவதும் ஐரினக ஓட இரண்டு புடைவை வரையும் அந்தவந்து காத்தன. அம்மாவின் முக மாறுதலின் காரணம் புரிந்தது.

"மன்னியோட செலக்கண்ணா இதெல்லாம்?"

"இல்லை. தாரீனி வந்திருக்கா."

"தாரீனியா?"

"மன்னியோட அண்ணா பொண்ணுடி."

"விபியாவில் எங்கேயோ இருக்காளே அவளா?"

"அவதான். வீகரம் கல்பாணத்துக்குத் தான்தான் புடைவை செலக்கப் பண்ணு வேண்டு வரிந்த கூட்டினடியுக்கா."

"சிக்கலென்னு திரும்பி அனுப்பிச் சிஸ்."

"பைத்தியம் மாதிரி உளறாதே."

"தீ எடுத்துண்டு போன புடைவைகளைக்

காட்டினியோ?"

வலிதா காட்டவில்லை. தாறு பக்கத் திவிருந்தும், குத்தலும், இடக்குப் பேச்சும் பந்தம் போட்டம்தும்.

கல்பாணத்தின்விக்குப் பத்துப் பாத் திரம். தேய்க்கிறவனுக்குக் கூட உங்க புடைவை விவையைய விட சம்பளம் கூடுதல் இருக்கும்!" - மிரித்துச் சிரித்து மன்னி ண்கி இறக்கவாள்.

ஆளைத் தூக்கி அடிப்பது மாதிரி மன்னி என் பேச்சும் சிரிப்பும் இருக்கும். ஏழெட்டு வருஷங்களாக வலிதாவுக்கும், அவள் அண்ணாவுக்கும் சுத்தமாக நின்று போன கறையைப் பதப்பிக்க வீகரம் வந்து வரசனில் நின்றுள்.

"நாள் விஜியை நேடுக்கிறேன் அத்தை!"

"அதுக்கு அரிதாய்?"

"அவனைக் கல்பாணம் பண்ணிக்கப் போறேன்."

"என்னிக்கு விஜியோ. அப்பா செத்துப் போனாரோ. அன்னையிலிருந்து உங்க வீட்டு மனுஷர்களுக்கு எங்க வீட்டுக்குக் கிழக்கு எது. மேற்கு எது என்று மறந்து போச்ச வீகரம்."

"எங்கே இப்போ தெரிந்திருக்கு அத்தை."

"விஜிக்கு இது தெரியுமா?"

"அவரும் என்னை நேடுக்கிறா."

வேணாம் வீகரம். அவ ஏதோ தனக்குத் தெரிந்த மட்டில் ஒரு பாவக் வேலை வேண்டு யுக்கா. உங்க அமைப்பு வேறு. அந்தவந்து வேறு. தான் ஒரு ஏழை மச்சாரா; செண்டு பொண்ணையும் மிஞ்சிப் போனா பாவ்கல் வேலை பாக்கறவங்க கைரில் பிடிச்சுக் கொடுத்தாப் போதுமனு இருக்கேன். உன் குழம், உன் படிப்பு இதெல்லாம் எங்களுக்கு ஒத்து வராது. நல்லது. கிட்டத்து ரெண்டுமே எங்களுக்குத் தனி. எங்களுக்குத் தனிக்கு ஆயிருந்து."

வீகரம் வி. வில்லை. பிடியாதமாக நின் றான். காதல், அந்தவந்து பேதம் அறியாது என்றான். மன்னி ஆரம்பத்தில் ஆடினாள். அந்தவந்து பேதம் பர்த்தாள். தாறுநடை வீட்டுக்கு வந்து விட்டுப் போனாள். சுதிரி லனாகித் து. இஷ்டமில்லை; விட்டுடச் சொல்லு உன் பெண்ணிடம் என்றான்.

அவ வேத்து ஜாதிவில்லை. அந்நியமும் இல்லை. ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸ் போய்க் கல் பாணம் பண்ணினீடா கேவலம் உங்கத்து

சத்தியப்பிரியன்

தான். எது நல்லது என்று யோசித்தக்கே! என்று விக்ரம் தீர்மானமாக மன்னிவிட்ட சொல்வி விட்டான்.

மன்னி சட்டென்று கடறி மாறி விட்டான். எதிர்ப்பலம் அறிந்து விக்ரம் விட்ட அம்பெய் மன்னி காய்த்து விட்டான். வேதனையும், வலியும் வலிதான் மேல் நுழையலது.

“கல்யாணத்துக்கு நான் ஒதுக்கிறேன் வலிதான். நான் கொல்லப் போறது அவனுக்கோ, விஜயக்கோ தெரியக்கூடாது. இப்படி ஒண்ணுமில்லாத வானோட சம்பந்தம் வெச்சுக்க நான் விவாகம் ஆனாக்கலை. விக்ரமின் கட்டெட்டல் உணக்குத் தெரியும்தான். அவன் கம்பெனியில் டாய் என்லிக்ஸ்ட்டில் கேட்டுக்கு ஒரு படி கம்பெனிட்ட வெவ்வுல தென்னிணுக்கு பொண்ணைப் பண்ணான். உங்கண்ணா செட்டா மெல் விஜய் வாயர். என்னால இவ்வோதான் முடியும்தான் கல்யாணம் பண்ணித் தானே உன்னால எவ்வோ முடியுமோ செல். பதென நான் பார்த்துக்கிறேன். ஆனா சிந்தனைக்கு இது தெரிய வேண்டாம்.”

என் சத்தோஷம், துக்கம் எல்லாத்தினையும் விஜய் கூட வே இருக்கா மன்னி. அவளுக்குத் தெரியாம என்னால ஒரு காரியம் கூடச் செய்ய முடியாது.

“விஜய் நுத் தெரியட்டும். விக்ரம்க்குத் தெரிய வேண்டாம். சரி எவ்வோ சேர்த்து வெச்சிடுக்கே?”

பத்து வருஷமாச்சே மன்னி அவர் போய். அவர் இருந்தப்பவே எனக்குக் கைக்குப் வாய்க்கும்போராட்டம் தான். அவர் போனப்

பறம் தேடிண்ட மச்சர் வேண இது. என்னை எவ்வோ சேர்த்து வெச்சிக்க முடியும்?

அப்பறம் எப்படி ஒரு கம்பெனிட்டர் என்னை விவாக மாப்பிண்ணவாக்கிக்க ஆசைப் பட்டுறே?

“தான் ஆசைப்படலை.”

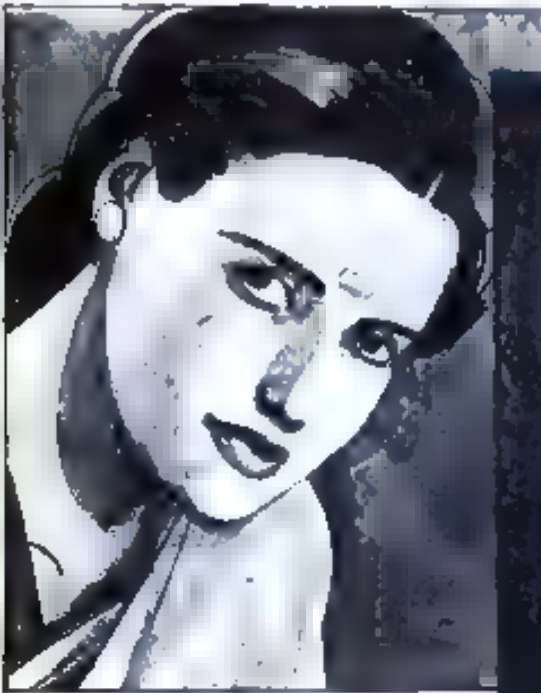
ஆராய்ச் கெம்ப வேண்டாம். கல்யாணம் கொஞ்சம் பெரிய சத்திரத்தில துக்கத்தும ஜானவாசம் வேண்டாமனு விக்ரம் சொன்னாலும் முதல்தான் திக்கை தாத்தம் உண்டு. மறுதான் கட்டுத் சாதமும் உண்டு இருக்கிற நன்கையைப் போடு. முடிவற புடைசலன்ன வாய்க்கு. மிச்சமெல்லாம் தான் பார்த்துக்கிறேன். எனக்குத் சைப் கெனாவம் முக்கியம் விஜய் வாயிரோட பொண்டாட்டி தான். எப்பலம் கல்யாணத்தில ஏவோ காரணத்து இருக்க முடியாது.

அதனாறகு மன்னிதான் கல்யாண சத்திரம் பார்த்து அட்வான்ஸ் கொடுத்தான். மன்னிவின் இரண்டு அக்காமார்களும் அம்மாவும் கூட வந்தார்கள்.

“வலிதான்! சைபலம் கல்யாணத்தைப் பொண்ணு கல்யாணம் மாநிரி நடத்திக் கொடுக்குத் சம்பந்தி கெடக்க தீ சொம்ப அதிர்த்துப் பண்ணி விறக்கணும்!” - மன்னிவின் அம்மா இடது பக்கம் தத்தி, வலது பக்கம் எடுப்பது மாநிரி போ, அக்காமார்கள் ஒவ்வொரு பெருங்கால் எடுத்துத் சிரித்தார்கள்.

விஜய்வுக்கு முதன் முதலாக முகம் வாய் ஆய்ந்தது.

மன்னி இரண்டு பவுனில் ரூ ௧௦ மார் கல்யாணப் பெயரில் தாது ஜோடி வண்ணம். பத்துப்பவுனில் காகமாணவ, நெளி மோகிரம் எல்லாம் வாங்கினான். தாரினி

கோகுலம்

— மார்ச் 1989

பொன்முடி அகரணும்,
பொன்மணக் குமரணும்.

— இ பக்க வண்ணப்படக் கதை.

திப்பிலிராஜா கண்ட குகை
ஒளியம்

தமிழ்தாட்டு முதல் அளமச்சர்களின்
கதை

கோகுலம், கிண்டி, சென்னை — 33.

நின்னா சபை அசிக்மாத் தெரியும்;
அதனாவ அம்பது பத்திரிகை எடுத்துக்
தங்கோ அது போதும்னுட்டா.

கடவுளே! இது என்னை கொடுமை,
விதிக்கு உடம்புமுழுவதும் பதறியது. செருப்
ஸ்ப் மாட்டிக் கொண்டு கிளம்பினான்.

"எங்க விதி கிளம்பறே?"

"கஜாநா விட்டுக்குப் பொய் விகிதமுக்கு
நீபோன் பண்ணப் போறேன்."

"என்னன்னு?"

"எனக்கு இந்தக் கல்யாணத்தில் இஷ்ட
மில்லென்னு."

"விதி!"

"கிண்டி என்னம்மா? ஓர் அளவுக்குத்
தாம்மா பொறுத்துக்க முடியும். அலாஹோட
ருத்தலையும். ஆங்காரத்தையும் நீ தாங்
கிண்டு இந்தக் கல்யாணம் நடக்கணும்னா
அது வேண்டாம்."

"கொஞ்சம் நில்லு விதி."

அம்மா நேரண்ட் பர்க்கிலிருந்து இம்
நேராகு பொட்டலம் எடுத்தான்.

"பிரிச்சப் பாரு."

விதி பிரித்தான். பச்சை, தீலம், சிலப்பு
என்று வண்ணங்களை வாரியிறைக்கும் வை
ரத்தோடும், ஒரு முத்துப் புல்லாக்கும்.

"ஏது இதெல்லாம்?"

"விகிதம் வாங்கிக் கொடுத்தது."

"விகிதமா?"

"பஸ் ஏத்தி கிட்டறேன்னு கூடவே வந்
தான் விதி. அவனுடைய சொந்தச் சேமிப்
பிலிருந்து மன்னிக்குத் தெரியாம இதை
வாங்கிவிறக்கான்." அம்மாவோட துபாதான்.
அந்தத்து வெறி எல்லாம் எனக்குத் தெரி
யறது. அது தப்புன்னும் தெரியறது. எனக்கு
எதுவும் கிட்டயாது. எனக்கு நேசம் பெரிசு.
மழைத்தனம் பெரிசு. இந்த வைரத்தோட்
டையும், முத்துப் புல்லாக்கையும் நீங்
க பண்ணினதுன்னு சபைல வைச்சா, அம்மா
வோட வேகம் மட்டுப்படும்துன்னு சொல்லிக்
கொடுத்தான்."

விதிக்கு விகிதம் பால் தேயம் கூடியது.

"ஆனாலும் என் ஒருத்திக்காக நீ இவ்
வளவும் தாங்கிக்கொள்ளாமமா?"

"இது போன தலை முறைக்கு நடுவில்
உண்டான பிரச்சனை விதி. அடுத்த தலை
முறை நல்ல தலைமுறையா உருவாக்கிக்
கிட்டு வார்ப்பு பழக்கை வகுத்தப்பட்டுப்
பிரயோஜனமில்லை. விகிதமுக்கு அவன்
அம்மாவின் சாயல், துணம் இருந்தா நீ
சொல்றது சரி. பழைய தலைமுறை வளர்ந்து
ஓர் அளவில் நின்னாச்சு. பாடம் சொல்லிக்
கொடுத்து இனிமேல் மாத் த முடியாது.
அடுத்த தலைமுறை மாறி நல்ல விதமா
வாரது தெரிய விஷயம். இதைக் காப்பாத்
தணும். அந்தப் பொறுப்பை நீ எடுத்துக்
கொ. நானும் மன்னியும் போன தலைமுறை.
இது எங்க பிரச்சனை. இதை எங்க கிட்ட
விட்டும்து" என்றான் அம்மா.

அம்மாவா இவ்வளவு பேசுகிறான்? —

விதியின் விழிகள் வியப்பில் விரிந்தன.

“அம்மாவோட சாபியை விட என் காகி ரொம்ப நல்லாயிருக்கும்!”

“காரிக்கு கிப்பத்தான் கிடுக்கமும்!”

பெரியின் தயாரிப்புத் துறை

காபியை - கிப்பத்தான் - கிடுக்கம்
காபியை - கிப்பத்தான் - கிடுக்கம்
காபியை - கிப்பத்தான் - கிடுக்கம்

MTA 7087

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 23
ஊமையும் பேசுமோ?

இ

நிருத்தர் சற்று நேரம் பூங்குழலியை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, அவளைக் கொண்டு வந்த தாதிமார்களை அருகில்

அழைத்தார்.

அவர்களிடம் மெல்லிய குரலில் ஏதோ கேட்டார். அவர்கள் மறுமொழி சொன்ன பிறகு அந்த அளவையை விட்டு அப்பால் போகச் செய்தார்.

ஆழ்வார்க்கடியானைப் பார்த்து, "நிசுமலை! ஏதோ தவறு நேர்ந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது!" என்றார்.

"ஆம், ஐயா! அப்படித்தான் எனக்கும் தோன்றுகிறது!" என்றான் சீடன்.

"இவள் இமை பெண்; சுமார் இருபது பிராயத்தான் இருக்கலாம்.

அவ்வளவு கூட இராது."

"நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாதரலிக்குப் பிராயம் நூற்பது இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு மேலேயும் இருக்கும்."

"ஆம், ஆம்; நீ இவங்கைத் தீவில் மந்தாகினி தேவியைப் பார்த்திருக்கிறாய் அல்லவா?"

"ஆம், ஐயா! பார்த்து, தங்கள் கட்டளைப்படி இங்கு அழைத்து வரவும் முயன்றேன். முடியவில்லை."

"இந்தப் பெண் மந்தாகினி தேவி

அல்லவே?"

"இல்லை, குருதேவரே! நிச்சயமாக அந்த அம்மையார் இல்லை!"

"அப்படியானால் இவள் யாராமிருக்கும்? எப்படி இங்கு வந்து சேர்ந்தாள்?"

"இவளையே கேட்டு விட்டால் போகிறது!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"ஊமையிடம் கேட்டு என்ன பயன்?"

"குருதேவரே! இவள் ஊமைதான் என்பது...."

"அதைத்தான் தாதிமார்களிடம் கேட்டேன். இங்கு வந்ததிலிருந்து இவள் ஒன்றும் பேசவில்லை என்றார்கள்.

"குருதேவரே! இவளை அடையாளம் கண்டு அழைத்து வருவதற்கு யாரை அனுப்பியிருந்தீர்கள்?"

"ஆகா! அந்த மூடன் ஏதாவது தவறு செய்து விட்டானா, என்ன?"

"எந்த மூடன், குருதேவரே! தாங்கள் இத்தகைய காரியங்களுக்கு மூடனை அனுப்பி வைத்திருப்பீர்களா?"

"புத்திசாலியாகக் காணப்பட்டான். பழையாளைக்கு நாம் சென்றிருந்த அன்று, வானார் குலத்து வல்லவரையனுடன் ஒரு வாலிபன் சண்டை விட்டான் அல்லவா?"

“ஆம்: பழையாறை வைத்தியர் மகன் பிணாகபாணி.”

“அவனேதான்! உன்னையும் வல்லவரையனையும் கரிகாலரைச் சந்திக்க அனுப்பிய பிறகு, அந்த வைத்தியர் மகனைச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்து அழைத்து வரப் பண்ணினேன். நம் ஒற்றர் படைக்குத் தகுந்தவன் என்று கண்டு, அவனைக் கோடிக் கரைக்கு அனுப்பினேன். முன்னம் அவன் கோடிக்கரைக்குப் போய்ப் பழக்கப்பட்டவனாம்...”

“அவன்தான் இந்தப் பெண்ணை இங்கு அழைத்து வந்தானா?”

“அடையாளம் எல்லாம் சரியாகச் சொல்லி அனுப்பினேன். அவனும் திருவையாற்றில் கொண்டு வந்து சேர்ந்து விட்டுக் காரியம் வெற்றி என்று செய்தி அனுப்பியிருந்தான்...”

“ஐயா! நான் தோற்றுப் போன காரியத்தில் வெற்றி அடைந்த அந்தப் புத்திசாலி ஒற்றன் இப்போது எங்கே? இந்தப் பெண்ணைக் குறித்து அவனையே கேட்டு விடுவது நல்ல தல்லவா?”

“நல்லதுதான்: ஆனால் நேற்றிரவு அவனுக்கு எதிர்பாராமல் ஒரு விபத்து நேர்ந்து விட்டது...”

“அடாடா! அவனுக்கு என்ன விபத்து, எப்படி நேர்ந்தது?”

“சிவிகையில் பின்னால் அவனும் வந்து கொண்டிருந்தான். இருட்டிய பிறகு கோட்டைக்குள் வரவேண்டும் என்று நான் கட்டளைவிட்டிருந்தபடியால், அந்தப்படியே அந்தி மாலைய நேரத்தில் திருவையாற்றிலிருந்து புறப்பட்டு, முன்னிரவு வேளையில் கோட்டையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று புயல் அடித்த செய்திதான் உனக்குத் தெரிந்திருக்குமே?...”

“ஆம், ஐயா! நான் கூடப் புயலுக்குப் பயந்து சாலை ஓரத்து யாத்திரை மண்டபம் ஒன்றில் சிறிது நேரம் தங்கி விருக்கும்படி நேர்ந்தது.”

“கோட்டைக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் சிவிகை வந்த போது சாலையில் பெரிய மரம் ஒன்று வேரோடு பெயர்ந்துவிழுந்துவிட்டது. அதிர்ஷ்டவசமாகப் பலலக்கின் மீது விழாமல் பின்னால் வந்தவர்கள் மீது விழுத்

தது. வைத்தியர் மகன் பிணாகபாணி விழுந்த மரத்தடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டான்!...”

“வாய் முதன் மந்திரி கூறிய போது, ஒரு பெண் குரல், ‘அந்தச் சண்டாளன் தலையில் மரம் மட்டுந்தானா விழுந்தது? இடி விழவில்லையா?’ என்று ஆத்திரத்துடன் கூறியது கேட்டது.”

முதன் மந்திரி அதிருத்தர் அளவிலாத விவப்புடன் பூங்குழலியை நோக்கினார். அவளை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே, “திருமலை! இப்போது பேசியவன் இந்தப் பெண்தானா?” என்றார்.

“ஆம், ஐயா! அப்படித்தான் தோன்றியது.”

“இது என்ன விந்தை? செவிட்டுக்குக் காது கேட்குமா? ஊமையும் பேசுமா?” என்றார் அதிருத்தர்.

“செவிட்டுக்குக் காது கேட்பதும், ஊமை பேசுவதும் மிகவும் விந்தையான காரியங்கள்தான். ஆனால் சர்வ சக்தி வாய்ந்த விஷ்ணுமூர்த்தியின் பக்தராகிய தாங்கள் மனம்! வைத்தால் எந்த அற்புதத்தான் நடவாது? ஆழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருப்பது என்னவென்றால்...”

“போதும்! ஆழ்வார்களை இப்போது இங்கே இழுத்துத் தொந்தரவு செய்யாதே! இது விஷ்ணு பகவானின் கருணையினால் நடந்தது அல்ல. ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது. இந்தப் பெண் தம்மை ஏமாற்றியிருக்கிறாள். இவள் யார்? இவளுடைய தோக்கம் என்ன? எதற்காக இவள் இத்தனை நேரமும் செவிட்டு ஊமை போல நடத்தாள்?”

“குருதேவரே! இந்தப் பெண்ணையே கேட்டு விடலாமே?”

“அப்பனே! உன் முகத்தில் தவறும் புன்னகையைப் பார்த்தால், உனக்கு ஒருவேளை தெரிந்திருக்கக் கூடுமோ என்று தோன்றுகிறது. சரி; இவ

சிமரர் கஸ்டிக்

ஊயே கேட்டு விடுகிறேன். பெண்ணே! நீ செவிடு இல்லைவா? நான் பேசுவது உனக்குக் காது கேட்கிறதா?...."

"ஐயா! நான் செவிடாவிருக்கக் கூடாதா என்று சில சமயம் விரும்பியதுண்டு. ஆனால் எனக்குக் காது கேட்பது பற்றி இப்போது சந்தோஷப்படுகிறேன். அந்தச் சண்டானன் வைத்தியர் மகன் தலையில் மரம் ஒடித்து விழுந்த செய்தியைக் கேட்டேன் அல்லவா? கவாயி! அவன் செத்து ஒழிந்தானா?" என்றான் பூங்குழலி.

"ஆகா! உனக்குக் காது கேட்கிறது. பேசவும் பேசுகிறாய். நீ ஊமை அல்ல!" என்றார் அதிருத்தர்.

"திச்சயமாய் இந்தப் பெண் ஊமை இல்லை!" என்றான் டேன்.

"ஆகா! நான் ஊமையில்லை என்பதைக் கண்டுபிடித்து விட்டீர்களே! சோழ சாம்ராஜ்யத்திலேயே மிக்க அரிவாளி முதன் மத்திரி அதிருத்தப்

பிரம்மராயர் என்று நான் கேள்விப்பட்டது சரிதான்!" என்றான் பூங்குழலி.

"பெண்ணே! என்னைப் பரிசு சமா செல்கிறாய்? ஜாக்கிரதை! நீ ஊமையில்லா விட்டால் தேற்று இரவு இங்கு வந்ததிலிருந்து பேசாமலிருத்து ஏன்? ஊமை போல் நடித்தது ஏன்? உன்மையைச் சொல்லு!" என்று கேட்டார் முதன் மத்திரி அதிருத்தப் பிரம்மராயர்.

"ஐயா! தேற்றிரவு இங்கு நான் வந்து சேரும்வரையில் பேசத் தெரிந்தவளாகவே இருந்தேன். என்னை 'வாயாடி' என்று கூடச் சிலர் சொல்லுவதுண்டு. முதன் மத்திரியின் அரண்மனையைப் பார்த்து, இங்கு எனக்கு நடத்த இராஜோபசாரங்களைப் பார்த்ததும் பிரயிந்து ஊமையாய்ப் போனேன். நங்கள் அரண்மனைப் பெண்மணிகள் என்னுடன் சமிக்ஞை மூலமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள்

எல்லாரும் ஊமை என்று எண்ணி
நாணும் சமிக்ஞையாக மறுமொழி
சொன்னேன். தங்களுடைய பேச்
சைக் கேட்ட பிறகு, எனக்கும் பேச்சு
நினைவு வந்தது...."

"நீ பெரிய வாயாடி என்பதில்
சந்தேகமில்லை. உன்னை எப்படித்
தான் அந்த வைத்தியர் மகன் பிடித்
துக் கொண்டு வந்தான் என்பதை
நினைத்தால் ஆச்சரியமாகிடுக்கிறது.
அவன் முட்டாளாகிடுந்தாலும்
சாமர்த்தியசாலிதான்."

"கவாயி! அந்தப் பாவி மகன் என்
னைப்பிடித்துக்கொண்டுவரவில்லை.
அதற்குப் பிரயத்தனப்பட்டிருந்தால்,
இத்தனை நேரம் அவன் பம்போகத்
துக்கு நிக்சயமாக யாத்திரை செய்து
கொண்டிருப்பான்!" என்று கூறிப்
பூங்குழலி தன் இடுப்பில் செருகி
யிருந்த கத்தியை எடுத்துக் காட்டி
எனன்.

"பெண்ணே! உனக்குப் புண்ணிய
மாயப் போகட்டும். கத்தியை இடுப்
பிலே செருகிக் கொள். அவன் பேரில்
உனக்கு ஏன் இத்தனை கோபம்?
அவன்தான் உன்னைப் பிடித்து வர
வில்லை என்றாயே?"

"என்னை அவன் பிடித்துக்
கொண்டு வரவில்லை. ஆனால்
என்னை அவன் ஆட்கள் படகிலே
சேர்த்துக் கட்டிப் போட்டு விட்டு
வந்தார்கள். என் அண்ணியை மரத்
திலே சேர்த்துக் கட்டி விட்டார்கள்.
இத்தனைக்கும் அந்தச் சண்டாள
வைத்தியர் மகன் தனக்கு இதில் ஒரு
சம்பந்தமும் இல்லையென்று என்
னிடம் சொன்னான்...."

"அந்தவரையில் அவன் புத்தியாலி
தான். நான் சொன்னபடியே அவன்
நடந்து கொண்டிருக்கிறான்...."

ஐயா, முதன் மந்திரியே! அந்த
தூர்த்தனை அனுப்பியது நாங்கள்
தானா? வாயில்லாப் பேதைவாயிய
என் அத்தையைப் பிடித்துக் கொண்டு
வரக் கட்டளைவிட்டதும் நாங்கள்
தானா?"

"உன் அத்தையா? கரையர் மகன்
மந்தாலினி உன் அத்தையா? அப்படி
யானால், நீ..... கலங்கரை விளக்கத்
துக் காவலர் தியாக விடங்களுக்கு நீ
என்ன வேணும்?" என்று அறிந்தார்

கேட்டார்.

"ஐயா! அவருடைய அருமைப்
புதல்விதான் நான்!"

"ஆகா! தியாக விடங்களுக்கு இவ்
வளவு வாயாடியான ஒரு மகன் இருக்
கிறான் என்பது எனக்கு இதுவரை
தெரியாமற் போயிற்று!"

"இதை வெளியில் சொல்ல வேண்
டாம், ஐயா!"

"ஏன், பெண்ணே!"

"சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் முதன்
மந்திரி பிரம்மராயருக்குத் தெரியாத
விஷயம் எதுவுமே இல்லை என்று
நாடெல்லாம் பிரசித்தமாகிடுக்கிறது.
தங்களுக்கு ஒன்று தெரியாது என்று
ஏற்பட்டால், தங்களிடம் மக்களுக்
குள்ள மதிப்புக்குப் பங்கம் வந்து
விடாதா?"

"பெண்ணே! என் மதிப்பைப்
பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை.
எனக்குத் தெரியாத இன்னொரு
செய்தியை மட்டும் சொல்லி விடு.

உன் அத்தையைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றாயே? அவன் இப்போது எங்கே? நான் அனுப்பிய பஸ்ஸத்தில், நீ எப்படி ஏறிக் கொண்டாய்? எவ்விடத்தில் ஏறிக் கொண்டாய்?" என்று அநிருத்தர் கேட்டார்.

"ஐயா! வாயில்லா ஊமையாகிய என் அத்தையைத் தாங்கள் ஏதற்காகக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வர ஆட்களை அனுப்பினீர்கள்?"

"மகனே! அதை உன்னிடம் சொல்லுவதற்கில்லை. அது பெரிய இராஜாங்க சம்பந்தமான விஷயம்."

"தந்தையே! அப்படியானால், தாங்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு நானும் மறுமொழி சொல்ல இயலாது."

"சொல்லும்படி செய்வதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன."

"என்னிடம் பலிக்காது!"

"பெண்ணே! உன்னைப் பாதாளச் சிறைக்கூடத்துக்கு அனுப்புவேன்..."

"எந்தப் பாதாளச் சிறையிலும் என்னை அடைத்து வைத்திருக்க முடியாது."

"பாதாளச் சிறைக்கு ஒரு தடவை போவவர்கள் திரும்பி வருவதில்லை..."

"திரும்பி வந்த ஒருவனை எனக்குத் தெரியும். ஐயா! நேற்றுக் கூடச் சேந்தன் அழுத்தனுடன் பேசிக் கொண்டுநான் பிரயாணம் செய்தேன்...."

"அவன் யார் சேந்தன் அழுத்தன்?..."

"அவன் என்னுடைய இன்னொரு அத்தையின் மகன். அவனும் நானுமாகத்தான் கோடிக்களையிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தோம்."

"எதற்காக, மகனே?"

"இந்தத் தஞ்சாவூரிலுள்ள மாமாளிகை கூட கோபுரங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று வெகு காலமாக ஆசை உண்டு. சக்கரவர்த்தி சுந்தர சோழரைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்றும் ஆவல் கொண்டிருந்தேன். சக்கரவர்த்திக்கு உடல் நலமில்லையென்று சொன்னார் போ? இப்போது எப்படியிருக்கிறது,

ஐயா! நான் பார்க்கலாமா?"

"அப்படியேதான் இருக்கிறது. மகனே! அபிவிருத்தி ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் சக்கரவர்த்தியைத் தரிசிக்கும் எண்ணத்தை மறந்து விடு!..."

அது எப்படி மறக்க முடியும், ஐயா! சக்கரவர்த்தியை நான் பார்த்தேயாக வேண்டும். பார்த்து, அவருடைய தர்மராஜ்யத்தில், பெண்களைப் பலவந்தமாகப் பற்றிக் கொண்டு வரும் அக்கிரமம் நடக்கும் செய்தியைச் சொல்ல வேண்டும்...."

"பெண்ணே! உன்னோடு வெறும் விவாதம் செய்து கொண்டிருக்க எனக்கு நேரம் இல்லை. உன்னைப் பலவந்தமாகப் பற்றிக் கொண்டு வர நான் கட்டளையிடவும் இல்லை. நான் அனுப்பிய பஸ்ஸில் நீ எப்படி ஏறிக் கொண்டாய், அதைச் சொல்லி யாராவது உன்னைப் பலவந்தமாகப் பிடித்துப் பஸ்ஸத்தில் ஏற்றினார்களா?"

"இல்லை, சுவாமி! அது மட்டும் இல்லை. தஞ்சைக் கோட்டைக்கு அருகில் வரும் சமயத்தில் இந்தப் பஸ்ஸுக்கு வெறுமையாக இருந்தது. மழையாமிருக்கிறதே என்று நானாகவேதான் பஸ்ஸத்தில் ஏறிக் கொண்டேன்....."

தன் மந்திரி அநிருத்தப் பிரம்மராயர்தமது சீடனாகிய ஆழ்வார்க்கடியானைப் பார்த்து, ஒருவாறு எனக்கு

இப்போது விஷயம் விளங்குகிறது. வழியில் புயலும் மழையுமாயிருந்த போது பஸ்ஸத்தை எங்கேயோ இறக்கி யிருக்கிறார்கள். அச் சமயம் இவள் அத்தையைப் பஸ்ஸிலிருந்து இறக்கி விட்டு இவள் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறாள். வைத்தியர் மகன் பேரில் மரம் விழுந்து பிரக்ஞை இழந்து விட்ட படியால் அவனால் கவனிக்க முடியவில்லை. சிவிகை தூக்கிய மற்றவர்கள் கவனிக்கவில்லை. கோட்டை வாசனுக்குச் சமீபத்திலே தான் இது நடந்திருக்க வேண்டும். திரும்பலை! என்னுடைய ஊகம் சரியாயிருக்கும்

என்று உனக்குத் தொன்றுகிறதா?" என்று கேட்டார்.

"கவாமி! தாங்கள் இப்போது ஊகித்துச் சொன்னபடியேதான் நடந்தது. நானே கண்ணால் பார்த்தேன்."

"நீ பார்த்தாயா? அது என்ன? இத்தனை நேரம் ஏன் வாயை மூடிக்கொண்டிருந்தாய்? சீக்கிரம் சொல்லு!"

"நேற்று முனனிரவில் மழைக்கால இருட்டில் கோட்டை வாசலை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தேன். பெரும் புயலும் மழையும் அடித்தன. மரங்கள் முறித்து விழுந்தன. சாலை யொரத்து யாத்ரிகர் மண்டபம் ஒன்றில் சிறிது நேரம் தங்கியிருக்கலாம் என்று சென்றேன். அங்கே நான் ஒதுங்கிய சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் இத்தப் பெண்ணும் இன்னொரு வாயிபனும் வந்தார்கள். இவன் தன் அத்தை மகன் என்று சொன்னானே, அவனாக இருக்கலாம். மின்னல் வெளிச்சத்தில் அவன் கழுத்தில் உருத்திராட்சம் கட்டியிருப்பதைப் பார்த்தேன். பிஞ்சிலே பழுத்த ஊசியன் என்று தெரிந்து கொண்டு அவனிடம் 'வைஷ்ணவத்தின் பெருமையைச் சொல்லலாம்; சற்றுப் பொழுது போகும்' என்று எண்ணினேன். இதற்குள் அதே மண்டபத்தின் முகப்பில் ஒரு சிலிகையைக் கொண்டு வைத்தார்கள். சிலிகையின் திரையில் பழுவேட்டையரின் பனைச் சின்னம் தெரிந்தது. சிலிகையிலிருந்து ஒரு பெண் இறங்கி இவர்கள் அருகில் வந்தாள். மண்டபத்தில் இருள் கவிந்த இடத்தில் மூன்று பேரும் ஏதோ ஜாடைமாதையாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். பிறகு இவன் போய்ப் பல்லக்கில் ஏறுவதைப் பார்த்தேன். மின்னல் வெளிச்சத்தில் 'பல்லக்கிலிருந்து இறங்கியவன் வேறு; மறுபடி ஏறியவன் வேறு' என்று தெரிந்து கொண்டேன். பல்லக்குத் தூக்கிகள் இறையொன்றும் கவனிக்கவில்லை. மறை சிறிது தின்றதும், பல்லக்கைத் தூக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போய் விட்டார்கள்!.....

"ஆகா! அப்படியா என்னை ஏமாற்றி விட்டார்கள்? இத்தனை

நேரம் சொல்வாமல் கம்மா இருந்தாயே? அந்த இரண்டு பேரும் பிறகு என்ன செய்தார்கள்?"

"பல்லக்குப் போன பிறகு அவர்களுமே போய் விட்டார்கள். பின்னர் நாளைப் புறப்பட்டேன்....."

நிருமலை! நீ ஏன் இறையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு கம்மா யிருந்தாய்? இவன் அத்தையை நீ ஏன் தடுத்து நிறுத்தவில்லை? நீயும் இவர் களுடைய சூழ்ச்சியில் கலந்து விட்டாயா, என்ன?"

"அபசாரம். குருதேவரே! அபசாரம்! அத்தனைய துரோகத்தை நான் செய்யக் கூடியவனல்ல. முதலில், இதெல்லாம் தங்கள் ஏற்பாடு என்று எனக்குத் தெரியாது. பழுவூர் அரண்மனைப் பல்லக்கு ஆண்படியால், சின்னப் பழுவேட்டையருடைய காரியமாயிருக்கலாம் என்று எண்ணினேன். மேலும், மந்தாகினி தேவியை என்னால் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா? புயற்காற்றை அணை போட்டு நிறுத்தினாலும் நிறுத்தலாம்; அந்த மாதரையை நிறுத்த முடியுமா? இலங்கை விலேயே முயன்று பார்த்துத் தோல்வி அடைந்தவன்தானே? மேலும் அந்த அம்மானுக்கு என்னை அடையாளம் தெரியும். பார்த்ததும் மிரண்டு ஓடிப் போவார்கள். பிறகு யாராலும் அவரைப் பிடிக்க முடியாது....."

"அதை நினைத்தால், வைத்தியர் மகன்கெட்டிக்காரன் என்றேதொன்று கிறது. இத்தனை தூரம் அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டான் அல்லவா?"

"குருதேவரே! இந்த விஷயத்தில் தங்கள் ஊகம் சரியல்லவென்று தோன்றுகிறது. மந்தாகினி தேவி தாமே விரும்பித்தான் வந்திருக்க வேண்டும். தஞ்சையை நெருங்கியதும் அவருடைய மனம் மாறியிருக்க வேண்டும்...."

"இருக்கலாம்; இருக்கலாம். ஆனாலும் இதற்குள் அதிக தூரம் அந்தக் கரையி் மகன் போயிருக்க முடியாது. இரயெல்லாம் காற்றும் மழையுமாக இருந்ததல்லவா? சமீபத்திலேதான் எங்கேயாவது இருக்க வேண்டும். நிருமலை! எப்படியாவது அவனைப்

பிடித்தாக வேண்டும். ஒருவேளை இந்தப் பெண்ணுக்கு அவன் தங்குமிடம் தெரிந்திருக்கலாம்... மகளை! உன் பெயர் என்ன?"

"பூங்குழலி, ஐயா!"

"ஆகா! அழகான பெயர்! பெயர் வைப்பதில் தியாகவிடங்கரின் சாமர்த்தியத்துக்கு இணையே கிடையாது. பூங்குழலி! உன் அத்தை எங்கே தங்கி விருப்பான் என்று உனக்குத் தெரிந்திருக்கும். தெரிந்தால், சொல்லு! அவளுக்கு ஒன்றும் கெடுதல் நேராது."

பூங்குழலி சி'றி து யோசித்து விட்டு, "க வ ரா மி! என் அத்தை இப்போது இருக்கக்கூடிய இடம் எ ன ள் க் கு த்

தெரியும். அவளை எதற்காகத் தாங்கள் பிடித்துக் கொண்டு வரச் செய்தீர்கள் என்று சொன்னால், நானும் அவன் இருக்குமிடத்தைச் சொல்லலாம்.....

"பூங்குழலி! அது பெரிய இராஜாங்க விஷயம். அரண்மனையைப் பற்றிய இரகசியம். உன்னிடம் சொல்ல முடியாது."

"நானும் சொல்ல முடியாது!"

"இந்தப் பெண்ணுடன் பேசிக் காத்தியப்படாது..."

ஐயா! ஒரு நிபந்தனையை நிறைவேற்றுவதாயிருந்தால்....."

"ஆகா! எனக்கு இந்தப் பெண் நிபந்தனை போடுகிறாளாம்! அது என்ன?"

"என் அத்தையைத் தஞ்சாவூர் சிம்மாதனத்தில் ஏற்றி வைத்து மணி மகுடம் சூட்டுவதாயிருந்தால், அவளை நானே அழைத்து வருகிறேன்."

"திருமலை! இந்தப் பெண்ணுக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது....!"

"அதை இப்போதுதான் கண்டீர்கள். குகுதேவரே! இவளை ஒன்றும் கேட்கவே வேண்டாம். இவள் அத்தை இருக்குமிடம் எனக்குத் தெரியும். இவள் அத்தை மகன் சேத்தன் அழநன் கோட்டைக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் பூத்தொட்டத்தில் இருக்கிறான்."

அவளும் அவளது அன்னையும் தனிக் குளத்தார் கோயிலுக்குப் புஷ்ப காகியம் செல்கிறவர்கள். அங்கேதான் தாங்கள் தேடும் பெண்மணி இருக்கிறாள். என்னுடன் சில ஆட்களை அனுப்பினால், அழைத்து வருகிறேன்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான். பூங்குழலி திருமலைவை எரித்து விடுகிறவள் போலப் பார்த்து விட்டு, "அப்படி ஏதாவது செய்தால், நான் இப்போதே சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை முன்னால் சென்று முறையிடுவேன்! நீங்கள் செய்யும் அக்கிரமம் ஊரெல்லாம் அறியும்படி செய்வேன்!" என்றான்.

"திருமலை! இவளைப் பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டியதுதான். வேறு வழி இல்லை!" என்றார் அறிஞத்தப் பிரம்மராயர்.

"என் அருகில் யாராவது வந்தால் கொண்டு விடுவேன்!" என்று பூங்குழலி மடியில் செருகி வைத்திருந்த கத்தியை எடுத்துக் காட்டினாள்.

ஐயா! இந்தப் பெண்மனைப் பாதாளச் சிறைக்கு அனுப்ப வேண்டியதில்லை. அதற்குப் புதிதாக இளையபிராட்டி குத்தவை தேவியின் மாளிகைக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். இளைய பிராட்டி இப்போது இங்கே தானே இருக்கிறார்? அவர் இந்தப் பெண்ணின் பைத்தியத்தைத் தெனிய வைப்பார்! இளைய பிராட்டிக்கும் இந்தப் பெண்ணினால் ஆக வேண்டிய காரியம் ஏதேனும் இருக்கலாம்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"எதனால் சொல்லுகிறாய்? இளையபிராட்டிக்கு இந்தப் பெண்ணின் மூலமாக என்ன காரியம் ஆக வேண்டியிருக்கப் போகிறது?....."

"குகுதேவரே! தங்களுக்குத் தெரியாதா? நேற்று மாலை இங்கு அடித்த புயல் சோழ நாட்டுக் கடற்கரையோரமாக அதாஹதம் செய்து விட்டிருக்கிறதாம்! தங்கள் அரண்மனை வாசலில் நாலாபுறமிருந்தும் தூதர்கள் வந்து காத்திருக்கிறார்கள்....."

"ஆம். ஆம்; அவர்களுையெல்லாம் நான் இப்போது பார்க்க வேண்டும். அதற்குள் இந்தப் பெண்ணி

பாலின் சத்து.
டீனுவின் அன்பு.

புதிய

ப்யூர்
மில்க் பிஸ்கட்

சிறந்த பொருட்களைக் கொண்டு அன்புடன்
அக்கறைபுடனும் தயாரிக்கப்படுவது

'உபாத்யாயர்' என்ற வம்ஸத்தின்
வார்த்தைதான் 'வாத்யார்' என்றாவியிருக்கிறது.

உபாத்யாயர் என்றால் என்ன?

டம் பேச்சுக் கொடுத்ததில் வெகு நேரம் விளையாடினது. இவன் கண்ணியாகவே பிறந்திருந்தால் எவ்வளவோ நன்றாயிருந்திருக்கும்....."

"கேள்வி முறையில்லாமல் கொடுமை செய்யலாம் அல்லவா?" என்று முணுமுணுத்தான் பூங்குழலி.

"நானகப்பட்டிருந்துக்குப் பெரிய ஆபத்து என்று கேள்விப்படுகிறேன். கடல் பொங்கி வந்து நகரையே மூழ்க அடித்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள்...."

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு முதன் மந்திரி அறிஞத்தர், பூங்குழலி இருவருமே திடுக்கிட்டார்கள்.

".....அதைப் பற்றித் தங்களிடம் விசாரிப்பதற்கு இளைய பிராட்டியே ஒரு வேளை இங்கே வந்தாலும் வரக் கூடும்!" என்று முடித்தான் ஆழ்வாரிக்குயான்.

நினைவு வரும்.
அத்தியாயம் என்றால் தொடர்கதையில் ஒவ்வொரு வாரமும் வருகிற பாகம் என்று சொல்லீர்கள். இது தற்காலத்தில் ஏற்பட்ட பேர். ஒரு புத்தகத்தின் ஒரு வெக்கனுக்கு 'அத்வாயம்' என்ற பேர் பிற்காலத்தில் வந்தது. ஆதியில் எழுதவே கூடாத புத்தகமாக, காதல் கேட்டுக் கேட்டே பாடல் பண்ண வேண்டிய புத்தகமாக உள்ள வேதத்தைப் படிப்பதற்குத்தான் அத்வாயம், அத்வாயம் என்றெல்லாம் பேர் இருந்தது. வேதத்தை வைத்துத்தான் நம் வாழ்க்கையில் பலமுமே. அதனால் பிற பாடு கதை, காவ்யம், வெக்யுவர் ஸயன்ஸ், ஆத்மார்த்தமான சாஸ்திரம் எதுவானாலும் அதில் படிக்க வேண்டியவற்றைப் பகுதி பகுதியாக வரையறை செய்த போது அவற்றுக்கும் அத்தியாயம் என்று பெயர் கொடுத்தார்கள். புத்தகத்தின் வெக்கன் (பகுதி) ஸப் வெக்கனுக்கு (உட்பிரிவு) அதே பெயர்கள் இருப்பதில் அத்வாயம் என்பதும் ஒன்றாயிற்று. காண்டம், கண்டம், சர்கம், படலம், பர்வம், பரிச்சேதம், உச்சலாயம், உயலாயம், அங்கம், ப்ரகரணம், ஸ்ரந்தம் என்றிப்படி அதே பெயர்களில் ஒரு புத்தகத்தின் பகுதிகளைச் சிங்களும் பெரிமறா உப் பிரிப்பதுண்டு. அவற்றிலே வேத அடிப்பட கொண்ட வார்த்தையாக அத்வாயம் என்பது இருக்கிறது.

— ஜகத்குரு கரஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய உவாமிகள்.

அவன் சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள்ளே அரண்மனை வாசலில் ஜல கோஷத் தொனிகள் கேட்டன.

"திருமலை! நீ எப்போது ஞான திருஷ்டி பெற்றாய்? இளைய பிராட்டிதான் வருகிறார்போலிருக்கிறது!" என்று சொல்லிக் கொண்டு அறிஞத்தர் எழுந்து வாசலை நோக்கி நடந்தார்.

அதற்குள் அதே வாசல் வழியாகக் குந்தலை தேவியும் வானதியும் உள்ளே பிரவேசித்தார்கள்.

பூங்குழலி அங்கே நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும் இளைய பிராட்டியின் திருமுகத்தில் குடி கொண்டிருந்த சவலைக் குறிமறைத்து, வியப்பும் உவகையும் ஒருங்கே பிரதிபலித்தன.

(தொடரும்)

“மே...ஹ...கம்...இன்” என்றபடி கதவைத் தட்டினான் நித்யா. கதவு தான் போடாமல் இருந்தது. தானாகவே திறந்து கொண்டது.

கையில் ரீலியகுடன் வெளிப்போனில் பேசிக் கொண்டிருந்த பிரதாப், ஒரு நிமிஷ இவனைப் பார்த்துச் சிரித்து, மறு கையால் மெனமமாக நாற்காலியைக் காட்டினான். உட்கார்த்தான்.

“தோ...தோ... பிஸிசெஸ்தான். அதிலும் ஒரு வட்டியம் வேணும். வீண் காம்பெட்டிஷனுக்கு இத்தனை வட்டிசத்தை விசைப்படுத்துவ வேண்டி பண்ண வேண்டாம். அதுவும் தம்ம

“அழகாப் பேசக் கத்துக்கிடமங்க...” என்றான் நித்யா.

“பி.ஏ. பின்பைல் முடிச்சிட்டேறென்று சொன்னே... ஒரு வருஷம் வெலிட்ட பண்ணிணை. அப்புறம் எம்.ஏ. விட்டிரெக்கர் என் எம்ன்று சொன்னே.. நெண்டு வருஷம் வெலிட்ட பண்ணிட்டேன்... இன்னும் என்னால் பொறுக்க முடியாது நித்யா...” என்றான் பிரதாப்.

“பொறுக்க முடியவேண்டா என்ன செவ்விக்க...” என்றான் சிரிப்பு மாறாமல்.

“எஸ்... நித்யா... உனக்குச் சம்மதம் இல்வேன்னா... அப்புறம் உனக்காக ஏங்கற திய அர்த்தம் என்ன இருக்கு? எப்படியோ தனியா வாழப் போறதில்லை, ஒரு பெண் துணை - மனைவி - குடும்பம்னு வாழறது தானே உங்கம். அடுத்த கிட்டெப்பிற்று என்னை ஆபத்தப்படுதிக்க வேண்டியது தான். வேறு வழி...?”

பிரதாப்பின் வெளிப்படலான பேச்சு

கணைகள் கலைந்தபாது

தேறாய்விப் ப்ரடாக்ட்ஷன்குக்குச் சம்பந்தமில்லாம, அரைகுறை அண்டிங்ஸ் பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்தி விளம்பரம் செய்வதில் என்க்கு இஷ்டமில்லை. ஸார்...” என்று பாதிவிலையே பேச்சைக் கூட பண்ணி விட்டு, நித்யா பக்கம் திரும்பி. “ஹலோ... முத்திய மான பிஸினஸ் மேட்டர்...” என்றான்.

“உங்கன் பேச்சிலேயே தெரிந்தது” என்று சொல்லிச் சிரித்தான். அரைமூலும் சிரிப்பு எதிரொலித்தது. “எப்படி இவனால் மட்டும் இவ்வளவு அழகாய்ச் சிர்க்க முடிந்தது” என மனத்திற்குள் விவத்த பிரதாப், “நித்யா... நீ சிரிச்சா மனசே நிறைந்து போகுது. சிரிப்புக் கூடத் தொத்து விவாதி மாதிரி. நீ வந்தா... எனக்குக்கே... ஒரு சிரிப்பு. சந்தோஷம்...”

“அப்பாவிட்டே தம்ம மேரேஜ் பற்றிக் கூட்டாயமாகப் பேசினீர்களாமே...?” என்றான் நித்யா.

“இதோ பாரு நித்யா. எனக்கு இப்போ வங்க என்ன தெரியுமா முப்பத்திரண்டு. இன்னும் மூன்று வருஷம் போயிட்டா... இப்ப இருக்கிற முடியில் பிச்சிப் பிச்சுப் போயிடும். அப்புறம்... தாத்தான்று கூட, பிதற வயசில் பிச்சை வந்து அப்பான்று கூப்பிட்டா தல்லா இருக்குமா...?” என்று சொன்னான்.

மனத்தில் கைத்தது. அப்பா என்னைப் பிரதாப்புக்காகவோ பெற்று வளரித்ததாகச் சொல்கிறார். இவனும் வெளிப்படையாக விய திருமணத்துக்குக் கேட்டு விட்ட பிறகு, இனிமேல் தன் மனத்தை மறைப்பதில் அர்த்த மில்லை என்பதை உணர்ந்த நித்யா, தான் வேறு ஒருத்தனை தேசிப்பதை எப்படிச் சொல்வது என்ற தடுமாற்றத்தில் ஒரு நிமிட அமைதி.

“உனக்குப் பிரியம் இருந்தாத்தான் நித்யா... என் மாமா பொண்ணுக்கறதுக் காக தான் உன்னைக் கூட்டாயமாகக் கல்யாணம் பண்ணிக்க விரும்பலை. உன்னை எனக்குப் பிடிச்சிருக்கு. ஆனாலும் நீ சம்ம திச்சாத்தான் தான் ஏ. சே. இல்லாட்டி... பரலாயகியே...” என்று சொல்லி விட்டு நிதானமாக ஒரு சிகரெட்டை எடுத்துப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு, அவனை தொடர்ந்தான்:

“ஏன் நித்யா தயக்கிறே? சொல்று. இஷ்ட மில்வேன்னாச் சொல்லிடு. அவசரம் இல்லை... விட்டுக்குப் போ. இரவு மூலுதும் தல்லா போசி, சம்மதம்னா நேரில் வா. நேரில் சொல்ல வேட்கமா இருந்தா.. இல்லை தயக்கமா இருந்தா, வெட்போனால் சொன்னு, ஒருவேளை உன் முடிவு வேறு விதமா இருந்தா ஒரு செட்டர்ல தாது வரி எழுதிப் போடு. என்ன சரிதானே...?”

எத்தனிக்கவக்கமோ, துக்கமோ இல்லாத பேச்சு. எதற்குமே அலட்டிக் கொள்ளாத இயல்பான பேச்சு.

"இல்வே பிரதாப்... உன் பிளினெஸ் டைப் எனக்கும் பிடிக்கவே.. நான் ஒரு இளைஞனை நெகிச்சிறென்.. அவன் வட்சிய வாதி; எழுத்தாளன்; கவிஞன்; கலையார் வம் மிக்கவன்.. என் வட்சிய தாகத்திற்கு.. இலக்கிய நயத்திற்கு உன் பிளினெஸ் ஒத்து வராது" என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்ற தலிப்புடன் மனத்திற்குள் போராடிக் கொண்டிருந்த நித்யாவிற்குப் பிரதாப் சொல்லிய யோசனை சரியாகப்படவே யோசித்தான்.

"என்ன நித்யா யோசிக்கிறே? வேற யாரையாவது வல் பண்ணியா? அப்பா நிட்டு வாருன்று பயப்பாறியா? ஒப்பனைச் சொல்லு. அப்படி இருந்தா அந்த அகிரஷ் டக்காரனுக்கு உன்னைக் கட்டி வைக்கிறது என் பொறுப்பு...."

இதனைக்கூட எப்படி இவனால் சகஜ மாய்ச் சொல்ல முடிந்தது என்று வியத்த நித்யா. "இல்வே/பிரதாப்.. நான் யோசிக் கணும்.. சிக்கிரமே என் பதிவைத் தெரியப்படுத்தறேன்..." என்று கிளம்பி னான். நாளைக்கு ஒரு கடிதம் மூலம் தன் மறுப்பைத் தெரியப்படுத்தலாம் என்ற முடிவு மனத்தில் உறுதிப்பட்டது.

"உட்கார்... பேச்சு கவராமல்யத்தில் ம... சொல்லவே, இரு. ம சாப்பிட்டுப் போக வாம்..." என்றான்.

ம வந்தது. ஒரு கப்பை இவன் பக்கமாக நகர்த்தினான். எதிரும் அலட்டிக் கொள் ளாத அவன் ஸ்டைல் நித்யாவிற்குப் பிடிக் கும். 'டேக் டூட்' சஸி'ன்னு கலபமாக எடுத் துக்கற துணிவு பிடிக்கும். ஆனால் கொஞ் சம் கூட இலக்கிய ரசனை... காதல்... இப்படி மெல்லிய உணர்வுகளுக்கு இடம் கொடுக்காத அந்த இயல்பு நெஞ்சில் உறுத் திட எழுந்தான்.

"வரட்டுமா..." என்றான்.
"ஓகே..." என்ற ஒற்றை வரியுடன் யாருக்கோ டெலிபோன் செய்ய ஆரம்பித் தான்.

வாசலுக்கு வந்தான். 'வாசல் வரை வந்து வழி அறுப்பினால் என்ன குறைந்தா போகும்?' என்று மனத்திற்குள் பிரதாப் மீது கோபம் எழுந்தது. அடுத்த நிமிடமே, 'நாம் என்ன அவனையா கல்யாணம் பண்ணிக் கப் போகிறோம்' என்ற கேள்வி எழுந்தது. மொபட்டை மிதித்து ஸ்டார்ட் செய்தான். வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்து டயம் பார்த் தான்.

மாலை 5.30 தான்.
ஆத்மா... அனேகமாய்த் தன் அறையில் தான் இருப்பான் என்ற எண்ணம் உதித்த தும், மொபெட் அவன் இருக்கும் இடம் நோக்கி விரைந்தது.

வாசலில் நிறுத்தி ஹாரன் அடித்தான். அடுத்த நிமிடம் மேல் மாடியின் பால்கனி யில் ஆத்மா நின்று கையசைத்தான். சட்டை போடாத மார்பில் உரோமம். லுங்கி கட்டி விருந்தான். கையில் விரித்த நிலையில் பெணர். தலை களைந்திருந்தது. எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற எண்ணத்தில் இரண்டு இரண்டு படிகளாக ஏறினான்.

"வா... நித்யா..." என்றான் ஆத்மா என் லிற்ற ஆத்மநாதன்.

"என்ன மும்முரமா எழுதிக்கிட்டிருந் தாப் போல இருக்கே... புதுசாக் கவி தையா..." என்றபடி அறைக்குள்ளே நுழைந் தான்.

மேஜைமீது வரிசையாக அடுக்கப்பட்ட முழு வெள்ளைத் தாட்கள்.

அடையப்பா இத்தனை பக்கமா... என்ன இது நாவலா..." என்று எடுக்கப் போனான் நித்யா.

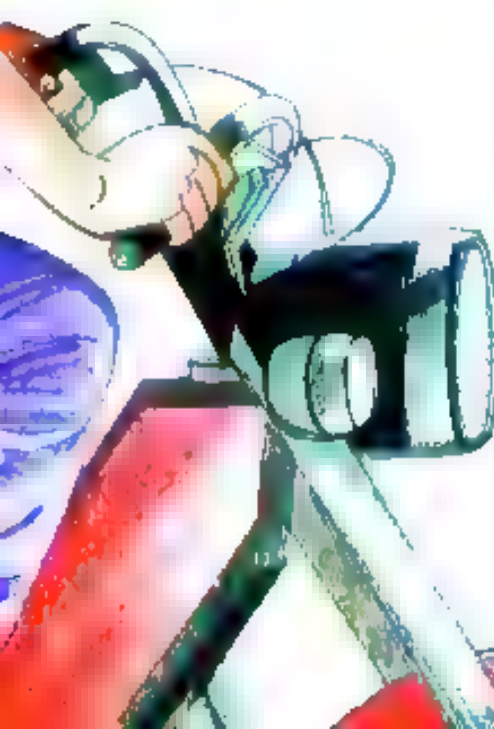
"ப்ளீஸ் இப்போ பாக்காவே. டிட்டுவே. இன்னும் ஒரு வாரத்துல அழகான வார் னீஷ் அட்டைப் படத்தோட பக்காக வெளி வரும். அப்போப் பார்க்கலாம்..." என்று ஓடி வந்து நடுத்தான் ஆத்மா.

"என்ன ஆத்மா, நீ கூட எஸ்பென்ஸ் வக்கப் பேச ஆரம்பிச்சிட்டியா...?"

கரெக்ட்! அது எஸ்பென்ஸ் நாவல்தான். அதுதான் உன்விட்டே கூடச் சொல்லவே..."

என்றான் ஆத்மா.

"வாட்... கவிஞர் ஆத்மா எப்போ சஸ் பென்ஸ் கதை எழுத ஆரம்பிச்சார்..."

“கறவை மாடு வாங்கக்ஷு சொல்லி பாக்கருவே லோன் போட்டு விட்டு ஆட்டுக்குட்டி வாங்கி இருக்கியே!”

“லஞ்சப்பணம் போக என் னைக்கு வந்த பணத்தில் இதாவது வாங்கமுடிந்த தெ!”

— கதர்லன்

என்று பாதி வியப்பும் பாதி விண்டலும் கலந்து நித்யா கேட்க....

பார்த்தியா... இப்படி தீ விண்டல் பண்ணுவேன்னுதான் உங்கிட்டே மறைச் சேன். எனக்கு வேண்டியவர் ஒருத்தர், புதுசா மாதக் கரம் நாவல் பத்திரிகை ஆரம்பிச்சிருக்கார். ‘என்னடா கவிதை கவிதைன்னு உலிஸ் விட்டறே! பாரு இந்தக் கவிதை கவிதைகளைச் சீண்டறா. பேசாம, செக்லியா க்காரம், மரிடர்னு எழுது. நான் முதல் நாவலா உன் நாவலையே போடறேன். அப்புறம் பாரு ஒரு வருஷத்தில சொந்தமாக் கார், பக்களான்னு உயர்ந்திருவே’ன்னார். அதுதான் எழுதிக்கிட்டு இருக்கேன். அனேகமா முடிஞ்சிட்டுது. கடைசி அந்தியாயம்தான் பாக்கி...

கூன்களில் பெரிய மகிழ்ச்சியோடு ஆத்மா பேசிக் கொண்டே போக, இடிந்து போன நித்யா, “நெஜமா... தீ... அந்த மாதிரி சிப்பா எழுத ஆரம்பிச்சிட்டியா ஆத்மா...” என்றாள். அந்தக் கேள்வியில் இருந்த ஏமாற்றம் புரிந்தது.

“என்ன செய்ந்து நித்யா? தெரிஞ்சோ, தெரியாமலோ, நான் வேலைக்கு டீன்ர பண்ணலே. வெறும் எம்.ஏ. இலக்கியப் பட்டம் சொறு போடுமா என்ன? நாளைக்கே நமக்குக் கவ்யாணம் ஆகிக் குடும்பம்னு வந்தா, சாப்பாட்டுக்கு வழி? இருந்தாலும் என் லட் சிவத்தெ நான் மறக்கலே. ஆத்மா” என்விற பெயரை நான் கொச்சைப்படுத்த விரும்பலே. கவிதைக்கும் நல்ல, தரமான சிறு கதைகளுக்கும் இந்தப் பெயர் இருக்கட்டும். இந்த மாதிரி நாவலுக்குக் ‘குமாரி ப்ரியம் வதா’ என்ற புனை பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கேன். பெயர்லகூட ஒரு வாசகனுக்கு விரைவாக இல்வையா...” — ஆத்மா பேசிக் கொண்டே இருக்க, நித்யா இடிந்து போய் மெளனமாக அவன் எழுதி வைத்திருந்த கைபெழுத்துப் பிரதியைப் புரட்டினாள்.

‘துப்பாக்கி மாந்தில் பதிந்தது.

டிரிக்கரை இழுத்தான்.

கைலன்ஸர் பொருத்தப்பட்ட துப்பாக்கி ரவை மாந்தைத் துளைத்தது. திரில் ஐக்கெட் கொஞ்சம் கருக. அதன் இடைவெளியில் அந்த அழகான சந்தன திற மாந்தி துளைக்கப்பட்டது...

“ச்சி...” என்று மேலே படிக்க முடியாமல், கதை எழுதப்பட்டிருந்த துளைத் தன்வரினான். மனத்திற்குள் அந்தியப்பட்டான். அருவருப்பு நெஞ்சில் கசந்தது.

“என்ன... நித்யா?” என்று தன் எதிர்கால வட்சிபக் கனலில் இருந்து விடுபட்ட ஆத்மா கேட்கப் பதில் சொல்லாமல் அந்த இடத்தைக் காட்டி...

உனக்கு வெட்சமா இல்வே, உன்னைக் கவிஞன்னு சொல்லிக்க? துப்பாக்கிக் குண்டு துளைத்துச் சாகும் போது கூட அலுவலன் மாந்தை வர்ணிக்கிற கொடூர புத்தி உனக்கு எப்படி வந்தது?

ஓ... இந்த யரிகளைச் சொல்லியா? கவிஞர் ஆத்மா இதனை எழுதவே நித்யா. “குமாரி ப்ரியம்வதா” எழுதியது இது. பாரு... இதனைப் படிச்சிட்டு... ஆகா என்ன நடை... என்ன வர்ணனைன்னு வாசகர் கூடிதங்கள் குவியும் பாரு. இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இந்த தடைக்கே ஒரு வாசகர் பேரவை அமைச்சாலும் அமைப்பாங்க நித்யா...” — அவன் மனத்தின் உயரத்தில் இருந்த ஆத்மா கீழே விழுந்து விட்டான் என்பது புரியாத ஆத்மா... ஒரு பெரிய கிரிப்பைச் சொல்லி விட்டவன் போலச் சொல்லித் தனக்குத்தானே கிரித்துக் கொண்டு நித்யாவைப் பார்த்தவன் திருக்கிட்டான்.

“என்ன... நித்யா இப்படி எழுதியது படிக்கவையா? உன் ஆத்மா என்று கவிஞன் தனிமமா... அவன் மாந்திவேமாட்டான். இது குமாரி ப்ரியம்வதா...”

“அப்படிண்ணா.. நீயும் தடிக்க ஆரம்பிச்சிட்டே... இரட்டைப் பெயரில் இரட்டை வேஷம் போட ஆரம்பிச்சிட்டே இல்வே...” என்று கேட்டவளின் மனத்தில் ‘ச்சே... பிஸிஸை என்னாலும் ஒரு வட்சியம் வேணும் என்று தன் பிஸிஸை விளம்பரத்தில் கூடப் பெண்களைக் கொச்சைப்படுத்தும் விளம்பரம் வேண்டாம் என்று சொன்ன பிரதாபை விட இந்தக் கவிஞன்... எப்படி உயர்வானவன்? என்று கேள்வி எழுந்தது. ஆத்மா அந்தியப்பட்டு நித்யா தெனியா னது.

விடுவிடுவெனக் கீழே இறங்கி மொபெட்டை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு பப்ளிக் டெலிபோன் முன்பு நிறுத்திக் கொண்டு என் சுழற்றி... “ஹலோ” என்றாள்.

“எம்... பிரதாப் ஹிஸ்...” என்றது எதிர் முனை.

“பிரதாப்.. நான் தல்லா யோசிச்சிட்டேன். எனக்குச் சம்மதம்...” என்றாள் நித்யா.

இன்று வெப்ப விழா

கூத்தி பகதூரில் அடிவயிற்றில் ஆழமாய்ப் பாய்ந்து, ரத்தம் கொட்டிக் கொண்டிருக்க, பகதூர் அவனுடைய கடைநிமிஷத்தின் கடைநிமிஷங்களில் உதடுகளை அசைத்தான். இந்தியிலும், மராத்திலிலும் 'யாழ்க இந்தியக் கழுதுகள்' என்று உச்சரித்து, விவேகனை புன்னகையோடு பார்த்தபடியே உயிரை விட்டான்.

விவேக அவன்குடிக் பதற்றமாய் மண்டியிட்டு உட்கார்ந்தான். யூனிபார்மில் உடனடப் பைகளிலும், பாண்ட் பாக்கெட்டுகளிலும் கைகளை முழைத்து முழைத்து வெளியே எடுத்தான். ஒரு சிகரெட் எலட்டர், பாக்கெட், நோட், பந்து சூபாய் நோட்டு ஒன்று, சில்லறை நாணயங்கள். ஒரு கர்ச்சிப்.

விவேக பாக்கெட் நோட்டைப் புரட்டினான்.

முதல் பக்கம் 'டீயூட்டி ஹெட்டியூ' அட்டவணை. இரண்டாவது பக்கம் ஹிந்தியில் ஏதோ எடுவாகம். மின்வத்த சில பக்கங்களில் ஏதோ செவவுக் கணக்குகள். அந்த பாக்கெட் நோட்டை முழுக்கமாய்ப் புரட்டிய பார்த்து விட்டு, இன்ஸ்பெக்டர் கிஷோரை ஏறிட்டான் விவேக.

"கான்ஸ்டபிள் பகதூர்க்கு எத்தனை

வருஷ சர்வீஸ்?"

"எட்டு வருஷம் ஸார்."

"இதே ஸர்தா ஸார்...?"

"ஆமா... ஸார்..."

"அட்ரஸ்?"

"பைல்ல பர்க்கஸ்டும் ஸார்."

"பார்த்துச் சொல்லுங்க... பகதூர் வீட்டுக்கு இப்பவே புறப்படறோம்." கிஷோர் தகர்த்து போக, விவேக மல்லாந்து விழுந்திருந்த பகதூரைப் பார்த்தான். அடிவயிற்றில் பரவியிருந்த ரத்த வட்டம் இப்போது பெரிதாகியிருக்க. அவனுடைய மூக்கு மூனியும் கண்ணப் பகுதிகளும் வயலெட் நிற மாய்த் தெரிந்தன. மனக் கோபமாய்ப் பொருமியது.

"உன் சிகரெட் பிரிவதற்காகச் சவனைத் தடவிய கத்தியை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறான்... ராஸ்கல்!"

கூத்த நகுதியிலே செக்யூரிடி ஸ்போர்ன் ஜீப் ஸரஸ்பின் ஏத்திய கான்ஸ்டபிள்களோடு போக்குவரத்து இறந்து போன பம்பாய் ரோடுகளில் வேகமாய் ஸ்டீட்டுக் கொண்டிருக்க - ஜீப்பின் உள்னே விவேகும் இன்ஸ்பெக்டர் கிஷோரும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

"பகதூர் அட்ரஸை மறுபடியும் ஒரு நடவளை சொல்லுங்க கிஷோர்..."

"தெம்பர் தீர் நாட் எடு. கே. பிளாக், போலீஸ் காலனி, வித்யா நகர் கிரகாம்."

"பகதூரோட பர்களை பைஸைப் பார்த்தீங்கா?"

"பார்த்தேன் ஸார்."

"ரீப்போர்ட் என்ன...?"

"சாடிஸ்ஸ்பெக்டரி... பிளாக் மார்க் எதிர்வெழும் கிடையாது. பைரூல்வா போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மூன்று வருஷம் சர்வீஸ். சின்னத்திருட்டுக் கேஸ்களை நிறைவவே கண்டு பிடிச்சிருக்கான். ப்ரமோஷன் லிஸ்டில் பகதூரோட போர் முதல் பத்து பேர் வரிசையில் இருக்கு ஸார்."

"ஸோ... பகதூர் சமீபத்துவதான்... இந்தியக் கழுதுகளுக்கு விசுவாசியா மாறியிருக்கணும்..."

"மே... ஸார்."

ஜீப் நிமிஷங்களை பயணத்தில் காணாமல் போக்கி விட்டு, வித்யா நகர் போலீஸ் காலனிக்குள் முழைந்தது. காலனி சாய்பல் இருட்டில் இருந்தது.

பார்த்தவியக் செடிகளுக்கு மத்தியில் ஆங்காங்கே... கட்டடங்கள் முளைத்திருக்க, ஜீப் சிவனமான் மண் பாதையில் குதித்துக் குதித்து ஓடியது. டீயூட்டி ஹெட்டியூ ஆங்காங்கே தெரிந்தது. ஆள் நடமாட்டம் சுத்தமாக இல்லை.

"கே! பிளாக் எது என்று பாரு... காலிம்?"

ஒரு துத்து நிமிஷ தகர்த்தவிற்குப் பின், 'கே' பிளாக் வந்தது.

ஜீப் உடம்பின் உதறனை நிறுத்திக் கொள்ள, விவேகமும் கிஷோரும் மேழ இறங்கினார்கள். மூன்று மாடிகளோடு தெரிந்த

ரரஜேஷ்குமார்

'கே' பிராக்ஷைப் பார்த்து, பொனார்கள்.

"நெம்பர்...?"

"தீ நாட் டு வார்."

விவேக்கும் - கிஷோரும் க்ரெனன்ட் ப்ளோரில் இருந்த லாசல் கதவைப் பார்த்தார்கள். 301.

"ஸார்... அநேகமாய் இரண்டாவது மாடியில் இருக்கலாம்."

"லாங்க."

விவேக் மாடிப்படிகளில் தாவினான்.

இரண்டாவது மாடிக்கு வந்து, 302 என்று வெள்ளை பெய்ஸ்டால் எழுதப்பட்ட கதவுக்கு முன்பாய் நின்றார்கள். கிஷோருக்குக் கண்ணைக் காட்டி, அவர் கதவைத் தட்டினார்.

"டொக்... டொக்..."

கதவைத் தட்டி விட்டுக் காத்திருந்தார்கள். உள்ளே யாரோ இருமும் சத்தம் கேட்டது. தொடர்ந்து ஒரு நாற்காலி நகர்த்தப்பட்டு, பீய்யஸ் வெளிச்சம் பிடித்துக்

கொண்டது. தனடச் சந்தம் கடவை நெருங்
கியது. "கொண்ட?" ஒரு ஆண் குரல் கேட்டது.
"போலீஸ்...."

விஜோர் சொல்ல, கதவின் தாழ்ப்பாள்
அவசரமாய் விடுகிறது. போர்வைவைப்
போர்த்துக் கொண்டு பெரியவர் ஒருவர்
தூக்கக் கலக்கமாய் நின்றிருக்க, விஜேக்
கேட்டான்.

"கான்ஸ்டபிள் பகதூர் வீடு இது
தானே?"

"ஆமா.."

"பகதூர் உங்களுக்கு என்ன ஆகணும்?"

"மகன்.."

"வீட்டை வேற யார் இருக்காங்க?"

"தானும் என் மகனும் தான் இருக்கோம்."

விஜேக்கும், விஜோரும் வீட்டுக்குள்
துறைந்தார்கள். பெரியவர் தழுப்பமான
முகத்தோடு கேட்டார். "பகதூரைப் பார்க்க
வந்திருக்கனா? அவன் பூட்டிக்கு போயிருக்க
ானே?"

"விஜோர்! அவருக்கு விஷயத்தைச்
சொல்லிட்டிருங்க. நான் வீட்டை அவசிய
தென்... என் கொய்ரையிலன்னாடி வெச்சுக்கு
யோம்.."

விஜோர் தலையாட்ட, விஜேக் துடித்
தான். சிறிய வீடு, இரண்டே அறைகள். ஒரு
மேனஜர், ஒரு பிரோ, சின்னதாய் கவர்
அலமாரி, ஞாமாய் ஒரு டர்னக் பெட்டி,
கவரின் ஆணியில் போலீஸ் பூனிபார்ம்.

மேனஜரை நெருங்கிச் சாப்பறா இழுத்
தான் விஜேக். அடைசலாய் ஏதேதோ
கண்ணுக்குச் சிக்கியது. ஓர் உடைந்த கூலிய்
கொல்ல, காலாலதிலான கம்பியு. இங்க
லேஷன் டேப், ஸ்கூ டிரைவர், ஆனந்த்
மாரக் என்று இத்தியில் எழுதப்பட்ட ஒரு
புத்தகம், ஒரு டிரான்சிஸ்டர்; உயிரில்லாத
பாட்டி லைல்கன்.

விஜேக் கிளறிச் கொண்டே வந்தான்.
செய்புக் கம்பிச் சுருள், நான்கைந்து பால்
பாவிண்ட் பேனாக்கள், துரு ஏறிய கத்தி,
கால்சுலேட்டர், மூக்குக் கண்ணாடி கறை,
ஆணிகன்..

சட்டென்று விஜேக்கின் கைகள் திம்
றன.

'சாய்தான்' என்று இத்தியில் சிவப்பு
மைபுரல் தலைப்பிட்ட சின்னச் சின்ன
பாக்கெட் சைஸ் புத்தகங்கள் கண்ணுக்குச்
சிக்கின. விஜேக் அவற்றை எடுத்தான்.
சிவப்பு மையில் அச்சிடப்பட்ட வாகனங்
களை அவன் கண்ணின் மேல்நீதன.

"நன்யார்கனோ! நமது காலம் திரும்பிக்
கொண்டிருக்கிறது. புழுக்களாய் இருந்து
போதும். புலிகளாய் மாறுவோம். வெறும்
கரித்துண்டங்களாய் இருந்து பவனில்லை.
கனல் துண்டுகளாய் மாறி நெருப்பைக் கக்கு
யோம். அதற்கான காலம் வந்து விட்டது.
இந்த தேசத்தைப் புரட்டிப் போடலாத்தான்
நமக்கு விமோசனம். புரட்டிச் செய்வோம்.
புது வாய்வு காண்போம்" - இதே மாதிரி

யான வாக்ஷிய அமைப்புக்களோடு,
எவ்வாப் புத்தகங்களுமே இருக்க, விஜேக்
அவற்றை அள்ளி அடுக்கினான்.

இஸ்குப்பெட்டர் விஜோர் குரல் கொடுத்தார்.. பின் பக்கமிருந்து.

"யார்..."

"என்ன...? மகனோட பராக்ரிரமத்தை
அப்பாவிட்டே சொல்லிட்டங்கனா...?"

"சொல்லிட்டேல் ஸார், அவர் 'ஷாக்'
வாங்கின மாதிரி திண்ணுட்டிருக்கார்.
விஜோர் சொல்ல, விஜேக் அந்தப் புத்தகங்
களைக் கச்சிப்பால் கட்டி மேனஜரின் மேல்
எய்த்து விட்டுப் பெரியவரிடம் வந்தான்.

"உங்களுக்கு பகதூர் ஒரே மகவா...?"

"ஆமாம்" அவர் கண்களில் திரோடு
தலையாட்டினார். உதடுகள் வேகான
தாடிபிசில் இருந்தன. விஜேக் தொடர்ந்து
கேட்டான்.

"இத்தியக் கழுதுகளைப் பத்தி உங்களுக்குத்
தெரியுமா?"

"தெரியாது.."

"உங்க மகனோட சம்பகால நடவடிக்கை
கள் உங்களுக்குச் சந்தேகமா தோண
லையா...?"

"எ...எனக்கு எந்தச் சந்தேகமும்
தோணலை. அவன் எப்பவும் போலத்தான்
இருந்தான்."

இந்த 'சாய்தான்' புத்தகம் பகதூருக்கு
எப்படிச் சிடைச்சது என்று சொல்ல முடி
யுமா...?"

"எ...எனக்குத் தெரியாது."

"இந்தப் புத்தகத்தை நீங்க படிச்சிருக்கீங்க
னா?"

"எ...எனக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரி
யாது."

"உங்க பெரென்னை?"

"தயர்பாய்.."

"சதாவது வேலைக்குப் போறீங்களா?"

"மொதல்ல கூர்க்காவா இருந்தேன்.
இப்ப இல்லை.."

"உங்க மகன் பகதூரைத் தேடி யாராவது
இங்கே வருவாங்களா?"

"வருது வரமாட்டாங்க."

"இதோ பாருங்க தயர்பாய்! உங்க மகன்
பகதூர் செத்துட்டான். செத்துப் போன
வனை ஹிமே நீங்க காய்பாத்த திணக்கா
நீங்க. அவன் தேச விரோதிகளோடு
தொடர்பு வெச்சிருந்திருக்கான். அவனைத்
தேடி கண்டிப்பா யாராவது வந்திருக்கணும்.
ஞாபகப்படுத்திப் பாருங்க."

சுயபாய் போர்வையின் நுனியில்
கண்ணின் ஈரத்தை ஒற்றிக் கொண்டார்.

"பகதூரைப் பத்தி நீங்க சொல்ற ஒய்
வொண்ணையும் கேட்கும் போது, எனக்குத்
தினிலாவும் ஆச்சர்யமாவும் இருக்கு. தேச
விரோத சக்திகளோடு அவன் சேர்ந்திருந்தா
எனக்கு நீக்கயம் தெரிந்திருக்கும்."

"நீங்க எந்த நேரமும் விட்டதான் இருப்
பீங்களா?"

"இய்ய. சாயத்திர நேரங்களில் வெளியே
வாக் போய்ட்டு ஏழு மணிக்கு மேல்தான்

வருவேன்."

அந்த நேரத்தில் பகதூர் விடையதானே இருப்பான்?

ஆமா..

"அது போதுமே..." - சொன்ன விவேக் கிரேனாரிடம் நிரும்பினான். "கிரேனார்! இந்த விட்டை இன்னும் சலிக்கணும். மகர விடங்கல்லுதரங்கு ஆயுதம் கிஸ். கெளரம். நீங்க இந்த ருமை சிரத்தையாக கிஸறிப் பாருங்க. நான் பக்கத்து ரும்பு பார்த்தி நேன்" - சொல்லிக் கொண்டே பக்கத்து அறைக்குள் ஐயுறந்தான்.

சீமைவலறை அது. காஸ் கிஸின்டர். அடுப்பு, பாத்திரங்கள். கிஸ்தாய் ஒரு டைலரீங் டேபிள். மணிகைச்சாமான்கள் வைப்பதற்கான ஒரு கவர் அலமாரி. கவர் அலமாரிக்கு பூசப்பட்டிருந்த தீய திற யுன் டெம்பர் பூச்சு.. மற்ற கவர் பரப்புகளின் மேல் பூசப்பட்ட யுன்டெம்பர் பூச்சைக் காட்டிலும் அடர்த்தியாவத் தெரிய, விவேக் அதை நோக்கிப் போனான்.

"தயாபாய்..." - குரல் கொடுக்க, அவர் உள்ளே வந்தார். விவேக் கேட்டான்.

"இந்த அலமாரி பூசலாக கட்டினதா?"

"ஆ...ஆமா.."

"கட்டி எய்யவவு தானிருக்கும்?"

"ஆறு மாசம்."

"கட்டும் போது தீய பக்கத்துல இருத் தீங்கதா?"

"இல்லை! ஒரு கிரேனாரை பார்த்திருக்க கா... புரே போய்ட்டு ரெண்டு தான் கழிக்க வந்திருக்குள்ளே பகதூர் இந்த அலமாரியை நிரமாயம் பண்ணிவிருத் தான்."

"தீய எதுவும் கெட்கணையா?"

"கேட்டேன். அதுக்கு அவன். ரொம்ப நாளை இந்த மாநிரி அலமாரி ஒண்ணு கட்ட ணும்ன்னு நினைச்சிட்டிருந்தேன். தெரிஞ்சு கொத்தனார் ஒருத்தன் வந்தான். கட்டிட் டேன் என்றான்."

விவேக் அலமாரியை நெருங்கி - அதைத் தட்டிப் பார்த்தான். அதைச் செக்கல் வைத்துக் கட்டிய அது இன்னொன்று இருத் தது. அலமாரியின் மேல் தட்டிலும் சீர்த் தட்டிலும் இருந்த மணிகைச் சாமான் பரட் டில்களை எடுத்து ஓர் ஓரமாய் வைத்தான்.

இப்போது அலமாரியின் கட்டபரப்பு வெறுமையாவத் தெரிந்தது. விவேக் அந்தப் பரப்பை உற்றுப் பார்த்தான். இரண்டு கிமெண்ட் பலகைகள் இணைத்துச் சுவரை லுடியிருக்க அதன் இரண்டு பக்கங்களிலும், டிகைன் போட்ட மாநிரி இரண்டு அரை வட்டப் புடைப்புகள்.

விவேக் அந்த புடைப்புகளின் மேல் இரண்டு கைகளையும் வைத்து எதிரெதி ராய் தள்ளினான். சில விநாடிகளின் தள்ள லுக்குப் பிறகு -

கிமெண்ட் பலகைகள் அசைந்தன. நகர்த் தன.

(தொடரும்)

"தம் காத்தடை மருத்துவர் நகைச் சுவைப் போனார்!"

"என்ன சொன்னார்?"

"எருமைமருத்தோதனை பண்ணிட்டு இது குழை வாதம் குருகாம இருக்கு" னார்.."

— அ. நெல்வெளியாணி.

"செக்கைகள் டி.சி. நியெட்டர்கள் எத்தனை இருக்கு?"

"ஓ.சி. நியெட்டர்கள் நிறை இருக்கு. ஓ.சி.வைப் போடும் நியெட்டர்கள் எத்தனை எத்தனை தெரியவில்லை!"

— கோகன்.

"வினை நிலக்கனையெல்லாம். யோட்டிகைக்கி. இப்படி விடுகக் கட்டப்பட்ட. உணவு உற்பத்தி எப்படிக்க நடக்கும்...?"

"அ... தீய ஏன் சார் கணவனுக்கு தீய...? விட்டு வசதி வாய்க்கக் கட்டுகிற விடுகத்தானே...? கொஞ்ச தானில், பன்றையடிவுத் தீயக்கனாகிடுமீ!"

— கரடிசுதம் நெல்வா பாரதிப்பியா.

எம் புறவுமன்தான் எவாங்கு மடமுந்தான்

அடங்காப்பிடாரியான பெண்டாட்டி அப்பழுக்கில்லாத ஓர் ஆயில் அபசவலில் மேல் அபாண்டத்தை அள்ளித் திருக்க. அந்தப் பெண் தன் கணைவைக் கழுவித் தொள்ள என்ன பாடு படுகிறாள். அடங்காப் பிடாரியை அடக்கி எப்பிடி வழிக்குக் கொண்டு வருகிறாள் என்பது கதை கதையாம்; அந்தப் பெண்ணிடம் உதவி பெற்று முன்னேற்ற வந்த கனாவன் துணைபுரிவது காரணமாம்.

அடிதடிக்கு மிஞ்சிய அப்பழுக்கில்லாத குணத்திற்கும் தமக்கு வரும் எவ்வு மீண்டும் திருப்திதருகிறார் விஜயகாந்த். படித்த மனைவி அருத் தடுத்துச் செல்லும் அவமரியாதைகளை மெல்லாம் முடியாமல் சரி: விழுங்கவும் முடியாமல் தாங்கிக் கொள்ளும் சகிப்புத்தனத்திலும் சரி: காட்டுத்தனமாய்ப் பெண்டாட்டியை அடித்துப் போட்டு எதப் பற்றி. அவள் வீட்டிலிருப்பவர் மடக்கிக் கேட்ட போது, நம் குழந்தையை இழக்க வைத்து முதுகைக் காட்டி, உங்க பொண்ணை அடிச்சதுக்குக் கேட்க வந்துட்டிருக்கேன். என் பொண்ணை இப்படி அடிச்சிருக்காங்கோ. என் மனைவி ஒரு உபத்திரவமா நினைக்க வசூல் செரக்கக் கொண்டுள்ளே தவிர, இதுக்கு ஒருவேளை குளிப்பாட்டி விட்டிருப்பானா, டிரெஸ் பண்ணி விட்டிருப்பானா, பசியறிஞ்சு கொழு ட்டி விட்டிருப்பானா? என்று பொருளும் போதும் சரி, போதிய ஆழம் காட்டிவிடுகிறார்.

அழகு ரேகா ஏறக்குறைய ஒரு வில்லிவாய்ப் பொண்ணும் சிக்கென்று மனக்கஞ்சு உட்கார்ந்து கொள்கிறார். வாய்வா பேர்வழர் என்று ஆம்படைவரணை ஆந்த அளவுக்குத் தாக்கிவிற்றிருக்கக் கூடாது. படுக்கையில் புருவணைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு, கால் விரல் சுறுசுறுக்கித் கொண்டதாய் மருந்து போடச் சொல்லி, விஜய் களியு தடவ, கணுக்கால் வலி, கரண்டைக்கால் கழுக்கு என்று ஏற்று, விஜய் விழிப்படைத்து. இப்ப தொடை வலிக்குமோ? என்று இடைவாய்க் கேட்க, தூம்... என்று அடிக்கண் பார்வையில் அணைப்பு வீடும் கட்டத்தின் செவ்வ கிணிலு தான். ஆகிரோஷமாய்ப் படி பேயி வந்த காகிவி, பிரகாசை அழைக்கும் போது மாடிகில் மட்டுமல்ல: ஆணவத்திலும் உச்சத்திலிருந்து, என்னால் இறங்கி வர முடியாது. நீ என் புருசனை வணக்கிப் போட்டுட்டே... இதை நான் கணறியச் சொக்கேன், என்று சிவம்பிக் கொள்கிறாரே. கொஞ்சம்!

ககாசினிவிடம் எத்தனைக் கொடுத்தனை நாகரிகமென்றும் உத்தியோக கண்ணியமும் இருக்கிறதோ அத்தனைக் கந்தனை அழுத்தும்; வெவயல் இறங்கி வரும் துணிச்சல், வி.கே.ஆர். மனசில் நதரும் குணத்திற்கும். 'என் பொன் டாட்டி பூவான் தேவி இருக்காளே அவள் பெத்த ரெண்டும் கூட அவனாட்டமே இருக்குதுங்க. என்ன மாப்பிளை செம்மது? என்று மாப்பிள்ளைவீட்டம் ரகசிய அணுகாபம் காட்டுவது இதும். குட்டி கணியின் கூர்மையான மழலைச் சந்தேகங்களாகட்டும்: மகுட்டு விழிப்பாகட்டும் நெஞ்சைத் தீவிக்குக் கொடுக்கின்றன. களை மாக்கில் அந்த மலைச் சரிவில் கவிழில் தொங்கியவாறு அது ஏதி இறங்கும் பரிதவிப்பு சரியான பத பக். தீ இப்படி மடக்கினால் நான் அப்படி மடக்குகிறேன் பார்: என்று சுறுசுறு தெறிக்கும் வசனங்கள் சூப்பர். ரொம்ப நானைக்கப்புறம் - நின்று அதிகம் தெரியும் திரை.

மேற்கூறிய
சட்டக்கூற்றினை
விமர்சனம்!

J. ஜயராம்

சுதந்திரம்

மேற்கூறியத் தீர்மானங்கள் யூரிஸ்டிக் கொள்கை கிரீக்கெட் குழு ஒன்றுக்குத் தமையமை தாங்கி அனுமதித் தென்று விளையாடிய அக்பர் இப்ராஹிம், தங்களை எதிர்த்து விளையாடிய மேற்கூறிய அணி வீலிருத்த அந்த இளைஞரின் திறமையைக் கண்டு விவந்தார். ஆட்ட முடிவில், 'இத்யாவுக்கு வந்தால் உங்கள் படிப்போடு கிரீக்கெட்டிலும் பிரகாசமான வாய்ப்புக் கொடும்' என்றார் அந்த இளைஞரிடம். அந்த இளைஞரும் வருவதாக ஒப்புக் கொண்டு வந்து விட்டார். இப்போது இத்யாப் பிரதமராகவும் மாறி விட்டார்.

அந்த இளைஞரிதான் ராபின் சிங். அடுத்த மாதம் மேற்கூறிய அணிபோடு மோதப் போகும் தமது இந்திய அணிவின் புதிதாகச் சேர்த்திருக்கும் தால்வரில் ஒருவரான ராபின் சிங். காக் பந்தாட்டத்திலும் இவர் வல்லவர் என்றாலும் கிரீக்கெட் மேலுள்ள தீவிர ஆர்வத்தால், பல சந்தர்ப்பங்களில் அந்தப் போட்டிகளில் கைது கொள்வதைத் தவிர்த்து விட்டார்.

"ரூபி கோப்பைக்கான பந்தவத்தித் தமிழகக் குழுவின சார்பாகப் பஞ்சாப் குழுவினை எதிர்த்து ஆடிய மாடச்தான் எனக்கு மறக்க முடியாத ஒன்று. அதில் 152 ரன்கள் எடுத்தது மகிழ்ச்சி தரும் விஷயம். அந்தப் பந்தவத்தின் இறுதியில் ரவிச்செ அணியைத் தோற்கடித்துச் சாம்பியன் பட்டம் பெற்றாலும் கூட பஞ்சாப் அணிவை எதிர்த்து ஆடிய ஆட்டத்தில்தான் என்னைப் பிறர் தன்றாகக் கவனிக்க ஆரம்பித்தனர்" என்று சொல்லும் இவர், தமக்கு கிரீக்கெட்டில் மட்டுமல்ல; படிப்பிலும் ஆர்வம் உண்டு என்கிறார். தென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர் அடுத்த ஆண்டு, பொருளாதாரத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெறப் போகிறார்.

"சுதர் எனக்குப் பன்னிக்கூட மாற்றத் தினால்தான் சர்வதேச அந்தஸ்து கிடைத்திருக்கிறது" என்று ஒரு புதிர் போட்டார்.

வெங்கட்ரமணா.

எப்படி என்று நாம் புரியாமல் விழிக்க, அவரே தொடர்ந்தார்.

"நான் மதுரை கல்லூரி மேல்நிலைப் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது, கூடைப் பந்தாட்டக்காரனாகத்தான் இருந்தேன். அந்தப் பள்ளியிலிருந்து டி. வி. எஸ். கவுண்டி மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு மாற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அங்கு கூடைப் பந்தாட்டம் கிடையாது. கிரிக்கெட்டான் இருந்தது. எனவே, நானும் கிரிக்கெட்டி வேயே ஈடுபாடு கொள்ள வேண்டியதா விற்று..." என்று கூடைமீது அவரே புதினா விடுவித்தார்.

பி.காம். பட்டதாரியான வெங்கட்ரமணா தமது சொந்த களரான மதுரையில் தான் கிரிக்கெட் ஆட்டத்தைத் தொடர்ந்து ஆடி வந்தார். மதுரையிலிருந்தவரைச் சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து ஆட வைத்தவர் டி.வி.எஸ். நிறுவன அதிபர் தி.இன்கு.

ராலே கம்பெனியில் பணிபுரிந்து ஒய்வு பெற்ற தம் தந்தைதான் தமது கிரிக்கெட் ஈடுபாட்டை வளர்த்தவர் என்று சொல்லும் வெங்கட்ரமணா, "இந்தியக் கிரிக்கெட்" ௧௮

உலகக் கோப்பைப் பந்தயத்துக்குச் செல்வதற்கு முன் தமிழகக்குழுவுடன் சென்னை யில் ஆடியது. அதில் நான் பந்து வீசிய போது 21 ரன்களில் ஐந்து விக்கெட்களை வீழ்த்தினேன். அப்போதுதான் கிரிக்கெட் தேர்வுக் குழுவின் என் மீது தங்கள் பார்வைவைச் செலுத்தினர். பிறகு நியுனி வாந்துக்கு எதிராக ஆடிய ஒரு நாள் ஆட்டத் தில் முப்பத்தைந்து ரன்களுக்குள் இரண்டு விக்கெட்களை எடுத்தேன். அதனால்தான் எனக்குச் சரிவுதே நுழைவு கிடைத்தது!" என்கிறார்.

"நீங்கள் எந்தப் பந்து வீச்சா என்றப் பின்பற்ற விரும்புகிறீர்கள்?" என்ற போது, "என் தன்னம்பிக்கைதான் எனக்கு குரு. அடுத்த மாதம் மேற்கிந்திய அணிபோடு ஆடும் போது அந்த அணியின் தலைவிரைந்த ஆட்டக்காரர்களை வீழ்த்தப் பாடுபடுவேன்..." என்று மிகுந்த தன்னம்பிக்கை யோடு கூறும் வெங்கட்ரமணாதான் சென்னை நகரை விட்டுத் தள்ளி மாவட்டப் பகுதியிலிருந்து வரும் முதல் தமிழக கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்.

— குண்டுமணி.

இதன்பயில் ஆறாம் வயதிலிருந்து ஒரு ராக்கெட் பாத்திரம் உள்ளது. இதன் உயரம் பத்து அடி; அகலம் பன்னிரண்டு அடி. இதற்கான அடுப்பை ஒரு கல்கட்டை மாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதில் பன்னிரண்டாயிரம் பேர் சாப்பிடக் கூடிய அளவு உணவு தயாரிக்கலாம். நாலாயிரம் இலோ அரிசிச் சாதம் சமைக்கலாம். அப்பர் சக்கரவர்த்தி சித்தூர் பேரூரில் வெற்றியடைந்ததை முன்னிட்டு ஆஜ்மீர் தர்காவிற்கு இந்தப் பாத்திரத்தைப் பரிசளித்தாராம்! இந்தியாவிலேயே தற்போது உள்ள மிகப் பெரிய சனமயல் பாத்திரம் இதுதான்!

— 'தி லீக்' லிருந்து எம். கே. நாராயணன்.

"என் கணவியே தலைவி தொழலணிதா அழகை வர்றாங்க டாக்டர்..."

"அதவா என்ன கஷ்டம்? நீ மெய் யான தொண்டை தெரியுது..."

"அது சரி. ஆனா, பூனைப்படைவும் கூடவே வர்றதனால் ஒரே பயமா இருக்கு..."

— சா. காமராசன்.

நண்பன்: அரவியல்வாதிபொட பொன்னைக் கல்யாணம் செய்துக்கிட்டது நப்பாப் போச்சு.

மற்றவன்: ஏன்டா?

நண்பன்: சம்பந்தா. சம்பந்தம் இல்லாமல் குருங்கைக்காயையும், பாசற்காயையும் போட்டுக் கூட்டு வைக்கிறான் னாப் பாத்ததுக்கோயெம்!

— சிவாமணா.

[illegible][illegible]

Quesada et al. • β_2 -Adrenergic Receptor

9. சித்தலாசனயத் தூண்டும் கார்த்தவிராடா சபை, இராமர் மரண விசைவிட ரேவதிக்குத் தி, அபரிக்ஷிணி சித்தலாசனயத் தூண்டும் தும் ழுமாய், சமுதாந்தரம் ஒரு சிவ மார்ததகம் கண்டியபராக்ஷதபட வாய்மயம் என்று குருத்தந்நடிகம் ஒரு சிவ பெருமைகாரகரது இது பராக்ஷதம் என்று துதிமயக கண்டியம்

செய்தி - 21. 2008.

[illegible]

சு. க. பூங்குறி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா :
 1. காவல்துறைப் பிளவுகளில் பிளவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? இருந்தால், அவை என்னவாக இருக்கிறது?
 2. காவல்துறைப் பிளவுகளில் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? இருந்தால், அவை என்னவாக இருக்கிறது?
 3. காவல்துறைப் பிளவுகளில் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? இருந்தால், அவை என்னவாக இருக்கிறது?
 4. காவல்துறைப் பிளவுகளில் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா? இருந்தால், அவை என்னவாக இருக்கிறது?

“கனலுதரே
சபாஜி போய்
யோகிதார்...”

செழுவாவதில் அனல் உருவாகி
கொள் இலாபம்! மேலும், பெண்
களின் குழந்தைத்துக்குத் தலை
அனல் கொள் எனக் கூறுவது ஒப்புக்
கொள்ளத் தகுந்ததல்ல. உமர்
செய்யுதா இத்தொழில் பெண் குள்
கொள்வாள் இத்தொழில் உமர்
அவன் குழந்தை அனல் கொள்
செழுவாவது பெண் குள் தலைகொள்
என்பது உத்தேசமே.

தென்னா- 18, ராஜ்யம்,

[illegible]

உயிரை - 7. எந்த- எந்த பகுதி
கொண்டிருக்கிறது.

* "இந்த இரப்பு மிதா"
தொடர் கதைகள், 10-ஆவது அத்தி
யாகத்தின் "சூழலும்" விமர்சனம்
என்பது பற்றி. சாமிநாதன் அவர்கள்
சாருமியக்குறிஞ்சர் சூழலும் இரா
ஜாங்க விமர்சனம் அய்யல் குறிநி
யல் விமர்சனம் படைப்புகள் சேர்ந்த
பேரார் விமர்சனம். விமர்சனம் மட்டு
மேல் உட்கார்ந்து சேறெடுத்தல்
கூடிய அறிவே உண்மையானது.
தற்காலத்தின் பேரர் உட்கார்ந்து பீர
தள்ளும் சேறெடுத்தல் கூடியது அய்யல்.
பம்பாய், மெட்ராஸ், மைசூர்,
ஆயோத்யா, கால்கத்தூர்,

4. குதிரைப் பந்தயங்களிலுள்ள சூதாட்டங்கள், திருநாட்டிலுள்ள பௌத்தப்பள்ளிகள் ஆகியவற்றைத் தள்ளாடவில்லை. பட்டப் பேரவைத் தாண்டியுள்ளவைகள், கலெக்டரின் கவனத்திற்கு அத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வுபாத்தம் தக்க கையெழுத்திய வெளியீட்டில் தயாரிப்பின் பணிப் பராமாட்டுக்குரியது.

12.2.89 12.2.89 12.2.89

“குறிஞ்சிப் பதவயத்தில் கோல்
பாகம்” என்ற கட்டுரைமையப்
பகுத்து பெருமைமைய. திருநெல்-
லாம் மெட்டுவிடத்தி என்னவெ-
ன்போ மெட்டு கோல்நிலி பெருமை-
பார்க்கும் கமரர் இரண்டவிரைம
நதவாறிக் கணிவர்க்கும், கமரர்
ஆவிரம் திரத்தர கணிவர்க்கும்
மற்றுத் தலதரமல் தோய்க்கு-
வரும் பண்டர்க்கும் மிகவும்
பேருதையையடைத்திருப்பார்கள்.
தீவகன் கோல்வது போய் ஒரு
குறிப்பிட்ட நபரின் குறிஞ்சிநக-
ராகப் பெயர்த்தி பெருமைமைய என்-
பதவய, அந்தக் குறிப்பிட்ட நப-
ரின் குறிஞ்சிநகர மிக முக்கிய பத-
வயக்களில் நோல்வியும் அந்ந-
பருக்குமிருந்து. அதோ, குறிஞ்சிப்
பதவய என்பது குறாட்டம்
நாள், அந்நி கோல்மரல் என்று
ஒரு சமயாவது இல்லாமலா இருக்-
கும்? எனவே நவகனது கட்டுரை
மைய மூன்று முதலாம் குறிஞ்சிப்
பதவயதற்கு அடிநோடு குறித்து
விட்டால் என்னவென்பேரதற்கு
களுக்கு அக்கனது பத்திரிகை
பெருமை கோடுகக் குறாட்டம் ந-
பெயர் குறிஞ்சிநகரம் பதவயக்களில்
நிலமிருந்து என்னவாக. கடத்த
தற்கு பதவய நடைகள் மிக மிகச்
சரிவர முறையாக நடப்பெற்று
வருகின்றன.

சென்னை-1988 = ரிச், டி. கார்த்திக்
சென்னை.

பு. உண்மையிலேயே தன்னால்
மற்ற அருளுயிர் தொண்டு செய்து,
எம். எஸ். ஏ. யாக ஆகியிருப்பது
விவரத்துடன் தெரிவிக்க. இவ்வாறு
தி. மு. க. ஆட்சியில் இது போல்
இருப்பது மட்டுமல்லாமல், இவ்
தொன்ற போன்றும் என் எல்லாம்
யாகவும் இவ்வாறு ஒரு தொண்டு
பெறும்.

சூழல்பொருள்: ஆத்ம - பரிசு.

புதிதாய் முதல்வருக்குத் தராக
விளக்க வேதனாண்ட அபராதம்: அது
காங்கிரஸ் விளக்கம்... கலாநிதி
அபராதம் விளக்கம் தராக இரு தராக
இருதராக இருதராக

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், கருவந்தூர் ஜூ.
நீர்தாடுதலுள்.

பேர்தலைவர் தாஜித் காத்திரசயப்
பேரங்கிராமம் பள்ளி கல்விகளைப்
செய்து வருகிறார். சிபிஐயின்
துணைக்கக் கமிட்டியில் பதவி
பெற்று வரும்படியை சில கால
காலத்தில் கண்டித்துகள் புரிக
படுகின்றன. இது போன்றவற்றை
தடை செய்வ தாஜித் கான்.

தொண்டியர் — சி. சி. பி. ஜி.
தொண்டியர் — சி. சி. பி. ஜி.

அம்மாவைக் கேட்க...

வீரகல் கதவு தட்டப்படும் ஒசை, படுக்கையை விட்டு எழுந்து சென்று கதவைத் திறப்பதன்.

குடிகேவலும் கையுமாகச் சிவராஜ்! அவன் முகத்தைப் பார்த்தவுடனே பனிச் சென்று சொல்லி விட்டேன். "நான் நேற்றே சந்தேகப்பட்டேன். என்னமோ தகராறு நான் என்று. வா, வா உள்ளே..." என்று ஹாலிலிருந்து சோபாவில் உட்கார வைத்து, நானும் பக்கத்தில் உட்கார்த்தேன்.

அவன் கற்று முற்றும் ஒருமுறை பார்த்தான். சந்தேகத்துக்கு உள்மேயும் போய் எட்டிப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பி வந்த போது அவன் முகத்தில் மொற்றம் கவிந்திருந்ததை நான் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

அவன் என் முகத்தையே பார்த்தான். "ஆமாம், தகராறு விகராறு என்று என்னமோ சொன்னியே. என்ன... என்ன தெரியும் உனக்கு?"

எனக்கே விவரம் அறிவ ஆசை. நடந்த சமாசாரத்தை உடைத்துச் சொல்லி விட்டேன்.

"தேத்திக்கு ஆபீஸில் ரிஸப்ஷனில் யாரோ ஓர் அம்மான் என்னைப் பார்த்துக் காத்திருக்கிறதாப் பியூன் வந்து சொன்னான். போய்ப் பார்த்தால்... அப்பா! அவங்களைப் பார்க்க என்னமோ மாநிரி இருந்தது. திருத்தணி திருப்பி எவ்வாறு போயிட்டு இந்தப் பக்கமா வந்தேன்னாங்க. காலேஜ் பையன் மாநிரி ஒருத்தன் கூட்டி வந்திருந்தான். அம்மாவுக்குத் தெரிஞ்சுவங்களாம். அவங்க என்னடா என் ஆபீஸ் பேரைச் சொன்னதும் பையன் கூட்டி வந்தானாம்..."

"அப்புறம் அம்மா வேற என்ன சொன்னாங்க? இப்போ எங்கே அவங்க?"

"அதான் சொல்றேனே... எனக்கு தேத்திக்குள்ளு பார், மென்னியை முறிக்கிற மாநிரி வேலை. நான் பையனைப் பிடிச்சு விட்டுக்கு அனுப்பி வச்சேன். இவளுக்குப் போன் பண்ணிச் சொன்னேன்."

"பின்னே இங்கே அம்மா வரவே இல்லை யாமா?"

"வந்தாங்களாமே! இவளுக்கும் அம்மாவ்னா உயிராச்சே. வந்ததும் கலகலப் பர்த்தான் பேசிட்டிருந்தாங்களாம். குழந்தையைக் கொஞ்சினாங்களாம். கொஞ்ச நேரம் இருந்துடடுக கிளம்பிட்டாங்களாம். இவளும் சரப்பிட்டுட்டுப் போகயாம்னு எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்திருக்காள். 'அங்கே இன்னிக்குச் செய்யறாங்க; நாளைக்கு வந்துடறேன்'னு சொல்லிட்டுப் போயிட்டாங்களாம். ஆமாம், என்ன தகராறு?" என்றேன்.

"உம்... இங்கேயும் ஏமாத்திட்டுப் போயிட்டாங்களா? சொன்ன மாநிரி அம்மா வர மாட்டாங்க", என்று பெருமூச்சு விட்டான் சிவராஜ்.

அதற்குள் மங்களாவும் குனிந்து விட்டு ஈரத் தலையிலே டவலைச் சுற்றிக் கொண்டே வந்து சேர்ந்தாள். சிவராஜைக் கண்டதும், "வாங்கண்ணா, எங்கே, அம்மா?" என்று கேட்டான் அப்பாவித்தனமாக.

அவன் போனியாகச் சிரித்து, "நான் அம்மாவைக் கூட்டிட்டுப் போகலாம்னு வத்திருக்கேன். தீங்க விட்டுட்டங்களை!" என்றான்.

அவன் என்னையும் அவனையும் ஒரு கணம் மாறி மாறிப் பார்த்தான். பிறகு புரிந்து கொண்டு, "என்ன, வழக்கமான சமாசாரம்தானே? வயதான காலத்தில் இவங்களுக்கு ஏன் இப்படி... உங்களுக்கு ஒருத்தி வந்து அவனோட சண்டை பிடிச்சிட்டுக் கிளம்பினாலும் பரவாலில்லை. இருக்கிறது ஒரே பெண். அதுவும் பாலம், பாழ் தெத்தியோடு கிடக்கு. அதனோடு முறுக்கிவிட்டு இப்படி வந்துடறாங்களே! முன்ன கூட ஒரு வாட்டி இப்படி வந்து டலை?" என்று அவனுக்கு ஆறுதலாகப் பேசினான்.

"ஆமா இப்பத்தான் உனக்கு ஞானமும்! உதயமாகுது. வந்தவங்களைப் பிடிச்சு வைக்கத் தெரியலை. அவங்களைப் பார்த்தும் உனக்குச் சந்தேகம் வரலையா? எனக்கு அவன் மேல் எரிச்சல்தான்."

"என்னை என்ன பண்ணச் சொல்றீங்க? அவங்க என்ன சின்னக் குழந்தையா? தீங்களை சொல்லுங்கண்ணா, அந்தப் பையனையும் கூடவே வச்சுக்கிட்டுப் போய்த்தான் ஆகணும்னு ஒத்தைக் காலிலே தின்னா நான் என்ன பண்ண முடியும்?" என்று சிவராஜிடமே சிபாரிசுக்குப் போனான்.

"தொடையது. அந்தப் பையன் வீடு, எங்கேன்னாவது கேட்டு வச்சிட்டியா?" என்று கேட்டேன்.

"வந்து... என்னமோ சொன்னானே..." என்று கையைப் பிசைத்து கொண்டான். "அவன் ஏதோ காலேஜிலே படிக்கிறானாம். நம்ம மருத்துக் கடைக்காரர் பையன் சீறு இல்லை, அவனைக் கூடத் தெரியும்தான்." "எந்த யாருத்துக் கடைக்காரர்? எந்தச் சீறு?"

4வதின்

"முன்னே நாம் குடிவிருந்த வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே இருந்தாரே சீனா... அந்தப் பையன் கூட மெய்க்கலுக்குப் படிக்கலை?"

"ஆமாம்... அவங்கதான் இப்போ ஆதியப்பன் தெருவுக்குப் போயிட்டார் களே!"

அவளுக்கு உற்சாகம் பிறந்தது. "அதே தான். அதே தெருவிலுதான் சொன்னான். மூணாவது வீடாம்."

"பையன் பேர்?"

"கேட்கலையே. அவங்க அக்காவுக்குக் கூடக் கடலுர்தானாம். அந்தப் பெண்ணோட புருஷன் கூட ஆறு மாதத்துக்கு முன்னால் ஒரு வாரி ஆக்ஸிடென்டியல் போயிட்டானாம் பாவம்! அம்மாதான் சொன்னாங்க."

அவன் சொல்லக் சொல்லக் சிவராஜரின் மூகம் மலர்ந்தது. "ஐயுதாவா? தெரியும் தெரியும். கடலுரில் நம்ம வீட்டுக்கு எதிர் வீடு. பழக்கமுண்டு. நேரே போனா பிடிச் சிடலாம்" என்றான்.

சிவராஜும் நானும் கடலுரில் ஒன்றாய்ப் படித்தவர்கள். எப்போதும் அவர்கள் வீட்டில்தான் குடிவிருப்பேன். சிவராஜரின் அம்மா ரொம்பக் கெட்டிக்காரர். விதவையான அந்த அம்மான் சொந்தத்தில் மெஸ் டு. த்தினார்.

ஒரே பையன், ஒரே பெண்தான். பெண்ணையும் சொந்தத்தில் கட்டிக் கொடுத்து, மாப்பிள்ளையை வீட்டோடு வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மஞ்சள் காமாலை மாப்பிள்ளையைக் கட்டடிக் கொண்டு போய் விட்டது.

இப்போது பெண்ணும் அவரும்தான் கடை நடத்துகிறார்கள். சிவராஜ் கௌரவமான பள்ளிக்கூட வரத்திவார். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் சைதாப் பேட்டையில் ஆசிரியர் பதிலிக்கு வந்த போது எண்ணை வந்து எப்போதுவது பார்ப்பான். இப்போது தெம்பரத்தில் உத்தியோக மாம்.

வீட்டில் அக்காவுக்கும் அம்மாவுக்கும் மனஸ்தாபம் வருவதற்குக் காரணமே சிவராஜ்தான். சிவராஜைக் கண்டபடி அம்மா திட்டிலார். தம்பனைய ஏன் திட்டு கிறீர்கள் என்று அக்கா பரிவார். அப்பறம் சண்டைதான்.

இப்போதும் அதுதான் காரணமாம். சிவராஜுக்கு வந்திருந்த ஏதோ ஒரு கடிதத்தைப் பார்த்து விட்டு அம்மா திட்டினார்களாம். அக்காதுறுக்கிட்டபோதுமுறுக்கிக்கொண்டு கிளம்பி விட்டார்களாம்.

சண்டை பிடிக்கிற மாதிரி கடிதத்தில் என்ன விஷயம் இருந்தது என்று கேட்டேன். அது தனக்கே தெரியாது என்று சொல்லி விட்டான்.

ஆதியப்பன் தெருவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த போது சிவராஜ் சொன்னான்: "அம்மா எதுக்காக இங்கே வந்திருக்காங்க தெரியுமா? நான் அவங்களைப் பத்தி அக்கறையா விசாரிச்சி உனக்கு மதம் எழுதியிருக்கேனான்னு தெரிஞ்சிக்கத்தான்" என்று சொன்னான். "எழுதறதுதானே பின்னே?" என்றேன். "உனக்குத் தெரியாது. எழுதினா அம்மா

ஒருவர்: என் கையின் கவசத்தை வேண்டாம் என்பதான்.
 மற்றவர்: இப்போ அப்படித்தான் செல்வான். அவன் கவசைக் கட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்று நீக்க நினைப்பீர்களோ அவனைக் கண்டுவிட்டால் போதும். 'கவசத்தை செல்லு வை' என்பான்!
 — ஆர். ஆர். பூபதி.

போயிட்டா, அம்மா போயிட்டா என்று கண்ட முழுக்கத் தம்பட்டம் அடிச்சொல்லு கோக்கக் குவாங்க. எழுதாமலன்னா கொஞ்சமாவது அக்கறை இருக்கான்று கோக்கக் குவாங்க. நேருக்காய் போய்ப் பிடிச்சிட்டாச் சரி பண்ணிடலாம்" என்றான்.

எனக்கு அவன் தர்மசங்கடத்தைப் பார்த்துப் பரிதாபமாகிவிட்டது.

மகனா சொன்னபடி ஆதிபயப்பன் தெருவில் கிறுக்குப் பக்கம் இருந்த மூன்றாவது வீடுகள் இரண்டிலும் விசாரித்தோம். துப்புக் கிடைக்கவில்லை. மேற்குப் பக்கமும் கேட்டோம். அப்படி ஒருத்தரும் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்த மருத்துக் கடைக்காரர் வீட்டில் போய், "இந்தத் தெருவில் ஆறு மாதத்துக்கு முன்னாடி லாரி ஆக்கிரெண்டில் யாராவது போயிட்டாங்களா? அவருக்கு ஜலஜான்று பெண்டாட்டியும் இரண்டு பிள்ளைகளும் உண்டு. தெரியுமா?" என்று கேட்டேன்.

அந்த அம்மான் பாவம் ரொம்ப நேரம் யோசித்து விட்டு எனக்காக அக்கம் பக்கத் திலும் போய் விசாரித்து விட்டு வந்து, "கிட்டத்தட்ட ஒன்பது மாதத்துக்கு முன்னாடி ஒரு தொண்ணூறு வயதுக் கிறவர் ஒருத்தர்தான் இங்கே செத்துப் போனார். வேறு யாரும் சாகையையே? என்று வரத்தம் தெரிவித்தார்கள்.

இனி எந்தத் திசையில் போய் எப்படி விவரத்தில் அம்மாவைப் பற்றித் தெரிந்து

கொள்ளப் போகிறேன்?

காவலில் பேருக்கு ஒரு காப்பியுடன் புறப்பட்டவர்கள்தான். உச்சி வெளியில் கள் என்று கறைத்தது. அதே ஆதிபயப்பன் தெருவில் பாரா கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது இது எத்தனாவது முறைபோ?

நீழக் கோடியிலிருந்து திரும்பும் போது யாரோ, "விராஜ்!" என்று அழைக்கும் ஒலி கேட்டது.

தெய்வமே அழைப்பதைப் போன்ற தொகு விளிப்பு ஏற்பட்டது எனக்கு. அந்த ஒரு கணத்தில், ஆண்டவரே! விவராஜ் என்று உலகத்தில் இந்த ஒருத்தனைத் தவிர வேறு எவருக்கும் பெயர் இருந்து விடக் கூடாது" என்று வேண்டிக் கொண்டேன்.

விவராஜ் திரும்பினான். அவன் முகத்தைப் தாள் கவனித்தேன். அது மலர்ந்தது. "கமலம்மா, நீங்க இங்கயா இருக்கீங்க?" என்று கேட்டுக் கொண்டே என் கையைப் பிடித்து இருத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பின்னால் அந்த முன்பின் தெரியாத வீட்டிலுள் நுழைந்தான்.

ஒன்றுக் குடித்தனங்கள் நிறைந்த அந்த வீட்டின் கடைசிப் போர்ஷன் பக்கம் அடி பெடுத்து வைத்த போது, என் நெஞ்சில் இனிப்புச் சரத்தது. நேற்று விவராஜின் அம்மாவோடு வந்திருந்த அந்தக் கல்தூரி மாணவன் டிரான்ஸில் டிரைத் திருவிடக் கொண்டிருந்தான். என்னைக் கண்டதும் ஓர் அறிவுக் புள்ளை உதிர்ந்தான்.

"தோனேப்பா நெத்து வந்தவன்?" என்று கேட்டு, அவன் 'ஆமாம்' என்று தலையைத் ததை விவராஜிடம் கட்டிக் காட்டியபோது, என் தோளிலிருந்து பெரும் கமையை இதக்கி வைத்து விட்ட நிம்மதி பிறந்தது உள்ளத்தில்.

விவராஜ் உற்று நுற்றும் ஒருமுறை பார்த்து விட்டு, "ஜலஜா வீட்டில் அம்மா இருக்கிறதாய்ச் சொன்னாங்க. ஜலஜாவும் இங்கே நான் இருக்குமா?" என்று கேட்டான்.

"அதை ஏன் கேட்கிறே போ", என்று அலுத்துக் கொண்டான் அந்த அம்மான். "ஜலஜா பெரியமேட்டில் இருக்கு, அம்மா அது கூடத்தான் வந்தது. இருந்து காப்பிட்டுப் போகலாமனு எவ்வளவோ சொன்னேன். இன்னொரு நாள் வரேன்னு புறப்பட்டுப் போயிட்டாங்க..."

ஜல்தூவுக்கு இந்த அம்மான் ஏதோ சொந்தம். கடதூரில் ஜலஜாவைப் பார்த்து வந்த போது விவராஜுக்கு அறிமுகம். தெருப் பக்கம் தற்செய்வாக - என் பிரார்த்தனைகளின் வலுவால் கூட இருக்கலாம்வந்த போது விவராஜை அடைபாளன் கண்டு கொண்டு அழைத்திருக்கிறார்.

"போயிட்டாங்களா... ஜலஜாவோட தானே?" என்று பதற்றத்துடன் கேட்டான் விவராஜ்.

"ஆமாம். இன்னிக்கே ஊருக்குப் போக ணுனு கூடச் சொல்லிப்புகுந்தாங்க. இதோ அவர் கூட வந்துருவார். அவரைக் கேட்டால் எங்காவம் தெரியும்."

நான் சிவராஜின் காணதக் கடித்தேன். "சிவராஜ், இப்போதைக்கு அந்த ஜலஜா வீட்டு விலாசம் மட்டும் கேட்டு வை, போதும். இதோ போய் ஆட்டோ பிடிச் சிட்டு வந்துட்டேன்." என்று நான் வெளியே சென்று வந்து விட்டேன்.

மெயின் ரோட்டுக்கு வந்து, நான் ஆட்டோ பிடித்துக் கொண்டு திரும்பிய போது, அந்த வீட்டு வாசலில் அந்த கபலா டன் சிவராஜ் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த அம்மாஸ்டம் வீடை பெற்றுக் கொண்டு இருவரும் ஆட்டோவில் என்னுடன் ஏறிச் கொண்டார்கள்.

"என்ன விலாசம்?" என்றேன்.
"பெரியமேட்டுக்குப் போகச் சொல்" என்றான்.

"விலாசம்?"
"அந்தக் கெருப் பெயர் வீட்டு தம்பி எல்லாம் தெரிவாதாம். ஆனால் கபலன் அந்த வீட்டை அடைவானம் காட்டுவதாய்ச் சொன்னான்."

"பொரிய் பக்கம்" என்றான் கபலன்.

எந்தக் கோரி என்று தீர்மானிக்க அனாமன், மெயின் ரோட்டை விட்டுத் திரும்பி வந்து என்னை தீர்மானிக்க முக்கால் மணி. தாழ்த்த விட்டியும் எந்த விடு என்று கண்டு பிடிக்கக் காலம் மணி. விட்டே. நான்! சரியாக தாது மணிக்கு ஜலஜாவின் வீட்டை அடைந்தோம்.

கிண்டிப்பாய் வீட்டுக்குள் அம்மா இருக்கிறார்களா என்று எனக்குள் ஓர் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. நானே முன்னாய் அழைத்து. "அம்மா, அம்மா!" என்று குரல் கொடுத்தேன்.

கபலன் என்னை முதலில் கொண்டு விட்டதுவும் அழைத்து விட்டான். தாங்கள் நாய்க்கிவாடி வெளியே சென்றோம்.

"சிவராஜ் உள்ளே வா, ஏன் அங்கேயே நிற்கிறே?" என்று கனியோடு வரவேற்றான் ஓர் இளம் பெண்.

கூர்ந்து பார்த்த போதுதான் சிவராஜ் குறிப்பிட்ட ஜலஜா அவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று பட்டது. மங்கலமீன்தி இருந்தான். பாவம், தகப்பனை இழந்த இரு குழந்தைகளுக்குத் தாய்.

அம்மா இருக்காங்க இல்லையா?" என்றுதான் முதலில் கேட்டான் சிவராஜ்.

"அம்மா ஆஸ்பத்திரி வரை போயிருந்

தாங்க...." என்று ஜலஜா சொல்லி வாய் மூடு முன்பே பதறிப் போனான் சிவராஜ். ஆஸ்பத்திரிக்கா? எந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு? அம்மாவுக்கு என்ன?"

"அம்மாவுக்கு உடம்புக்கு ஏதாவதுன்னா அவளை மாத்திரம் அனுப்பிட்டு தாங்க இங்கே இருப்போமா தம்பி? அங்கே தெரிஞ் சவர் ஒருத்தரைப் பார்த்துட்டு வர்றதுக்கா எப் போயிருக்காங்க. வந்துடுவார். தம்பி, இவங்களை அழைச்சிட்டுப் போய் முன் அறையில் உட்கார வைப்பேன்." என்று எங்களை அழைத்து வந்த கபலனிடம் மீண்டும் சொன்னான் ஜலஜா.

முன் அறை ஏற்றி இருட்டாக இருந்தது. கபலன் விளக்கைப் போட்டான். மின் விளியைச் சுழல விட்டான்.

அந்த அறை படுக்கை அறையைப் போலிருந்தது. சவர்களில்குடும்பப் படங்கள் பல மாட்டியிருந்தன. குழந்தைப் படம், குளிர்ப் படம், வளைகாப்புப் படம், குரூப் போட்டோ. அம்மா இங்கே இருக்கிறார்களா என்று அறிந்து கொண்டு விட்ட நிம்மதியில் படப்படப்பூச் ஏற்றே அடிவிலைநிலையில் அந்தப் படங்களை சிவ்வலாம் பார்த்துக் கொண்டு வந்தான் சிவராஜ்.

குரூப் போட்டோ ஒன்றைக் கட்டிக் காட்டி, "இதோ பார், ஜலஜாவுக்குக் கல்லா எம்மாள புதிதில் எடுத்தது இது. இதோ அம்மா. இங்கே நான். அக்கா இதோ" என்று கூறி மகிழ்ந்தான்.

எதிர்ப் பக்கம் தனியாக மாட்டப்பட்டிருந்த ஒரு படத்தின் மீது அவன் பார்வை அடிக்கடி தாவுவதையும் ஆனால் அந்தப் பற்றி அவன் அந்தப் கபலனிடம் எதுவும் கேட்காததையும் நான் ஜாடைவாகக் கவனித்தேன்.

ஜலஜா பலகாரத் தட்டுக் காப்பியும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து வைத்த போது அவற்றைத் தொட்டுக் கூடப் பாரக்காமல், "ஜலஜா, நான் வந்து போனேன்னு அம்மா விட்ட சொல்லு. அம்மா இல்லாததால் அக்கா சொம்பக் கவனலயாய் அழுதுகிட்டிருக்குயன்னு சொல்லு. நான் இன்னொரு லாட்டி வரேன்" என்று கிளம்ப வந்தவீதான்.

எனக்கு வந்த ஆத்திரத்தில் அவனை நான் நாராயக் கிறித்து விட வேண்டும் போலிருந்தது. காவலனிலிருந்து அளவந்த அளவச் சென்னை, பட்ட பாடுதென்ன, கடைசியில்

"சாப்பிடுமயோது மென்று கொண்டு 701, 102-என்று என்னுள் பக்கமே... ஏன்?"

"ஏன்வொரு வேளைச் சாப்பாட்டான் போதும் சாப்பாட்டில் இருக்கிற சந்தனை என்னுள்வது என் வழக்கம்?"

— போடி, பிசியசாதி.

அம்மாணவப் பார்ச்சப் போனும் நோத்தித்
இவன் பெகிற பேச்சென்ன?

"விவராது! இடியிட! உன்கொன்ன கைத்
நியமா? அம்மாணவப் பார்ச்சுக் கூட்டிப்
போகாம நாம் மாத்திரம் போறதா?"

"அம்மா எங்கேயும் போக மாட்டேன்.
நான் கால வகுவாங்க நான் கரேன்."

"அந்த ஞானம் இப்போது வந்திருக்கக்
கூடாது. கை விட்டுப் புறப்படறப்ப உதிக்
கரத ஞானம் திகர்னு இப்ப எப்படிடா
முன்னச்சது?"

ஐயனா எங்கோ பார்த்தபடி சொன்
னான் ஒருவேளை. இந்த ருயித்தான்
போதி மரம் இருக்குதோ என்னவோ?"
அவன் பேச்சில் கேள்வி பூக்கத் தெரிந்தது.

எரித்து விடுவது மாதிரி அந்தப்
பெண்ணை முறைத்துப் பார்த்தான்
விவராது. "நீ வந்தால் வா வரானிட்டால்
கிட எல்லோரும் மோத்தா சேரி செய்றீங்க?
அதெல்லாம் எங்கிட்ட ஒண்ணும் நடக்
காது" என்று சற்று உரக்கவே கத்தி விட்டு
வெளியேற முயன்றான்.

"அதெப்படி நடக்காமல் போகுதோ
பார்ச்சிறன்" என்று வழியறித்துக்கொண்டு
நின்று பார்.

அம்மாதான்!

"அம்மா, நீங்க இந்த விஷயத்தின் தலை
கிடாதிங்க. உங்களுக்கு ஒண்ணும் தெரி
வாது. என்றான் விவராது.

எனக்கா ஒண்ணும் தெரியாது? நான்
உன்னைப் பெத்தவடா" என்று சொல்லி
அவனை இழுத்து வந்து என் பக்கத்தில்
கட்டார வைத்து விட்டு. எட்டிப் பார்த்து.
"மாதிரி, நீ ஏன் பயப்படறே? வா இப்படி.
இவன் கிடக்கிறான். இதோ இந்தத் தம்பியிடே
யே தியாயம் கேட்கலாம்" என்றார்கள்.

தீயங்கித் தயங்கி எதிரில் வந்து தலை
குனித்து நின்றான் ஒரு பெண். நான் பின்புற
மிருத்த புனகப்படத்தைப் பார்த்தேன்.
சத்தெல்லியை அந்தப் படத்திலிருத்தவன்
அடுத்த பெண் தான்

"கேள்ப்பா. உன் சினேகிதனுடைய
யோக்கியை வைக்கலாம்..." என்று ஆரம்பித்தார்
என் அம்மா "மாதிரிக்குக் கொத்த ஊர்
சிதம்பரம் இவன் அங்கு இருந்த போது
இதோ இந்த யோக்கியை அங்கதாரை
வாத்தியாரால் இருக்கான்? இவன் இருந்த
விட்டிய்தான் குடிவிருத்திருக்கான் இது
வருக்கும் சினேகை இந்தப் பானி இவனை
தம்பிட்டான் எப்படி எப்படியோ ஆவிட்
டான். இவனும் இங்கே வந்துட்டான் நான்
படிப்புக்காக. அப்பறம் எத்தனையோ
கடிதம் போட்டிருக்கான் இந்தத் தங்குபத்த
மகாராஜாதன்னைமறத்துடம்படிவாஎழுதிட்
டான். எப்படிக்கு கை? கடைசியிலே
எனக்கு எழுதிட்டான். அந்தக் கடிதம் விஷய
மாதான் எனக்கு இவன் அக்காவுக்கும்
என்னட. இந்த யோக்கியமான தம்பிக்குப்
பரிசுரிட்டு அவன் பேசினால் என்னவோ
கொள இருக்க முடியுமா? எப்படியும் இந்தப்
பெண்ணைத் தேடிப் பிடிச்சி, இவனைப்

பத்தியும் விசாரிச்சத் தெரிஞ்சிக்கிட்டு
சொவது ஒரு வழி பண்ணுமனுதான்
புறப்பா? உத்தம கடிதாசிய இவன்
விவரம் எழுதவை எங்கே தங்கிவிருக்
காணு முயல்வே எனக்குத் தெரியவை.
அதனால்தான் இவன் தெருக்கமா பழைய
இடங்களுக்குக்கொல்லாம் போவ விசாரிச்சேன்
சொவது லுப்புக் கடைக்குமான்னு. அவக்
கண்ணடை என் மகன் இப்படி இப்படிச்
செய்துட்டான்னு தெருக்கு தேர் எப்படிச்
சொல்வேன்? இங்கே வந்தப்பதான் ஐயனா
வுக்கு இந்தப் பெண் உயிர்ச் சினேகிதின்னு
தெரிஞ்சது ஐயனாவன்னட தன் கண்களால்
சொல்லிவிருக்கான் இந்தப் பெண். அப்பச்
கூட இந்த யோக்கியப் பெணர் சொன்
வை நான் வந்த காரணத்தை ஐயனா
துருவித் துருவித் கேட்டப்பதான் கடைகுளி
போவிட்டேன். எவ்வா விஷயத்தைவயம்
கொட்டிட்டேன். கடிதாசையும் காட்டித்
ட்டேன். பார்த்ததும் தான். ஐயனா, இது எங்க
மாதிரியாச்சே" என்று ஆய்ந்திரிக்கு
அனாத்துப் போனான். ஐயனாவுக்குச்
சினேகிதின்னா அவன் பத்தரை மாத்துத்
தங்கமாத்தான் இருக்கும்னு என் மனக் கட்டுப்
பட்டும் போச்ச விசாரிச்சதிலே அது நினை
மாவும் போச்ச. தீய பார். இவனை என்
மருமகன் ஏத்துக்கிட்டா நீ என்னை மறிக்
காமல் போயிருவியா? இல்லை, இவன் கழுத்
திலே இவன் தானி உ. யுனா இவனுடைய
சினேகிதனை முறிச்சிக்குவியா? சொல்
வப்பா தீய சொல்."

அம்மானின் கண்ணில் நீர் தளம்பிவது.

"இருந்த இருபடிக்கு வகுதிற பெண்
குடும்பத்துக்குச் சேர்ப்பா? வகுமான்னு
சத்தெறிக்குகிறான்" என் சத்தெறக்
தையே அவனுடைய சத்தெறமாக்கி அம்மா
கிட்டம் ரகசியமாகக் கேட்டேன் நான்

"அப்படிப்பட்டவனா இருந்தா இவ
னாவே என் தொக்கிக்கி. கடுக்கிறான்?
புருஷன் போனப்புறம் வசதியோடு சித்த
விட்டியிருக்க வழிவிருத்தானும் தானி கட்டி
வைன் விட்ட. எவ்வதன்னு ஒன்றுக் குடித்
தத்திலே இருக்கானே ஐயனா. அந்த வழி
வந்தவன் மாதிரி இவன் குடும்பத்துக்கு
வாயக்கா இவ்வையாததைத் தீர்மானிக்க
அம்மாக்காரி நான் இருக்கேன். இவனுக்கு
என் அந்தக் கண்ணு? நான் சிறிதே மோட்டைத்
நாண்டாதவன் என் பிண்ணன்னு நான்
இவ்வரை பெருமைப்பட்ட உன்னையா
கால இப்போ இவன் என்னை எதிர்த்து
ஒண்ணும் சொல்லக் கூடாது அப்படி
இவன் எதிர்த்தேதாய் இருந்தா என்னை
எனக்காவும் எதிர்பார்க்காம இங்கேருந்து
போவிட்டோம்.

அம்மா தீர்மானமாகச் சொல்லி விட்
டான். நான் விவரானதுவே பார்த்தேன்.

"இக் கைம்மா நீங்க சொக்திறப்பவே
செய்றேன்" என்று அடக்கமாகக்
கறினான். அந்த அம்மா பிண்ண.

எதற்காகவோ என்னை தந்தியோடு
தொக்கினான் மாதிரி என்ற அந்தப் பெண்.

அன்பின் சிடிப்படைமீஸ் எதிர்ப்பு!

நேரு தமது கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரே வழி. பொது ஜனக் கருத்தை வலியைப் பெறச் செய்வதான் என்று எஸ்.ஆர். நம்பினார். ஓராண்டுக்கு முன்னதாகவே நேரு, ஆட்லி மொழிப் பிரச்சனை தொடர்பாக எஸ். ஆர். ஒரு பனிப்போர் நடத்துவதாகப் பகிரங்கமாகக் கூறி வருத்தப்பட்டிருந்தார். அப்போது ராஜாஜி பின்வருமாறு நேருவுக்குக் கடிதம் எழுதினார்:

நீங்கள் சொன்னதை நாளிதழ்களில் படிக்க எனக்கு மிகுந்த மனவேதனை உண்டாகிற்று. வேதனை எதனால் என்றால், நீங்கள் வருத்தப்படுகிற மாதிரி நான் நடந்து கொள்ள நேர்ந்ததே என்பதால்தான். ஆனால் என்ன செய்ய? ஓர் அண்ணன் நிலையில் இருந்து உங்களை எச்சரிக்க வேண்டியது என் கடமை. இந்தக் கடமையைச் செய்வதாகப் பத்திரிகைகளுக்கு மூன்பாக, நாடு சுதந்திரம் பெற்ற போது நான் உறுதி எடுத்துக் கொண்டேன். உங்கள் அன்பை நான் உணர்கிறேன். உங்களிடம் எனது பாசமும் மாறவில்லை என்று உறுதி அளிக்கிறேன்.

ஆனால் சமீப காலமாக எனது அறிவுரைகளை நீங்கள் மதிப்பதில்லை என்பதைக் கண்டு வருகிறேன். நீங்கள் பொது ஜன அபிப்பிராயத்துக்குத்தான் வளைந்து கொடுக்கிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால் உங்களது ஆழ்ந்த நம்பிக்கைகளாகக் கூட, நீங்கள் பொது ஜனக் கருத்தின் அழுத்தத்துக்குக் கட்டுப்பாடு விட்டுக் கொடுக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு அந்தரங்கமாகக் கடிதம் எழுதிப் பயனில்லை என்று காண்கிறேன். பொது மக்கள் மூலமாக ஓர் இயக்கம் நடத்தித்தான் உங்களை அளக்க முடியும் என்று நான் உணர்வதால் அதைச் சொந்த ஆச வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் நீங்கள் குறிப்பிடுகிற இந்தப் 'பனிப்போர்' நடந்து கொண்டிருக்கிறது."

ஜவாஹர்லால் இதன் பிறகு இரண்டு முறை எஸ். ஆருக்கு எழுதினார். முதல் கடிதத்தில், எஸ். ஆருடைய அணுகுமுறை, ஒரு விவாதத்தில் மூலம் நம்பிக்கை பிரச்சினைச் செய்வதற்குப் பதிலாக, பலவந்தத்தின் மூலம் ஒப்புக் கொள்ள வைப்பதாக உள்ளது

"தேசத்தை ஆள்கின்ற நிலைமை உள்ள ஒருவருக்குக் கத்திரிமரம், அச்சமற்ற ஆயோசனையை விட முக்கியமானது வெறு ஒன்றும் இல்லாது."

என்று குறைப்பாட்டுக் கொண்டார். ஆனால் தமது இரண்டாவது கடிதத்தில், எஸ். ஆரும் மற்றும் பலரும் செய்த கடுமையான விமர்சனங்கள்தாம். 'ஆ'சி மொழிக் கொள்கையைக் காங்கிரஸ் மாற்றிக் கொள்ளக் காரணமாயிருந்தவை என்பதைச் சுற்றி வளைத்தே ஐயம் ஒப்புக் கொண்டிருந்தார்.

எது எப்படியானாலும், நேருவிடம் எஸ். ஆருக்கு இருந்த அன்பு என்னற்குமே மாறவில்லை. கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே எஸ்.ஆர்., தமது படுக்கைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு

● வினாக்கள் அருகேயுள்ள விவரங்கள் கீழ்க் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முத்தம் பட்டி. தினமணி, துணைக்கித்தான் பட்டி. மண னுக்குள்ளிருந்து மீண்டான் பட்டி, தானிக் குதத்துப் பட்டி.

— வினாக்கள் 1791.

வினாக்கள், தாமதம் நேருவும் சேர்த்திருப்பது போன்ற ஒரு சிறிய புலகப்படுத்தாத சி. பி. போட்டு வைத்திருந்தார். கத்திரிக் கடீ உருவானதால் இந்தப் பட்டிக்குப் பட்டியில்லை. ஸ்ரீ. ஆரின் மரணம் சம்பவத்திற்கும் வர, அந்தப் பட்டி இடம் மாறவேவில்லை!

● முதிர்ந்த ராஜதந்திரியான ஸ்ரீ. ஆர். தம்பிக்கைகளைக் குறைக்கிறவராக, மரி யானதற்குரிய உருவங்களை உடைக்கிறவ ராக உருமாறி விட்டார் என்று சிவரத்நாற் சாட்டினார்கள். "பதற்றம் நரணியாக வாழப் போகிறார் என்று என்ன சொல்கிறீர்" என்று புலம்பினார்கள். "ஓம் வு பெற்று வாழப் போகிறார் என்று கருதினோமே; நிரூபி யத்து விட்டீர்" என்று கவலைப் பட்டார்கள். பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றா ளும் பொது வாழ்விலிருந்து ஸ்ரீ. ஆரால் ஓய்வு பெற முடியாது என்பதை இவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இலக்கியப் பணி அல்லது வேதாந்த சித்தான அல்லது நேரத்தை முழுமையாக எடுத்துக் கொண்டு விட முடியாது. வேறு சிலர், அப்படியே நேருவை எதிர்ப்பதானாலும் அந்த அவர் கூங்கிரஸுக்கு உள்ளிருந்தபடியே சேய் திருக்க வேண்டுமெனத் தவிர, புதிய கட்சி ஆரம் பித்திருக்கக் கூடாது என்று கருதினர். ஆனால் ஸ்ரீ. ஆரின் இந்த முடிவுக்கும் ஒரு பின்னணி இருந்தது:

1939-ல் கூங்கிரஸின் நிலை கொள்கை தொடர்பாக மாற்றுக் கருத்துக் கொண் டிருந்த கூங்கிரஸ் காரர்களைப் பார்த்து நேரு, "திங்கள் எங்குடல் ஒத்துப் போக வேலை என்றால் கட்சியை விட்டு வெளி யேறலாம்" என்று முகத்திஸ் அடிப்பது போல் பேசியிருந்தார். அதன் விளைவாகத் தான் எம். ஜி. ரங்கா, சாண்டிங் போன்ற வர்கள் வெளியேறியிருந்தனர். வேறு பலர், நேருவை எதிர்க்கத் துணியாமல், வாய் நடி மெளனம் சாதித்தனர். ஸ்ரீ. ஆர்டம் இந்நே பாணியில் நேரு நடத்து கொள்கைக்குக் மாட்டார் என்று தம்பலாய் என்றாலும், கூங்கிரஸுக்குள்ளிருந்தபடியே நேருவை ஸ்ரீ. ஆர். எதிர்ப்பது என்பது எந்த அளவுக்கு வந்தாலானது என்பதை யோசிக்க வேண்டியிருந்தது. நேருவுடன் கருத்து மாறுபட்ட யானாலும் ஆதரிக்கக் கூங்கிரஸில் யாருக் கும் துணிவு இல்லை! அவ்வாறிருக்க, ஸ்ரீ. ஆர். அடுத்தடுத்துப் பல தோல்விகளையே சந்திக்க நேர்ந்திருக்கும். இந்தத் தோல்வி

களையெல்லாம் வெற்றிக்கான படகளாகக் கருதி, இறுதி வெற்றிக்காக நீண்ட காலம் காத்திருக்கிற பொறுமை ஸ்ரீ. ஆருக்கு இல்லை. ஆலுடைய கசிய கொள்கை அந்தத் திட்டம் தாவும் இல்லை.

● நேருவை ஸ்ரீ. ஆர். எதிர்ப்பது என் பது பலருக்குத் தெரந்துபோகாமலே நென் பட்டது. ஸ்ரீ. ஆர். பதவி ஆளாகும். அந்த ஆளே திறைவெறாததால் ஏற்பட்ட ஏமாற்ற முல் அவரை இயக்குகின்றன என்று கூடச் சொல்லார்கள். சுயராஜ்யத்தில் ஸ்ரீ. ஆர். இந்தக் குறும்பாட்டுக்களுக்குப் பிழுவளித் தார்.

● குவாஜாலாஸ் நேரு மீது தாக்குதல் நடத்துவதைத் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியா மல் அதனைத் தடுக்கப் பலர் முயல்வது அனக்கு மிகுந்த திருப்தியை அளிப்பது என்று ஸ்ரீ. ஆர். கமது பதிவை ஆரம்பித் தார். "இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். இதுதான் இதிரியாவுக்கும் அதன் எதிர் காலத்துக்கும் நல்லது. அன்பு, கிரகவாசம் இவற்றைக் காட்டிலும் மக்களைப் பிணைக் கிற லீடியர் வேறு கிடை. வரது. மேலும் இம் மாதிரி அன்பு செலுத்தப்படவும் கிரகவாசம் காட்டப்படவும் கடவுள் அருளால் நமக்கு ஒரு நல்ல மலரித் தினை திருப்பதும் நமது மாக்விம்களும்.

● ஆனால் அநே நேரத்தில் நாம் இன் கொள்கையும் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய, நேசத்தை ஆள்கின்ற நிலையில் யாள்வருக்கு, கருத்திமான். அச்சமற்ற ஆலோசனைகளில் முக்கியமானது வேறு, ஒன்றும்கினை யாது. காத்திரியம் பட்டேதும் கமிருடன் இருந்தால் அந்த அறிவுகளை வறுக்கும். எம் என்னவச் சாந்திராது. ஆனால் அவர்கள் காலமாகி விட்டார்கள்! நான் தான் கமிருடன் இருக்கிறேன். இப்போது நான் அனமதியான், கலமான் வாய்க்கைக்கு ஆள்கப்பட்டு, என் மனத்தில் உள்ளதைப் பேசாமல் மறைப்பேனேயா னாக், காத்திரியம் பட்டேதும் என் மீது எவத்த தம்பிக்கைக்கும், அன்புக்கும் துரோகம் செய்வதுமேன்.

● பதவிக்கு ஆள்கப்படுகிறார்; ஆள்க திறைவெறாததால் தாக்குதலில் இறங்கு கிறார் என்று பழி கமத்தியவர்களுக்கு ஸ்ரீ. ஆர். பிள்ளுமாறு பதிவளித்தார்.

● எவக்கு எந்தப் பதவியிலும் ஆள்க இல்லை என்பது கூடவுளுக்குத் தெரியும். இந்நிலையில் அனடயக் கூடிய மிகப் பெரிய பதவிகளை நான் வகித்து விட்டேன். போதும் என்ற முடிவுக்கும் வந்து விட்டேன். பதவி ஆள்க பதிக்கவில்லை என்பதாலோ, நேரபதிரைமேலாதால் நான் எதிர்ப்புப் பணியாற்றுவதாகக் கூறுவது முட்டாள் தனம்.

● சிகரோமே, கத்திரிக் கட்சியை நேருவும் பலமாக எதிர்க்க ஆரம்பித்தார்.

(தொடரும்)

ஆர். எஸ். எஸ். இயக்கம் கன்
டபர் டாக்டர் ஹெட்லேவார். அவரு
டைய தூற்றாண்டு விழா கொண்ட
பட்டப்பட்டு வரும் ஆண்டு இது...

மகாராஷ்டிரத்திலுள்ள ஸ்பைந்துர்
என்ற ஊரில் தும்பத்து ழுன்று ஆண்டு
முக்கு முன் ஒரு காங்கிரஸ் மாநாடு நடந்தது.
கொடியேற்று நிகழ்ச்சியில் கொடிக்கம்பத்த
தில் பாதிவிலேயே கொடி நின்று விட்டது
கவியு சிக்கி கொண்டது. என்பது அப
கயரமுள்ள அந்தக் கொடிக்கம்பத்தில் பீது
ஏறிச் கவிற்றைச் சரி செய்வ வர் நக்தும்
துணிவு வாய்ந்தவை. அப்பொழுது கட்டித்
திரிந்த ழுர் இளைஞர் பாய்த்து ழுன்னை
சென்று சரசரவென்று கொடிக்கம்பத்தில்
உச்சி வரை ஏறிச் சென்று, கவிற்றைச் சரி
செய்தார். கொடி உயர்ந்து பறந்தது.
அனைவரும் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்ட
னர். பண்டித துலாஹர்வால் ஒரு உட்கட
எல்லாத் தலைவர்களும் அந்த இளைஞரை
வெகுநாட்ப் பாராட்டினார்கள். அவருக்குப்
பரிசளிப்பது என்று தீர்மானமாகிறது.
ஆனால் இதற்கிடையில், அந்த இளைஞர்
ஆர். எஸ். எஸ்.வைச் சேர்ந்தவர் என்ற
செய்தி பரவியது. அவ்வளவுதான், தேருந்
தின் உற்சாகம் முடங்கிவிட்டது. அந்த இளை
ஞரைச் கௌரவிக்கும் திட்டமும் கைவிடப்
பட்டது!

டாக்டர் ஹெட்லேவாருக்கு இந்த விஷயங்
கள் தெரிய வந்தன. விண்ணில் பர்தேவர்
என்ற அந்த இளைஞரைச் சந்திக்க அவர்
ணரான துலிபா சென்றார். பாராட்டு விழா
ஏற்பாடு செய்து ஒரு வெள்ளிக்கோப்பை
பரிசளித்தார். அந்தச் சமயத்தில் அவர், காங்
கிரஸும் தேசத்திற்காகத்தான் தொண்டாற்றிக்
கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்
வுடன் கூறினார். 'தேசத்திற்காக வந்த ஒரு
காரியமாவது நடக்கவில் சிக்கிவிட்டது
என்று நாம் அறிந்தால், அதை விடுவிக்க
முடியும் என்ற நம்பிக்கை தமக்கு ஏற்பட்
டால், கட்டு முதலிபவற்றைப் பார்த்துக்
கொண்டு இருக்காமல் முன்சென்று அந்தப்
பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டும்.

தேசத்திற்காகவே வாழ்வது என்று டாக்
டர்ஜி உறுதி பூண்டிருந்தார். தமக்கென விடு
வாசல் என எதுவும் தேவையில்லை என்று
தீர்மானித்திருந்தார். இருந்த போதிலும்
டாக்டர் படிப்பு படித்துத் தெரினார்.
'தொழில் நடத்தப் போவதில்லை. தரும்பம்
நடத்தப் போவதில்லை. என்றால் டாக்டர்
பட்டம் பெற அவர் ஏன் இவ்வளவு சீரமைப்
பட வேண்டும்? இந்தக் கேள்வியை
அவரிடம் சிலர் கேட்ட போது கூறினார்:
"பட்டதாரி என்றால் சமுதாயத்தின் ஒரு
மதிப்பு உள்ளது. மிகச் சிறந்த முதலியில்
மருத்துவத் தொழில் வெற்றி பெற்றுக்
கவிற்றைச் சம்பாதிக்கும் திறன் கொண்ட
ஒருவர் செங்கிற தியாகத்திற்கு விசேஷ

காட்சிப் பற்றினை வென்ற சேர்ப்பு

சென்னை

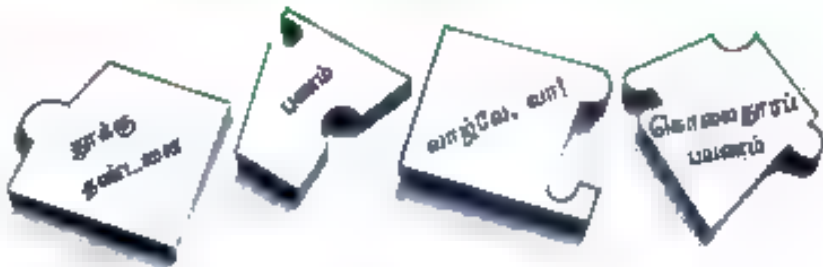
மதிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட
வர்களைப் பார்த்து வாரும், வேறு வேலை
எதுவும் இல்லை என்பதால் பொதுக் காரி
யத்தில் ஈடுபடுகிறான்" என்று கேலியாகப்
பேச இடம் இராது."

தேசபுரீயில் டாக்டர் ஹெட்லேவாரு
டைய அறைவின் கதவு, கல்லயம்சேவகர்
களுக்காக எப்போதும் திறந்தே இருக்கும்.
டாக்டர்ஜி உட்கார்ந்திருப்பார். அவரைச்
சந்தி இளைஞர்கள் மொத்தமாகக் கொண்
டிருப்பார்கள். டாக்டர்ஜி தமது பொது
வாழ்வு அனுபவங்களைக் கவலயா எடுத்து
ரைப்பார். தயி குரீசேவச் சிரிப்பு அளவு
கள் எழுந்த வண்ணம் இருக்கும். இடையி
டையே சில கேள்விகளும் கொடுப்பார்.
இப்படிப்பட்ட கட்டிங்கள் துலாமாகத்தான்
பகி பண்புகளை அவர் இளைஞர்களின்
மனத்தில் வளைத்து வந்தார். எது முன்றயா
கது, எது முதலபற்றது என்பது பற்றிய
அளவு கோல்களையெல்லாம் கல்லயம்
சேவகர்களுடன் விவாதித்துப் புரிய வைப்
பது அவர் வழக்கம்.

விந்தி மறுமலர்ச்சியை சிந்தி டாக்டர்
ஹெட்லேவார், விவையு. 51. வெளியீடு
வேள்: 'டாக்டர் ஹெட்லேவார் தூற்
றாண்டு விழாக்குழு. 2. எம். வி. தாவுடு
கெரு. பஞ்சவது. சேத்தப்பட்டு, சென்னை
- 600 031.

தொகுப்பு: வெல்புரால்

காங்குமம்

முதிய கதைகளைத்
தொடர்த்து

சுபலம்

எண்ட்மூரி
வீரேந்திரநாத்

மூலம்

புதிய தொடர்கதை

3-3-89

இதழில் ஆரம்பம்

*இதழை உங்கள் பிரதிபல
கொள்வி மையங்கள்

சீக்கன் மாநாடு

சிசம்பாயன்

மீண்டும் மங்கள்தாஸ் பாண்டே ரொம்பக் கவலைவோடு காணா விட்டு. இதற்கு அமைச்சரகத்தில் நமது அறைக்குள் துறைநாள். ஒத்தது அறையிலும் அறைக்கு வியாத்துக் கொட்டியது. பி. ஏ. எட்டப் பார்த்ததும். "இ ஏன்யா வந்து நிக்கிறே யோ?" "மெண்ட்டல் செக்ரட்டரியை வரச் சொல்லு" என்று எரிந்து விழுந்தார். கைக் குட்டையால் முகத்தை ஒற்றிக் கொள்வதற்கு முன் பி. ஏ. தலைமறைத்து கொப்பால் மிசரா எதிரே தெரிந்தார்.

"என்ன ஸார், காபினெட் பீட்டிங்கெல் வாய் நல்லபடியா முடிந்ததா?" என்று மிச ராவின் தூணைக் கேட்டார். பிறகுதான் மந்திரிக்குக் கொஞ்சம் தெம்பு வந்தது.

மிசரா! நாம ஒரு பெரிய இக்கட்டிலே மாட்டிக்கிட்டு இருக்கோம்; இன்னிக்கு மந்திரிசனாக் கூட்டத்தில் நிதி அமைச்சர், உற்பத்திக்கு உதவாத செலவினங்களை அரசு கட்டுப்படுத்தினார்த்தான் நாடு உருப் படும்னு சொல்லிட்டார். பிரதமரும் தலை யாட்டிட்டார். அதுமட்டுமில்லே, எல்லா அமைச்சர்களிலும் இதுபற்றிக் தீவிர ஆலோசனை நடத்தணும்னு சொல்லிட்ட டார்...

"இவ்வளவுதானே. மின்ட்ர! பாண்டே! இதற்கு ஏன் இப்படியப் பதற்றம் அடைவ

றங்க? அடுத்த காபினெட் பீட்டிங்குக்கு முன்னால் சீனப் தயார் பண்ணிக் தந்துட் தேன். நிதி அமைச்சர் முன்னால், பிரதமர் காதுவே விற்ற மாந்திரி "தப்"ன்னு போடுங்க!"

இதைக் கேட்ட உடனே அமைச்சருக்குத் தெம்பு வந்துவிட்டது. "மிசரா! ஏன் உயர்ந்த வேண்டி பண்றங்க? மனமளன்னு காரியம் ஆகட்டும்; அண்டர் செக்ரட்டரிகள், ஜூனியர் செக்ரட்டரிகள், செக்ஷன் செக்ரட்டரிகள், வெயூம் செக்ரட்டரிகள், செக்ரட்டரிகளில் செக்ரட்டரிகள் எல்லாவையும் அழைத்து ஒரு கூட்டம் போட்டு. போசனை களைக் கேளுங்க. ரிபோர்ட் தயார் பண் டுங்க. ஏதே வாரத்திலே சீனப் தன் என் மெனதுக்கு வரணும்!" என்று சந்தர்ப்பு போட்டார்.

அமைச்சரும் வெளியேறினார் மிசரா. மேலாட்டில் அலோகாலிகள் மாநாட்டு அறையில் காரியதாரிகளக் கூடிவிருந்தனர். கூட்டத்தின் நோக்கத்தை மிசரா எடுத்து ளாத்து விட்டு, "போசனைகளை வரவேற் றிதேன்" என்றார்.

"டினன் எப்போ?" என்று கேட்டார் டர் அண்டர் செக்ரட்டரி.

"நமது ஆலோசனைகள் நடந்து முடிந்த பிறகுதான். கொஞ்சம் வேட் ஆனாலும் ஆர்டிப் போகாமல் தண்பரில் வைக்கச் சொல்லிவிடுக்கேன்."

"டினர்க்குண்டா?" என்று ஒரு செக்ஷன் செக்ரட்டரி கேட்டார்.

"உண்டு என்று சொன்னால்தான் ஐய யாக்கள் வரும் என்றால் உண்டு" என்றார் மிசரா.

ரூலர் சிவ் எழுந்து நின்று, "நமது அமைச் சரகத்தில் ஆட்படை ரொம்ப அதிகம். நாற்பது வருஷங்களில் அடுத்தடுத்து வந்த மந்திரிகள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோகம் தருவதற்காகப் புதிய நியம னங்கள் செய்ய, இப்படி ஆட்கள் கூட்டித் தனியார் நிறுவனத்தில் பத்துப் பேர் வேலையை ஒரு கம்ப்யூட்டர் செய்துவிடும் என்றால் இங்கே இருபத்தைந்து பேர் வேலையைச் செய்துவிடும்..."

"நிறுத்து!" என்றார் ஒரு ஜூனியர் செக்ரட்டரி. "இங்கே நாம் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பது எப்படி?" என்று ஆலோ சிக்கக் கூடிவிருக்கோமே தவிர, "வேலையில் லாபத்தின் டாட்டத்தை அதிகரிக்கச் செய்வது எப்படி?" என்பது பற்றிப் பேச வர வில்லை..."

"நியர்! நியர்!" என்று சில குரல்கள்

எழு. அம்மாத் எழுத்து தின்று, "என்னை உன் ஒரு புகழின் விவரப்படி தமது அமைச்சு கத்தில், மொத்தம் ஆவிர்த்து ஐந்தாண்டு முப்பத்தெழுரை ஏரெண்டுகளாகக் உன் னை" என்றார்.

"அது என்ன, அரை ஏர் கண்டுகளாக?"
"ஒடாத ஒன்றை அரை என்று கணக்கில் சேர்த்துக் கொண்டேன்."

"சரி, மேலே...?"
"இதைவெல்லாம் வித்துவிட்டால் ஒவ்வொரு மின்சாரம் மிச்சமாகும். எவெக்டிரீ லீடியில் குறையும். மின்சாரத்தை, விவசாயம், தொழில், என்று அந்நிபாவலியப் பலரிக்குத் திருப்பி விடலாம். பவர்கட் இரண்டாம்..."

"இதென்ன அடிநுத்தலம்?" என்று சேரி னார் ஒரு காரியதரிசி. "நிலவி வெவிலிய் என்னால் வேக முடியாது. குளிர் காலத்தில் தவிட்டா இல்லாமல் தருங்க முடியாது. இன்ன ஏர்கண்டுகளாக் என்பது வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத ஒரு சாதனம் ஆகி விட்டது. கலர் ஈ. வி. போஸ். கலர் ஈ. வி. இல்லாமல்வெவிலிய் தாம் பிரதமரின் இமேஜைப் பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்வது எப்படிச் சாத்தியமாகும்?"

மிச்சா பயத்து போஸ், "வேறு யோசனை சொல்லுங்கள்" என்று பரபரத்தார்.

கே. என். சாமி என்று அனைவராலும் அழைக்கப்பட்ட நாராயணசாமி தமது வயதுக்கு மதிப்பளிக்கப்பா வேண்டும் என்பது போல் உட்கார்த்தபடியே பேசினார். "கார்க்க! தீப்கன்! தமது மின்விட்ரி ஸ்பட் சேர்த்த எத்தனை காரிகளும் தீப்களும் நாடெங்கிலும் அவரவர்களின் சொந்தக் காரியங்களுக்காக ஒரேக் கொண்டுகூக்கின் றை தெரியுமா? அவற்றையெல்லாம் ஏலம் போட்டு விட்டால் வருவாய் கிடைக்கும்; இப்போல் செலவும் மிச்சமாகும்."

"ஓம்! கவாயி! தீர் அடுத்த வருஷம் சிவபுர ஆகப் போகிறீர்! இப்படித்தான் பேசுறீர்!" என்றார் சாமி. "அப்படியென்ன சொந்தக் காரியங்களுக்கு அதிகாரிகள் பணப் படுத்துகிறார்கள்? வாரம் ஒரு தடவை பீக்னீக் போகலாம்; வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை குடும்பத்தோடு டீர் போகலாம்; அய்யனவுதானே! நாம் என்ன அரச விமா னத்தை எடுத்துக் கொண்டு தேர்நில பிர சாரத்துக்கா போகிறோம்?"

மிச்சா பயத்து போசார், "பிரதமரை யும் அரசியலையும் தமது விவாதங்களில் இருக்க வேண்டாம்... வேறு ஏதாவது..."

செக்கரவால் எழுத்து தின்று, தமது அமைச்சுக்குடம் தொடர்புகடவதாகப் பல தொழிலகங்களை நடத்துகிறோம்.

அத்தனையும் தஷ்டத்தில் நடக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நவீனார் துறையில் தன்னை விட்டுவிட்டால், தமக்கு நஷ்டமிராது என்பது மட்டுமல்ல; தொழிலகக் காபகர மாகவும் நடந்து, நாட்டின் பொருளாதாரம் பலப்படும். ஆனால் ஆளும்கட்சியின் சோஷ லிசக் கொள்கை இதற்கு இடம் தராது என் னீர்கள் இல்லையா?" என்று முடித்தார்.

"யோசனையைவும் சொல்லி, அதற்கு எதிர்ப்பையும் தீவிர தெரிவித்து விட்டாயாக் குமா போகீ?" என்றார் கவாயி.

ஒரு மணி நேரம் ஆயோசனை நடத்திய பிறகு யூரிக்கல் பார்ட்டி, யூனன் பீர்ட்டி எய்வாவற்றையும் முடித்துக் கொண்டு அவரவரும் வீடு போய்ச் சேர்த்தார்கள்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து அமைச்சர் பாண்டேவைச் சந்தித்துப் பேசுவதற்குடம் ஒரு சிவபணைத் தந்தார் மிச்சா. அமைச்சர் சிவபணைப் புரட்டினார். அடுத்த கணம்,

"என்னப்பா இது. எலிகளை ஒழிப்பதற் காக அங்கப்போது மருத்து வைக்க என் மச்சாளுக்கு வருஷத்துக்கு லட்சக் ரூபாய்க்குக் காண்டிராக்ட் தந்திருக்கிறேன்; அதன் தலை மியை கணவர்கட்டக்கொடு!" என்று அவறி னார்.

"வேறு வழியில்லைவா னார், நேச நலனுக் காக நீங்க இந்தத் தியாகம் பண்ணி வழி காட்டினும், நீங்கள் தன்னலமில்லாதவர் என்று தெரியவந்தால், பிரதமர் எய்யனவு சந்தேகிப்படுவார், யோசியுங்க" என்றார் மிச்சா.

"அதுசரி, எலிகள் பெருகி சிவபங்களை வெல்லாம் கடிக்கக் குறுமே, அதைப் பற்றி யோசித்தீர்களா?"

"யோசித்தோம், னார்! எலிகள் வடிக்காத போதியும் மணயாகக் குவித்து கிடக்கும் சிவபங்களை யாரும் பாப்பது கிடையாது. அதனால் எலி கடித்தால் பாதகம் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தோம்!"

"அடப்பாவீங்கனா!" என்று மூக்குக் குறுமுறுத்துக் கொண்ட அமைச்சர் பாண்டே, அடுத்த சிவபணைப் புரட்டினார், ஊக் அடித்தது போல் நிமிர்ந்து தின்று, "என்னவா இது? முப்பத்தைவாரிர்த்து நாளைத்துக் சொச்ச ரூபாய்க்கு பீக்?" என்று கேட்டார்.

"அசோகா நோட்டல் காக்கிப்ரவன் றாக் வாடகை; யூனன் வகைவறாவில் செலவு முப்பதாயிரம். பாக்கி ஐயாயிரத்து சொச்சம்கட்டத்துக்குவந்திருந்தால் கலுக்கு ரூபாய்க்ரத்தப் பரிசாக ஆளுக்கொரு டிரீப் கேக் அளித்ததற்கு ஆன செலவு. உங்களுக்கு காகவும் ஒன்று எடுத்து வைத்திருக்கிறேன்" என்றார் மிச்சா.

"அதன் பாலம், என் மச்சாளுக்கு அனுப்பி வைத்துங்க. கொஞ்சத்துக்குக்கொஞ் சம் ஆறுதல் அடையட்டும்" என்றார் அமைச்சர்.

"ஆகட்டும் னார், செலவை னாங்குன் செய்து கைவெழுத்துப் போடுங்க" என்று பேனாவை எடுத்து அமைச்சரிடம் தீட்டி னார் மிச்சா.

10

வி நிகழ்ச்சி அல்லது இலி தொடர் ஒன்றின் விமர்சனம்;

இலி வாங்கும் போது, நிறுவும் போது, பார்க்கும் போது அல்லது பழுது பார்க்கும் போது ஏற்பட்ட அனுபவம்;

இலி விளம்பரங்கள் தொடர்பான நிகழ்ச்சி அல்லது உரையாடல்;

விடியோ அனுபவம் அல்லது விடியோ கேட்க அனுபவம் —

என்று இலி — விடியோ தொடர்புடைய எந்த அம்சத்தை வேண்டுமானாலும் நீங்கள் ஆகஸ்டு இறுதி வரை தொடர்ந்து எழுதி வரலாம்.

பிரகரமானாய் பரிக் கு, 35, தனிர பிரகரமாகும் ஒவ்வொரு துணுக்கு அல்லது விமர்சனத்துக்கும் வரிசை எண் தரப்பட்டு ஆறு மாதங்களுக்குப் பின் குறுக்கக் முறையில் ஒரு எண் தேர்ந்தெடுக்கப்படும். அவருக்குக் கலர் இலி பரிக்!

உங்கள் வீட்டில் இலி இல்லையா? அக்கம் பக்கத்தில் நடந்தவற்றை, நண்பர் வீட்டில் இலி பார்த்த அனுபவத்தை எழுதலாமே? இலி பரிக் பெறலாமே!

உங்கள் வீட்டில் இலி இருக்கிறதா? புதிய கலர் இலி பரிக் பெற்றுப் பழைய இலியை விற்றுக் காசாக்கலாமே!

முக்கிய நிபந்தனைகள்:

- * நீங்கள் எழுதுவது அடக்க முடியாமல் சிரிப்பை வரவழைக்க வேண்டும்!
- * விமர்சனம் எனில் கல்வியில் அரைப் பக்கத்துக்குள்ளும் துணுக்கு எனில் பத்துப் பதினைந்து வரிகளுக்குள்ளும் அடங்க வேண்டும்!
- * எந்தத் தேதியில் எழுதுகிறீர்களோ அதற்கு மிகவும் சமீபத்திய கல்வி இதுவின் தலையங்கப் பக்கத்தில் உள்ள தேதிப் பகுதியை மட்டும் — மூன்று வரிகள் — நீங்கள் எழுதும் தானின் மேல்புறம் பார்வையாக ஒட்டி அனுப்ப வேண்டும்.
- * உறையீது "இலி—விடியோ பக்கங்கள்" என்று குறிப்பிடவும்.
- * பிரகரத்துக்கு ஏற்கப்படாதவற்றைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது.

ப
ரி
சு:
க
ல
ர்
ட
வி!

67-ம் வயதில் ஒரு குழந்தை காணாமல் போய் விடுகிறது. ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்னும் தேடல் தொடர்கிறது எனில் இன்று அச் சிறுவன் அவ்வது சிறுமிக்கு வயது பதினாறு ஆகியிருக்கும். எட்டு வயதுக் குழந்தையின் புகைப்படத்தை வைத்துக் கொண்டே இன்றைக்கும் தேடிக்கொண்டிருக்க முடியுமா என்பது? இந்தப் பிரச்சனை தீர அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் சிறுவர், சிறுவர் சிறுமியர் வயது ஏற ஏற எப்படி வளர்ச்சியடைந்து என்பதை மிகத் துணுக்கமாக ஆராய்ந்து, அந்த ஆய்வில் முடிவுகளை கம்ப்யூட்டரில் 'புரோகிராம்' செய்து விட்டனர். பலன்: ஆறு வயதுக் குழந்தையின் படத்தை அது அனுலாக ஆராய் கம்ப்யூட்டர், அக் குழந்தையின் பதினாறு வயது நோற்றத்தைப் படம் போட்டுத் தந்து விடுகிறது! இப்படியே எந்த வயதுக் குழந்தையும் சில பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் எப்படி நோற்றமளிக்கும் என்பதை இந்தக் கம்ப்யூட்டர் படம் பிடித்துத் தந்து விடுகிறது. எனவே, காணாமல் போகாத குழந்தைகளில் பெற்றோர்களும் தங்கள் குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் எப்படி இருக்கும் என்று தெரிந்து கொள்ள ஏகப்பட்ட பணம் செலவுயாகின்றார்கள். பத்திரிகைகளோ இன்றைய சினிமா நட்சத்திரங்கள் அறுபது, எழுபது வயதில் எப்படி இருப்பார்கள் என்று அறிவித்துவிடுகின்றன. பணம் அளவிடத் தரத் தயாராயிருக்கின்றன! (தீபிகா வி.)

இருபத்தொராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் டிரிச்செட் ஆட வரும் பாட்டில்மென்கள் வேகப் பந்து வீச்சுக்கு பயப்படவே மாட்டார்கள். இவர்கள் அணிவக் கூடிய அதி வீபேஷனான கவர்ன், லாஸர் ஒளிக் கதிரை அனுப்பக் கூடிய ஓர் அமைப்பை உள்ளடக்கியிருக்கும். பந்து ஒரு குறிப்பிட்ட வேகத்துக்கு அதிகமாக வந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணையையும் கடந்து, இனி பாட்டில்மென்கள் அதனைத் தடுக்கிறா

அடிக்கிறார். பந்து என்ற தன்மையி், பந்து பாட்டில்மென்கள் தாக்கு முன்னர் லாஸர் ஒளிக் கதிர் அதனைத் தாக்கி அழித்துவிடும். பந்து சாம்பலாக உதித்து விடும்!

தேசிய காத்தியில் சரிபத்திய ஸிசிபிடி யன் போது, வறுக்கப் போய், பாதுகாப்பு கருதி பிரதான சாலைகளில் வாகனப் போக்குவரத்து தடை செய்யப்பட்டது. இதில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்மணி 35 வயது ரத்தினாபாய். இவருக்கு என்ன ஆயிற்று? தினமாத கல்பீனியான் ரத்தினாபாய்க்கு பிரசவ வலி எடுக்க அவளா டாக்ஸியில் பம்பாயின் 'லிபாஸ்' பத்திரிகை உள்ள ஒரு தாசில் நேராயிற்று அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். ஆனால், தாசில் காத்தி விழுவதற்குப் போட்டி போக்குவரத்து தடை, காணாமல், தாசில் நேராமுக்குப் பந்துப் பதினைந்து கடி தாசிலில் அவர்களது பக்கம் திறுத்தப்பட்டது. போனில் அதிகாரிகளிடம், விவரமாய் எடுத்துக் கூறியும் பயனில்லை. வேறு வர்ப்பில்லாமல், உறவுக் காரி தாசில் நேராமுக்குப் போய், டாக்ஸி அழைத்து வந்தாள். ஆனால் அதற்கு முன் டாக்ஸிவிடேயே குழந்தை பிறந்து விட்டது.

பம்பாயின் முஸ்லான் கல்வி அமைச்சர் சத்திரிகா கென்னியா. இவர் மீது ஒரு நகை காதல் கொண், இளைஞன் பிரேம் ராஜ்: பதினைந்து நாட்களில் கமர் ராஜ் நடவடிக்கை எதிரிகளிற்கு தெளிபான் செய் தானாம். இது பன்னாடிக் காமல் போகவே, இந்த போலீஸோ தே ரி வே வே காதல் கடிதங்களுடன் வர ஆரம்பித்து விட்டான்! இந்தத் தொல்மையிலிருந்து மீள சத்திரிகா, போனில் புகார் கொடுத்து விட்டார்: இனி போலீஸாகிற்று: பிரேம் ராஜ் ஆயிற்று!

— துரவி: தெய்வத்தி.

பரதம் அச்சத்தில் அச்சிடுபவர் வி. குரளி. பரதம் பன்னிமென்கள் மிகவேகம் விவிடுபட் சார்பாக வெளியிறுபவர் வி. கவந்தியதாசன். ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன். குடியி: ரெல்கோவ் சாலை, மெலா. சென்னை - 600 032. போன்: திரிபாசக் காரியாலயம் 4 3184 3, 4 34 167; ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 4 34 14 5. ஆய்வுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 10/-; வெளிநாடு: கப்பல் தூய் ரூ. 280/-; விமானத் தூய் ரூ. 680/-; ஆதாயச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 52/-; வெளிநாடு: கப்பல் தூய் ரூ. 140/-; விமானத் தூய் ரூ. 340/-.

இடமோ இடம் :

இதுவே அதன் அகம்

பரந்த இடவசதி தரும்
சிறந்த வடிவமைப்பு
பெருந்தகம் எவ்வகை
நாளான இடம்—இதுவே
புதிய கோதரெஜ் 165 விட்டர்
ரெஃப்ரிஜரேட்டரின் அகம்.
மிக விரைவான கர்ப்பத்திற்கு
அதிக இடவசதி கொண்டது.
மேம்பட்ட வடிவமைப்பு காரணமாக
டோர் பேஸிலே 10 பெரிய பாட்டில்கள்
கவரும்படி இடவசதி கொண்ட
'பாட்டில் ரேக்', 15 டிரைக்கள்
அடுக்கும்படி இடமுள்ள 'எக்ஸ்ப்ரஸ்'
மாற்றியமைத்துக் கொள்ளக்கூடிய வெக்டர்
கனிலே, பெரிய பாத்திரங்களைக் கவக்கத்
தோதாக விரிந்த இடவசதி, எவ்வாறே
தனிசரிந்த கோதரெஜ் மகத்தாயம்.

எவ்வாறு புதிய கோதரெஜ்
உயர்நிலை பாஸ்டிலைத் தான்.
இவ்வகையான இரண்டுமே இணைந்த தரும்
விசுவாசம் குறிப்பாகத் திறன்; மிக
செலவிலும் சேமிப்பு, கோதரெஜ் சிறப்பாகத்
தரும் நிற விலைகளை நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்க
பெஸ்ட் ஐண்ட், ஸ்டிரிங் கிரீஸ், கூல் பூஞ்சு,
எனெக்டிக் ரெட் மற்றும் என்னைவோ
காரணிக் ஒயிட்டு கூட.

Goodrej

165 விட்டர் ரெஃப்ரிஜரேட்டர்

இதற்கு இணையேது!

